

40 ROCZNICA STANU WOJENNEGO \2-10

PONIEDZIAŁEK
13/12/2021

DZIENNIK ELBLĄSKI

cena 3,20 zł (w tym 8% VAT)

20 LAT

**TO BYŁA ZBRODNIA,
JAROSŁAW KACZYŃSKI
O STANIE WOJENNYM \3**

**KALENDARZ
WYDARZEŃ WOKÓŁ
STANU WOJENNEGO \4-5**

**HISTORIE
INTERNOWANYCH
Z WARMII I MAZUR \8-10**

**SPORT
CODZIENIE \21-24**

ISSN 0137-9127

9 770137 912118

5 0

W ZIMOWĄ NOC

W zimową noc 13 grudnia 1981 roku siły komunizmu z nadania obcego państwa, pod wodzą Generała wypowiedziały nam – Narodowi Polskiemu – wojnę. Wojnę „polsko – jaruzelską”. Uwięziono działaczy „Solidarności” i działaczy niepodległościowych, prześladowano wyznawców ducha wolności. Mordowano robotników, księży, ludzi opozycji i młodych ludzi. Naród Polski podjął walkę. Odpowiedzieliśmy oporem, buntem, strajkami – nie zgiliśmy karków. Rozkwitła działalność wydawnicza drugiego obiegu. Walka trwała. W tej walce nie byliśmy sami. Wspierali nas Papież Jan Paweł II i demokratyczne państwa Zachodu. I wygraliśmy!!! Wygraliśmy z komunizmem, Związkiem Sowieckim, służbami i generałami. Zerwaliśmy pojątański układ oddający nas w obce ręce. Pokonaliśmy totalitarne zło i nasza Ojczyzna stała się znowu nasza, znowu wolna, znowu niepodległa! W rocznicę stanu wojennego z wdzięcznością wspominamy bohaterów tamtych czasów, bohaterów naszej wolności. Wielu z nich przytłaczono tę walkę życiem, więzieniami, zwolnieniami z pracy, niechcianą emigracją. Dzisiaj czcimy ich pamięć!

MACIEJ MATERA
Redaktor Naczelny

13 XII 1981. Czołgi pod Stoczną Gdańską, miejscem-symbolem solidarnościowego zrywu roku '80.

WYDARZENIA UPAMIĘTNIAJĄCE 40 ROCZNICĘ WPROWADZENIA STANU WOJENNEGO

OLSZTYN

• W związku z 40. rocznicą wprowadzenia stanu wojennego w Polsce olsztyńska Delegatura Instytutu Pamięi Narodowej 13 grudnia br. o godz. 12 zaprasza na spotkanie w Warmińsko-Mazurskim Urzędzie Wojewódzkim w Olsztynie, któremu towarzyszyć będzie promocja wydawnictwa IPN pt. Encyklopedia Solidarności. Opozycja w PRL 1976-1989, tom 4. Historycy olsztyńskiej Delegatury IPN zaprezentują sylwetki działaczy opozycji demokratycznej i związkowej z Warmii i Mazur. Osoby ujęte w proponowanym tomie otrzymają egzemplarze publikacji. Spotkanie rozpocznie prezentacja wystawy elementarnej IPN pt. „Stan wojenny 1981-1983”, która zawiera podstawowe

informacje dotyczące okresu stanu wojennego w PRL oraz fotografie pochodzące ze zbiorów krajowych i zagranicznych, m.in.: Archiwum Confédération française démocratique du travail, Ośrodka Pamięć i Przyszłość, Ośrodka KARTA, Narodowego Archiwum Cyfrowego, Śląskiego Centrum Wolności i Solidarności oraz Archiwum IPN. Podczas promocji rozdane zostaną materiały edukacyjne IPN dotyczące stanu wojennego, m.in. jednodniówka pt. „40. rocznica internowania w Ośrodku Odosobnienia w Ilawie”.
• 13 grudnia na ulicach Olsztyna kolportowana będzie ulotka poświęcona 40. rocznicy wprowadzenia stanu wojennego w Polsce, która przedstawiać będzie m.in.

liczbę osób internowanych i ofiar śmiertelnych.
• Od 10 do 16 grudnia br. na telebimie w centrum miasta Olsztyn wyświetlane będą materiały fotograficzne IPN dot. stanu wojennego.
• Od 13 do 17 grudnia br. na antenie Polskiego Radia Olsztyn w ramach cyklu „Leksykon Historyczny IPN” emitowana będzie audycja pt. „Krag olsztyńskiej »Solidarności«”, której autorem jest dr Paweł Piotr Warot, naczelnik Delegatury IPN w Olsztynie.
• Historycy Delegatury IPN w Olsztynie Michał Ostapiuk i Krzysztof Kierski wezmą udział w dyskusji na temat re-akcji świata na wprowadzenie 13 grudnia 1981 r. stanu wojennego w Polsce. W trakcie debaty postarają się scharakte-

ryzować w jaki sposób zarówno Zachód jak i państwa bloku sowieckiego oraz Polonia ustosunkowały się do decyzji gen. Wojciecha Jaruzelskiego. Dyskusja ma dać także odpowiedź na pytanie, czy władze poszczególnych państw i społeczeństwo zajęły taką samą postawę wobec wprowadzenia stanu wojennego. Nagranie rozmowy będzie dostępne 13 grudnia br. na profilu facebookowym Regionalnego Ośrodka Debaty Międzynarodowej w Olsztynie oraz Delegatury IPN w Olsztynie.
MRAĞOWO
Przez najbliższy tydzień od 13 grudnia Delegatura IPN w Olsztynie prezentować będzie wystawę pt. „Czas apokalipsy. Stan wojenny 1981-

1983”, która umieszczona jest na ogrodzeniu Stadionu Miejskiego Klubu Sportowego „Mrągowia”, przy ulicy Mrońgowiusza w Mrągowie. am
ELK
W poniedziałek, w rocznicę wydarzeń Grudnia '81 władze miasta i Muzeum Historycznego w Elku zapraszają na uroczyste obchody 40. rocznicy wprowadzenia stanu wojennego w Polsce. O godz. 17.30 złożone zostaną kwiaty przy Pomniku Poległych za Wolną i Niezawisłą Polskę w Parku Solidarności, a o godz. 18.00 zostanie odprawiona Msza Św. w katedrze św. Wojciecha w Elku.
Można zwiedzać również wystawę przygotowaną przez Muzeum Historyczne w Elku

przybliżającą kulisy i skutki tamtych wydarzeń: „STAN WOJENNY”. Za opracowanie jej scenariusza odpowiedzialny był dr Marcin Zwolski. Wystawę można zwiedzać do 19 grudnia 2021 roku, od wtorku do niedzieli w godzinach 9.30-16.30. Wstęp wolny.
Wystawa dostępna również w wersji wirtualnej. pt
PAMIĘTAJMY
• Delegatura IPN w Olsztynie zachęca do włączenia się do akcji IPN „Zapał Światło Wolności”. 13 grudnia o godz. 19:30 zapalmy świece w oknie lub wirtualnie na stronie swiatlowolnoscipn.gov.pl, oddając w ten sposób hold ofiarom oraz wyrażając pamięć o tragicznych wydarzeniach, które rozegrały się 40 lat temu.

TO BYŁA ZBRODNIA

– O STANIE WOJENNYM, SPECJALNIE DLA „GAZETY OLSZTYŃSKIEJ”, MÓWI PREMIER JAROSŁAW KACZYŃSKI

– Czym dla Pana jest stan wojenny?

– Nie ulega dla mnie wątpliwości, że była to wojna wypowiedziana własnemu narodowi. Jej celem było zdławienie wolnościowych i godnościowych aspiracji większości polskiego społeczeństwa. Trzeba pamiętać, że do „Solidarności” w trakcie kilku miesięcy wstąpiło prawie 10 milionów ludzi. To był wielki, wyjątkowy w dziejach świata ruch społeczny, zdecydowanie wykraczający poza formułę klasycznego związku zawodowego.

– Istnieje teoria tak zwanego „mniejszego zła”, głosząca, iż stan wojenny został wprowadzony po to, by uchronić Polskę przed interwencją sowiecką.

– O ile sowiecka agresja pod koniec 1980 roku była mniej lub bardziej realna, to z ujawnionych dokumentów wynika, że rok później Moskwa ją wykluczała. Odrzuciła na przykład prośbę gen. Jaruzelskiego o – jak to się w komunistycznej nomenklaturze mawiało – bratnią pomoc ze strony Armii Czerwonej. A zatem nie groźba sowieckiej interwencji legła u podstaw ogłoszenia stanu wojennego, tylko niechęć do zawarcia jakiegokolwiek kompromisu z upominającym się o swoje prawa społeczeństwem oraz

do podzielenia się z nim posiadaną władzą.

– Uważa się, że poprzednik Wojciecha Jaruzelskiego na stanowisku I sekretarza PZPR Stanisław Kania był człowiekiem kompromisu, przeciwnym rozwiązaniom siłowym.

– Rzeczywiście, Kania chciał uniknąć rozlewu krwi i oparł się na wojskowych, które wspierałyby atak polskich sił komunistycznych na „Solidarność”. Nie wskazuje, by dążył do osiągnięcia prawdziwego kompromisu z „Solidarnością”, że chciał

pójść na rzeczywiste ustępstwa wobec społeczeństwa. Koncepcja Kania przewidy-

wała zastosowanie środków właściwych dla służb specjalnych dążących do jej opanowania, politycznego „zużycia”, wciągnięcia w system, a być może i później likwidacji.

Z pewnością jednak nie wykluczał wprowadzenia stanu wojennego lub innego masowego użycia siły w sytuacji skrajnej.

– Z tego, co Pan mówi wynikałoby, że stan wojenny był nieuchronny.

– Jak powiedziałem były dwie koncepcje – masowego użycia siły i nieco bardziej skomplikowanej i być może mniej kosztownej społecznie metody – wygrała ta, na którą stawiali Rosjanie. Nie było po stronie komunistycznej siły,

czy też – mówiąc ostrożniej – wystarczających sił, które by chciały doprowadzić do autentycznego porozumienia, czyli dopuszczenia strony społecznej do realnego współuczestniczenia w sprawowaniu rządów, nie mówiąc już o przejęciu przez nią władzy. Takie jest moje zdanie, choć – rzecz jasna – ostateczna odpowiedź na to pytanie należy do historyków.

– Wypowiadane są opinie, kiedyś taką sformułował Zbigniew Brzeziński, że gdyby gen. Jaruzelski prowadził politykę polskiej racji stanu, a nie podporządkowania ZSRR, to stanu wojennego można by uniknąć.

– Znane porzekadło mówi, że gdyby babcia miała wasy, to byłaby dziadkiem. Wszystko rozbija się o to „gdyby”. W tego typu spekulacjach można by pójść dalej i zastanawiać się, jak rozwijałyby się sytuacja, gdyby stan wojenny nie został wprowadzony i czy Polska dotrwałaby bez rozlewu krwi do czasu ugruntuowania zmian w Związku Radzieckim. Ale odpowiedzi na takie pytania są już domeną historii alternatywnej czy historii kontrfaktycznej.

– Czy spodziewał się Pan ogłoszenia stanu wojennego?

– To, że rozpocznie się on 13 grudnia, rzecz jasna, nie wiedziałem, ale atmosfera gęstniała od wielu tygodni, nie mówiąc już o pogłębiającym się od dłuższego czasu kryzysie, więc można się było spodziewać, że do czegoś złego dojdzie.

– Jakby Pan określił konsekwencje wprowadzenia stanu wojennego?

– Były one wielorakie. Przede wszystkim straciło życie wielu ludzi. Ginęli oni podczas pacyfikacji zakładów pracy, tak jak w trakcie obrony kopalni „Wujek”, podczas demonstracji, w wyniku brutalnych pobić przez funkcjonariuszy MO i SB lub w ramach zaplanowanej zbrodni – tak przecież zginął Błogosławiony ksiądz Jerzy Popiełuszko, czy też zamordowani zostali przez nieznaną sprawców u schyłku PRL księża: Stefan Niedzielak, Stanisław Suchowolec czy Sylwester Zych. Niestety, mimo wysiłków historyków nie znamy dokładnej liczby ofiar stanu wojennego, zwłaszcza że – co podkreślają badacze – należą do nich także osoby, które nie straciły życia wskutek użycia wobec nich przemocy, ale z innych powodów, np. nie dotarła do nich w związku z brakiem łączności telefonicznej pomoc, jak to było w czasie powodzi w ówczesnym województwie płockim. Za wszystkimi represjami stanu wojennego kryły się cierpienia, ból i różnego typu indywidualne i rodzinne tragedie. Mój śp. Brat powiedział kiedyś, że największą zbrodnią tych, którzy podjęli decyzję o wprowadzeniu stanu wojennego, było zabicie nadziei, zabicie wiary w to, że w Polsce może być lepiej. Jak twierdzą socjologowie czy psychologowie społeczni, wciąż jako społeczeństwo odczuwamy skutki traum spowodowanych przez stan wojenny.

– Dlaczego dzień 13 grudnia powinien być dla nas ważny jako rocznica?

– Odpowiedź jest oczywista. Po pierwsze dlatego, że ofiarom stanu wojennego winni jesteśmy pamięć i cześć. Po drugie – okres „Solidarności” był jednym z etapów naszej polskiej walki o wolność, za co zapłaciliśmy wysoką cenę w postaci stanu wojennego, związanych z nim represji oraz jego bardzo negatywnych konsekwencji politycznych, społecznych i gospodarczych. Zaś po trzecie – pamięć jest ważna, bo buduje, bo wzmacnia wspólnotę, którą tworzymy.

STAN WOJENNY TO NIE TYLKO 13 XII '81. DZIEŃ JEGO WPROWADZENIA BYŁ JEDNYM Z WYNIKÓW WIELU WYDARZEŃ WYPRZEDZAJĄCYCH GO O CO NAJMNIEJ KILKA LAT ORAZ PRZYCZYNĄ PROCESÓW, JAKIE OKAZAŁY SIĘ JEGO NASTĘPSTWEM. DLATEGO PRZEDSTAWIAMY KALENDARIUM, KTÓRE UMIEJSCAWIA STAN WOJENNY W SZERSZEJ PERSPEKTYWIE. MAMY NADZIEJĘ, ŻE POMOŻE UCHWYCIĆ OBCHODZONĄ DZIŚ ROCZNICĘ NA TLE KILKUNASTU LAT OD 1978 DO 1993 ROKU.

16 X 1978

Wybór kardynała Karola Wojtyły na papieża. Arcybiskup Krakowa został 264. następcą św. Piotra.

2-10 VI 1979

Pierwsza pielgrzymka Jana Pawła II do Polski. Była to też pierwsza w historii wizyta papieża w Polsce i pierwsza w jakimkolwiek kraju komunistycznym. Padają słynne słowa o „Duchu, który odnowić ma oblicze ziemi. Tej ziemi”. Miliony Polaków miały okazję, aby „policzyć się”, uświadomić swoją moc.

II 1980

Według GUS dochód narodowy w 1979 spadł o 2%. Propaganda tłumaczy to skutkami ciężkiej zimy z 1978 na 1979.

23 III 1980

Tzw. wybory do Sejmu. Opozycja demokratyczna kształtująca się od połowy lat siedemdziesiątych wzywa do bojkotowania pseudowyborów, tzn. wyborów, w których jest tylko jedna lista, na którą można głosować. Duża skala akcji ulotkowych opozycji i wgdanych opozycji – stosunkowo niska frekwencja.

1 VII 1980

Podwyżki cen w bufetach i stołówkach zakładowych. Krótkie strajki w całym kraju (kilkadziesiąt zakładów); władze podwyższają wynagrodzenia protestującym.

16 VII 1980

Początek strajków w Lublinie, de facto strajk powszechny w mieście. Strajkujący dostają podwyżki. Przełom lipca

i sierpnia – fala strajków maleje. Ocenia się, że w strajkach uczestniczyło kilkadziesiąt tys. osób w prawie 200 zakładach w Polsce.

14 VIII 1980

Początek strajku w Stoczni Gdańskiej. Oprócz podwyżek robotnicy żądają przywrócenia do pracy Anny Walentynowicz i Lecha Wałęsy.

16 VIII 1980

Strajk w Stoczni staje się strajkiem powszechnym na Wybrzeżu. Międzyzakładowy Komitet Strajkowy z Lechem Wałęsą na czele. 21 postulatów – postulat nr. 1: Wolne Związki Zawodowe.

31 VIII 1980

Zawarcie porozumienia w Gdańsku. Zgoda na utworzenie Niezależnych Samorządnych Związków Zawodowych. Podpisano porozumienia w Szczecinie, Jastrzębiu i w Hucie Katowice.

6 IX 1980

I Sekretarz KC PZPR Edward Gierek zastąpiony przez Stanisława Kanię.

17 IX 1980

W Gdańsku podjęto decyzję o zawiązaniu ogólnopolskiego, jednolitego związku zawodowego „Solidarność”.

24 X 1980

Sąd Wojewódzki w Warszawie zarejestrował „Solidarność”, ale ze zmianami w statucie, tzn. zapisem o kierowniczej roli PZPR. „Solidarność” nie zgadza się na to i ogłasza gotowość strajkową na 12 XI oraz odwołuje się do Sądu Najwyższego.

Autorem tego zdjęcia ze stanu wojennego był ks. Julian Żołnierkiewicz, asystent kościelny NSZZ „Solidarność”, postać znana i szanowana w Olsztynie

10 XI 1980

Ostateczna rejestracja NSZZ „Solidarność”. Ze statutem bez „kierownicy”, czyli zapisu o kierowniczej roli PZPR.

XII 1980

Szczyt zagrożenia sowiecką interwencją wojskową. Przy granicach z Polską skoncentrowano wojska Układu Warszawskiego.

16 XII 1980

Odsłonięcie w Gdańsku Pomnika Poległych Stoczników 1970.

I 1981

Początek protestu niezależnych działaczy rolniczych. Postulaty branżowe i żądanie rejestracji NSZZ „Solidarność” Rolników Indywidualnych: Ustrzyki Dolne, Nowy Sącz, Rzeszów.

12 II 1981

Gen. Wojciech Jaruzelski premierem. Szefem aparatu bezpieczeństwa zostaje gen. Czesław Kiszczak – w latach osiemdziesiątych osoba nr 2 w PRL. Gen. Jaruzelski ape-

luje o „90 spokojnych dni”. Jednocześnie nasilają się prowokacje władzy.

19 II 1981

Koniec strajków studenckich. Zgoda na rejestrację Niezależnego Zrzeszenia Studentów.

19 II 1981

Porozumienia rzeszowsko-ustrzyckie. Zgoda na utworzenie NSZZ „Solidarność” Rolników Indywidualnych.

28 II 1981

Zapowiedź wprowadzenia od 1 IV kartek na mięso.

OK. POŁOWY III 1981

Wielkie ćwiczenia Układu Warszawskiego w Polsce. Zachód ponownie zaniepokojony możliwością interwencji.

19 III 1981

W Bydgoszczy na sesji Wojewódzkiej Rady Narodowej pobicie trzech działaczy „Solidarności” i „Solidarności” Rolników Indywidualnych, w tym Jana Rulewskiego, przewodniczącego bydgoskiego Regionu „Solidarności”.

27 III 1981

4-godzinny ogólnopolski strajk ostrzegawczy „Solidarności”. Na 1 IV zapowiedź bezterminowego strajku powszechnego.

30 III 1981

Tzw. Porozumienie Warszawskie. Daleko idący kompromis – „Solidarność” dostaje zgodę na ogólnopolski tygodnik w nakładzie 0,5 mln. egzemplarzy.

3 IV 1981

Pierwszy numer „Tygodnika Solidarność”. Redaktorem naczelnym zostaje Tadeusz Mazowiecki.

20 IV 1981

Reglamentacja masła i przetworów zbożowych.

12 V 1981

Rejestracja NSZZ „Solidarność” Rolników Indywidualnych.

13 V 1981

W Rzymie na Placu św. Piotra strzały do Jana Pawła II. Jego życie poważnie zagrożone. Miliony Polaków

spontanicznie modlą się o ocalenie papieża.

28 V 1981

Umiera kardynał Stefan Wyszyński, prymas Polski.

31 V 1981

Pogrzeb Prymasa Tysiąclecia. W uroczystościach uczestniczą także władze państwowe najwyższego szczebla oraz ogromne rzesze wiernych. Następcą Wyszyńskiego zostaje ówczesny bp. warmiński Józef Glemp.

POCZĄTEK VIII 1981

Akcje protestacyjne „Solidarności” w wielu miastach Polski. Odbývają się tzw. marsze głodowe, które są wyrazem sprzeciwu wobec fatalnej sytuacji zaopatrzeniowej. Przez 2 dni „Solidarność” blokuje rondo na skrzyżowaniu Marszałkowskiej i Alei Jerozolimskich; przyczyną jest prowokacja władz.

5-10 IX 1981

W Gdańsku w Hali Olivia odbywa się I tura Pierwszego Krajowego Zjazdu Delegatów NSZZ „Solidarność”.

Zjazd uchwała m.in. „Posłanie do ludzi pracy Europy Wschodniej”. Fala oficjalnego potępienia tego posłania w krajach komunistycznych. „Solidarność” liczy w tym momencie ponad 9,5 miliona członków. Delegaci wybrani są w sposób demokratyczny, poczynając od najniższych komórek związku, czyli komisji zakładowych. Można powiedzieć, że pochodzą z wolnych wyborów, których nie było w Polsce od czasu II wojny światowej.

23 IX-7 X 1981

II tura KZD. „Solidarność” określona zostaje jako ruch społeczny, a nie wyłącznie związek zawodowy. Lech Wałęsa wybrany na przewodniczącego NSZZ „Solidarność”.

18 X 1981

Stanisław Kania odwołały z funkcji I sekretarza KC PZPR. Jego następcą zostaje gen. Wojciech Jaruzelski, który jednocześnie pełni funkcję premiera.

26 X 1981

Rozpoczynają działania tzw. wojskowe grupy operacyjne. Kierowane są do zakładów pracy i jednostek administracji terenowej. Gen. Jaruzelski zapewnia, że ich celem jest usprawnienie gospodarki i życia społecznego kraju. Faktycznym celem, jak okaże się kilka tygodni później, jest rozpoznanie sytuacji w poszczególnych rejonach Polski. Oficerowie wchodzący w skład grup operacyjnych 13 XII staną się komisarzami wojskowymi.

12 / 13 XII 1981

Tej nocy, z soboty na niedzielę, po 22:00 dochodzi do pierwszych zatrzymań działaczy NSZZ „Solidarność” i osób uznanych przez władze za „niebezpieczne”. Akcja trwa przez całą niedzielę. Esbecy (funkcjonariusze Służby Bezpieczeństwa), wspierani są przez umundurowanych funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej. Część zatrzymanych dostaje „decyzję o internowaniu”, choć pojęcie internowania nie występuje dotąd w żadnych przepisach w PRL. Regułą przy tych zatrzymaniach jest brutalność ze strony funkcjonariuszy. Zajmowane są siedziby zarządów regionów NSZZ „Solidarność” w całym kraju. Powszechną praktyką jest niszczenie przez funkcjonariuszy mienia w tych miejscach.

O GODZINIE 6:00 GEN. WOJCIECH JARUZELSKI WYĞŁASZA W RADIU PRZEMÓWIENIE, INFORMUJĄC O WPROWADZENIU STANU WOJENNEGO W CAŁEJ POLSCE. OGŁASZA POWSTANIE WOJSKOWEJ RADY OCALENIA NARODOWEGO (WRON). ZWIĄZKI ZAWODOWE ZOSTAJĄ „ZAWIESZONE”.

Szef WRON sugeruje, że tymi działaniami zapobiega obcej (sowieckiej) interwencji. Ten argument propagandowy wykorzystany będzie do usprawiedliwienia uderzenia w „Solidarność” także długo po 1989, choć ujawnione dokumenty sowieckie wyraźnie wskazują, że w grudniu 1981 Moskwa nie była skłonna do bezpośredniego zaangażowania militarnego (odmienna sytuacja miała miejsce rok wcześniej, pod koniec 1980 roku). Łącznie w całym kraju zatrzymano na początku stanu wojennego ponad 5000 osób. Większość trafiła do „ośrodków internowania”, zwykle aresztów śledczych i więzień karnych, gdzie już wcześniej przygotowywano odpowiednie oddziały więzienne dla tzw. ekstremy Solidarności. Warunki były (z nielicznymi wyjątkami) bardzo ciężkie, a pora roku dodawała swoje. Dziwaczny w sensie prawnoformalnym status „internowanego” istniał do grudnia 1982 r. Pod tym szyldem wzięto w ciągu 13 miesięcy ok. 10,5 tys. osób.

16 XII 1981

W Katowicach w kopalni „Wujek” tzw. pluton specjalny ZOMO zabija z broni maszynowej 9 górników. Jest to największa zbiorowa zbrodnia stanu wojennego. Mord w kopalni „Wujek” stał się tragicznym symbolem stanu wojennego.

12 IV 1982

W Warszawie została nadana pierwsza audycja podziemnego Radia Solidarność,

przygotowana przez Zofię i Zbigniewa Romaszewskich. Przez całe lata osiemdziesiąte Solidarność będzie wykorzystywać ten środek obok prasy i wydawnictw podziemnych, tzw. „bibuły”.

22 IV 1982

Powstała Tymczasowa Komisja Koordynacyjna NSZZ „Solidarność”, której członkami zostają m.in. Zbigniew Bujak, Władysław Frasyniuk i Bogdan Lis.

1 i 3 V 1982

Duże manifestacje Solidarności w wielu miastach, dochodzi do starć z ZOMO.

13 VI 1982

We Wrocławiu powstaje „Solidarność Walcząca”, a jej szefem zostaje Kornel Morawiecki.

31 VIII 1982

W kilkudziesięciu miastach demonstracje w rocznicę podpisania porozumień sierpniowych. Gwałtowne starcia w wielu ośrodkach. W Lubinie milicja zastrzeliła 3 uczestników protestów.

8 X 1982

Sejm nową ustawą o związkach zawodowych rozwiązuje NSZZ „Solidarność”. Podziemnie zapowiada strajk generalny na 10 XI.

10 XI 1982

Strajk generalny nie udało się.

12 XI 1982

Lech Wałęsa zwolniony z internowania.

31 XII 1982

Stan wojenny „zawieszony” (formalnie zostanie zniesiony w lipcu 1983 roku).

3 V 1983

Manifestacje w wielu miastach. Esbecy pobili działaczy Prymasowskiego Komitetu Pomocy przy kościele św. Marcina w Warszawie.

13 V 1983

W komisariacie przy ul. Jezuickiej w Warszawie zamordowany został maturzysta Grzegorz Przemyk.

16-23 VI 1983

Druga pielgrzymka Jana Pawła II do Polski. Papież odwiedza m.in. Katowice, gdzie w homilii nawiązuje do zbrodni w kopalni „Wujek”.

5 X 1983

Lech Wałęsa otrzymuje pokojową Nagrodę Nobla.

19 X 1984

Uprowadzenie, a następnie zamordowanie ks. Jerzego Popiełuszki. Bezpośrednimi sprawcami jest 4 oficerów SB z kpt. Grzegorzem Piotrowskim na czele. Ich mocodawcy pozostają do dzisiaj nieustaleni i nietykalni.

3 XI 1984

Pogrzeb ks. Jerzego przy kościele św. Stanisława Kostki w Warszawie. Na pogrzebie kilkaset tysięcy ludzi.

13 X 1985

„Wybory” do Sejmu PRL. Niska frekwencja na skutek bojkotu przez Solidarność.

12 IX 1986

Uwolnienie wszystkich więźniów politycznych. Depenalizacja „przestępstw politycznych”.

8-14 VI 1987

Jan Paweł II w Polsce. Odwiedził m.in. Gdańsk i grób ks. Jerzego Popiełuszki na Żoliborzu.

29 XI 1987

Referendum w sprawie gospodarki i „demokratyzacji”. Wyniki (i to oficjalnie podane) wskazują na porażkę władz.

IV-V 1988

Pierwsza duża fala strajkowa w tym roku.

VIII-IX 1988

Druga fala strajków (Gdańsk, Śląsk). Ekipa Jaruzelskiego decyduje się na częściowe otwarcie polityczne.

6 II-5 IV 1989

Obrady Okrągłego Stołu. Władze zgadzają się na relegalizację NSZZ „Solidarność”.

4 VI 1989

Pierwsze częściowo wolne wybory do Sejmu i całkowicie wolne do Senatu. Solidarność uzyskuje 161 mandatów poselskich - tzn. wszystkie, o które mogła zaważyć. Na 100 miejsc w senacie zdobywa aż 99. Tzw. „lista krajowa” kandydatów obozu władzy nie przechodzi w wyborach, co staje się jednym z symboli klęski PZPR.

24 VIII 1989

Tadeusz Mazowiecki pierwszym niekomunistycznym premierem po II wojnie światowej.

22 XII 1990

Lech Wałęsa po wygraniu wolnych wyborów zaprzysiężony na prezydenta RP.

27 X 1991

Pierwsze całkowicie wolne wybory do Sejmu i Senatu RP. Jan Olszewski pierwszym premierem z mandatu Sejmu wybranego w wolnych wyborach.

17 IX 1993

Ostateczne wyprowadzenie wojsk rosyjskich z Polski.

oprac. Dariusz Jadczyzyn

REKLAMA

Prezydent Olsztyna	
podaje do publicznej wiadomości wyciąg z ogłoszenia o przetargu ustnym nieograniczonym na zbycie nieruchomości Gminy Olsztyn	
Oznaczenie nieruchomości według księgi wieczystej oraz katastru nieruchomości	Lokal mieszkalny nr 48 (KW OL10/00110084/9), stanowiący odrębną własność, znajdujący się na VII piętrze budynku nr 3C, położonego przy ul. Cichej w Olsztynie, wraz z prawami związanymi z jego własnością. Udział lokalu w nieruchomości wspólnej, tj. w częściach wspólnych budynku i urządzeniach, które nie służą wyłącznie do użytku właścicieli lokali, oraz w prawie własności gruntu (dz. 45/3, obr. 16 o pow. 1025 m², opisanego w KW OL10/00049148/7), stanowi 8/1000 części
Powierzchnia nieruchomości	Powierzchnia użytkowa lokalu mieszkalnego – 15,00 m²
Przeznaczenie nieruchomości	Sprzedaż lokalu mieszkalnego w trybie przetargu ustnego nieograniczonego
Cena wywoławcza	105 000,00 zł
Termin i miejsce przetargu	14 stycznia 2022 r. o godz. 10.30 w siedzibie Urzędu Miasta Olsztyna, pl. Jana Pawła II 1, w sali 219, II piętro
Wysokość wadium	10 500,00 zł należy wpłacić na rachunek Urzędu Miasta Olsztyna prowadzony przez PKO BP SA, nr konta 81 1020 3541 0000 5602 0290 6683, do dnia 10 stycznia 2022 r. Wpłacone wadium winno znajdować się w dniu 10 stycznia 2022 r. na rachunku Urzędu Miasta Olsztyna
Miejsce wywieszenia i publikacji ogłoszenia o przetargu	Pełna treść ogłoszenia dostępna jest w internecie pod adresami www.olsztyn.eu , infopublikator.pl oraz w Biuletynie Informacji Publicznej, prowadzonym przez Urząd Miasta Olsztyna, pod adresem umolsztyn.bip.gov.pl oraz na elektronicznej tablicy ogłoszeń Urzędu Miasta Olsztyna
Szczegółowych informacji o przetargu udziela	Wydział Geodezji i Gospodarki Nieruchomościami Urzędu Miasta Olsztyna, plac Jana Pawła II nr 1, pokój 111, I piętro, tel. 89-527-31-11 wew. 371 lub 535-32-15. W celu obejrzenia lokalu przed przetargiem należy skontaktować się z Zakładem Lokali i Budynków Komunalnych w Olsztynie pod numerem telefonu 89-533-36-26 lub 89-526-28-36

586 DNI, KTÓRE WSTRZĄSNĘŁY POLSKĄ

KOMUNISTYCZNA WŁADZA OD POCZĄTKU CHCIAŁA ZNISZCZYĆ SOLIDARNOŚĆ. STAN WOJENNY BYŁ PO TO, ŻEBY ROZPRAWIĆ SIĘ ZE ZWIĄZKIEM. O PRZYZCYNACH WYPROWADZENIA W GRUDNIU 1981 ROKU WOJSKA NA ULICE, ROZMAWIAMY Z PRACOWNIKAMI OLSZTYŃSKIEJ DELEGATURY IPN: RENATĄ GIESZCZYŃSKĄ Z WYDZIAŁU ARCHIWALNEGO I KRZYSZTOFEM KIERSKIM Z BIURA BADAŃ HISTORYCZNYCH.

ANDRZEJ MIELNICKI
a.mielnicki@
gazetaolsztynska.pl

— Czy coś wskazywało na to, że 13 grudnia 1981 roku komunistyczna władza wprowadzi w Polsce stan wojenny, zaczęły się masowe aresztowania działaczy Solidarności?

Renata Gieszczyńska: — Trzeba pamiętać o tym, że ówczesne władze rozważały wprowadzenie stanu wojennego już z chwilą powstania Solidarności. Kiedy w sierpniu 1980 roku wybuchły strajki, początkowo na Wybrzeżu, a następnie w całym kraju, dla większości Polaków zaczął się czas nadziei na zmiany, na reformy polityczne i gospodarcze, na powstanie wol-

nych związków zawodowych, odzyskanie przez Polskę suwerenności. Ale dla ówczesnej władzy zaczął się okres intensywnych przygotowań do zdławienia Solidarności. Już w sierpniu 1980 roku powstał plan o kryptonimie „Lato 1980”, który zakładał wprowadzenie stanu wojennego i siłowe zniszczenie Solidarności. Jednak ten ogromny wybuch entuzjazmu społecznego związany z narodzinami Solidarności sprawił, że władza obawiając się dużej liczby ofiar, nie zdecydowała się w 1980 roku na wprowadzenie planu w życie, ale przygotowania do wprowadzenia stanu wojennego trwały dalej. Plan coraz bardziej się krystalizował, zapadły decyzje personalne prowadzące do skupienia władzy w rękach Wojciecha Jaruzelskiego, który był odpowiedzialny za wprowadzenie stanu wojennego.

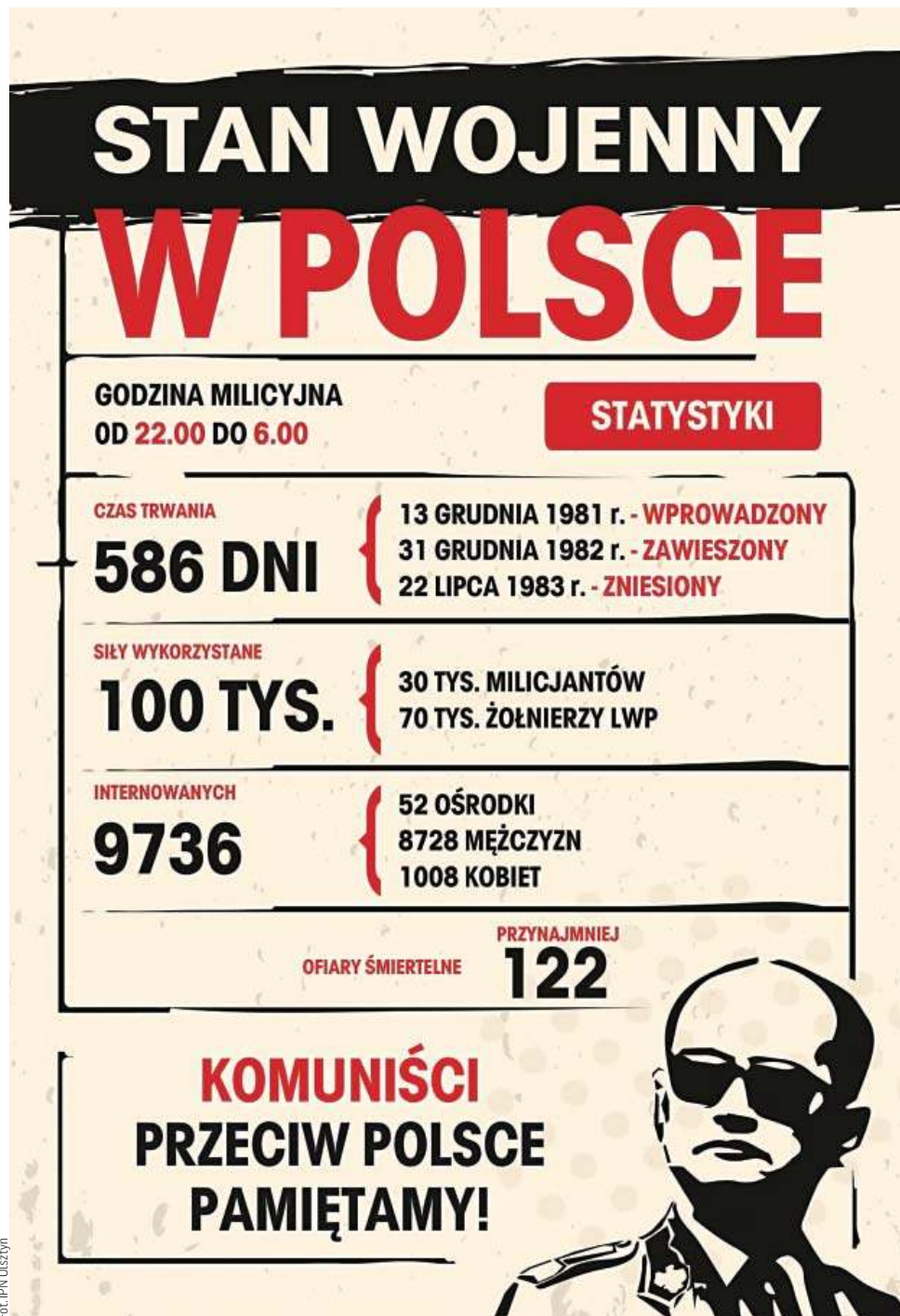
— Ten później bronił się twierdząc, że stan wojenny był mniejszym złem, bo istniało zagrożenie interwencji sowieckiej w Polsce, tak jak wcześniej na Węgrzech czy w Czechosłowacji.

RG: — Trzeba jasno powiedzieć, że na podstawie obecnie dostępnej dokumentacji nic nie wskazuje na potwierdzenie słów Jaruzelskiego. Prof. Antoni Dudek, który przeanalizował dostępne dokumenty stwierdził, że to wręcz Jaruzelski zabiegał o pomoc państw Układu Warszawskiego w celu rozprawienia się z Solidarnością. Naciskał dość mocno na marszałka Kulikowa (ówczesny dowódca wojsk UW-red.), żeby ten zapewnił mu pomoc militarną.

— Jaruzelski spotkał się z nim w nocy z 8 na 9 grudnia 1981 roku, informując o planowanych działaniach. Kulikow miał powiedzieć, że „jeśli nie starczy waszych sił, to pewnie trzeba będzie wykorzystać »Tarczę 81«” (prawdopodobnie chodziło tu o plan operacji wojskowej Układu Warszawskiego w Polsce).

RG: — Jest to sprzeczne z tym, co później, po 1989 roku mówił Jaruzelski, usiłując odsunąć o siebie odpowiedzialność za wprowadzenie stanu wojennego, za jego ofiary.

Krzysztof Kierski: — Już w październiku 1980 roku ówczesne władze przygoto-

13 grudnia na ulicach Olsztyna kolportowana będzie ulotka poświęcona 40 rocznicy wprowadzenia stanu wojennego w Polsce

wywały coś na kształt list proskrypcyjnych, które później zostały wykorzystane w nocy z 12 na 13 grudnia 1981 roku do zatrzymania i internowania działaczy Solidarności. To świadczy o tym, że władza przygotowywała się do stanu wojennego. A wracając jeszcze do tego mitu o interwencji sowieckiej, to w 2001 roku Stanisław Kania, jeden z architektów stanu wojennego, na rozprawie sądowej

powiedział, że o ile wiosną i jesienią 1980 roku takie zagrożenie istniało, tak nie było go w grudniu 1981 roku. Oczywiście kierownictwo Solidarności zdawało sobie sprawę z gwałtownego wzrostu napięcia w relacjach władza – opozycja. Jednak liczone, że do takiej ewentualnej konfrontacji mogłoby dojść dopiero po przyjęciu przez Sejm rządowej ustawy o nadzwyczajnych środkach działania w interesie ochro-

ny obywateli i państwa, która nigdy nie została uchwalona. Stan wojenny został wprowadzony bezprawnie, w trakcie sesji Sejmu, a taki dekret ówczesna Rada Państwa mogła wydać tylko między sesjami Sejmu.

RG: — Na pewno bardzo wielu działaczy zdawało sobie sprawę z zaostrzającą się sytuacją i starało się do tego jakoś przygotować. Myślę, że najlepiej pod tym względem wypadł region

dołnośląski, gdzie działacze zabezpieczyli ogromne fundusze, które później posłużyły do finansowania działalności podziemnej. Tam też pojawiły się zorganizowane struktury, ich członkowie mówili wprost, że należy podjąć bezpośrednią walkę z władzą, a nie kierować się różnego rodzaju koncepcjami, choćby tą „długiego marszu” forsowaną przez Adama Michnika. Na Dolnym Śląsku powstała „Solidarność Walcząca”.

— Wprowadzenie stanu wojennego zbiega się z katastrofalną sytuacją gospodarczą Polski, Polacy byli zmęczeni już tymi pustymi półkami w sklepach, brakiem podstawowych towarów.

RG: — Władze celowo nie dopuszczały na rynek określonych towarów, były one przetrzymywane, co powodowało wzrost napięcia społecznego, frustrację ludzi, którzy musieli stać w długich kolejkach, żeby cokolwiek kupić. A przy tym

WŁADZA ESKALOWAŁA, PRZECIAGAŁA KOLEJNE KONFLIKTY. TU NAJLEPSZYM PRZYKŁADEM JEST CHOCIAŻBY STRAJK W OZGRAF, KTÓRE PRZYŁĄCZYŁY SIĘ DO OGÓLNOPOLSKIEJ AKCJI „DNI BEZ PRASY”. A PRZY TYM WŁADZA OBCIĄŻAŁA SOLIDARNOŚĆ ZA TE WSZYSTKIE BRAKI NA RYNKU, CHCĄC PODZIELIĆ SPOŁECZEŃSTWO.

Później zostanie to wykorzystane w propagandzie stanu wojennego, która przedstawiała jako ekstremistów, którzy destabilizowali sytuację w Polsce i dlatego trzeba było ich internować.

— Stan wojenny był więc nieunikniony?

RG: — To była konsekwentnie realizowana polityka od chwili powstania Solidarności, którą należało zlikwidować. Jednak nim zaczęły się internowania, władza przystąpiła do operacji „Azalia”. Milicjanci i żołnierze zajęli

40. ROCZNICA WPROWADZENIA STANU WOJENNEGO W POLSCE

W oknach milionów domów, ale także urzędów, szkół i innych instytucji 13 grudnia o godz. 19.30, zapaloną świecę – symbol upamiętniający ofiary stanu wojennego.

IPN zachęca wszystkich do udziału w akcji „Zapal Światło Wolności”. W akcji może wziąć udział każdy, zapalając świeczkę w oknie lub wirtualnie na stronie:

swiatlowolnosci.ipn.gov.pl

Zapal Światło Wolności

INSTYTUT
PAMIĘCI
NARODOWEJ
Dzielnica w Olsztynie

obiekty Polskiego Radia i Telewizji oraz zablokowali połączenia telefoniczne. Operacja internowania działaczy Solidarności i przywódców opozycji nosiła kryptonim „Jodla” i zaczęła się jeszcze przed formalnym wprowadzeniem stanu wojennego.

— W pierwszych dniach stanu wojennego internowano około 5 tys. osób.

KK: — Już w pierwszych godzinach SB aresztowała ponad 3 tys. działaczy Solidarności i innych struktur opozycyjnych. Wszyscy zatrzymani trafiali do blisko 50 ośrodków internowania, które najczęściej znajdowały się w zakładach karnych.

W PRZYPADKU WARMII I MAZUR INTERNOWANI MĘŻCZYŹNI BYLI PRZETRZYMYWANI W IŁAWIE, A KOBIETY W OŚRODKU W GOŁDAPI.

W sumie do końca grudnia 1982 roku zostało internowanych w kraju prawie 10 tys. osób, w tym 1008 kobiet.

RG: — Na decyzjach o internowaniu w przypadku bardzo wielu osób z naszego regionu widnieje przekre-

ślony Kamińsk i była dopisana Iława. A to dlatego, że w listopadzie 1981 roku w Kamińsku doszło do buntu więźniów, zakład karny został zniszczony i trzeba było znaleźć inne miejsce dla internowanych. Kobiety trafiły też do ośrodka w Darłowie. Tam były internowane np. kobiety, które zostały skazane w procesie OZGra. Ze względów propagandowych zostali internowani Edward Gierek czy Piotr Jaroszewicz, a także osoby, które w przeszłości miały postawione zarzuty kryminalne. W naszym regionie było 9 takich osób. Wraz ze stanem wojennym wrócili aparaczczy PZPR, którzy zostali odsunięci z chwilą powstania Solidarności, emerytowani milicjanci. Wchodzą do IRCh, tworzą OKON-y, które są wyrazem poparcia dla WRON.

— Ale na wieść o stanie wojennym w największych zakładach, hutach i kopalniach dochodzi do strajków okupacyjnych. A potem niestety — krwawych ich pacyfikacji, jak w kopalni „Wujek”.

KK: — To był wyraz protestu przeciwko wprowadzeniu stanu wojennego. Strajki zostały brutalnie stłumione. W kopalni „Wujek” w Kato-

wicach milicjanci z ZOMO zastrzelili 9 górników. W wielu przypadkach strajki te kończyły się aresztowaniem strajkujących i ich internowaniem, jak też innymi represjami.

RG: — Do takiego strajku okupacyjnego 14 grudnia doszło w OZOS-ie. Kary więzienia, które zostały wymierzone członkom komitetu strajkowego były wysokie, bowiem orzekano je w trybie doraźnym. Internowanych czołowych działaczy Solidarności zastąpili młodzi ludzie, którzy protestowali kolportując ulotki, gazetki, malując napisy na murach.

JEDNYM Z PIERWSZYCH PROCESÓW POLITYCZNYCH W REGIONIE (29 STYCZNIA 1982 R.) BYŁ PROCES LICEALISTÓW: TOMASZA KOSIORA I JAROSŁAWA LIPKI Z KĘTRZYNA, KTÓRZY WRAZ Z KOLEGAMI 13 GRUDNIA ZACZĘLI MALOWAĆ PLAKATY I ROZWIESZAĆ JE NA MIEŚCIE.

Zostali skazani w trybie doraźnym, osadzeni w Areszcie Śledczym w Bartoszycach oraz relegowani ze szkoły.

RG: — Stan wojenny dla starszej części społeczeństwa był szokiem. Obwieszczenia o stanie wojennym, drukowane zresztą w Związku Radzieckim, wywieszone na słupach ogłoszeniowych, w witrynach sklepów od razu wywoływały skojarzenia z czasami niemieckiej okupacji. Panowała atmosfera grozy: czołgi i Skoty na ulicach, żołnierze z bronią i patrole ZOMO. W tej sytuacji dla wielu ludzi podjęcie oporu było bardzo trudne.

KK: — Do tego została wprowadzona godzina milicyjna od 22 do 6 rano. Żeby wyjechać poza miejsce zamieszkania, trzeba było mieć specjalną przepustkę. Korespondencja podlegała cenzurze. Obowiązywał tryb doraźny w sądach, zakaz strajków. Stanu wojennego nie można sprowadzać do koksowników na ulicach i braku „Teleranka” w telewizji.

RG: — Oprócz zawieszenia związków zawodowych i stowarzyszeń wprowadzono militarną służbę zakładową pracy. Kierownictwo przejęli komisarze wojskowi, a jakie-

kolwiek nieposłuszeństwo groziło surowymi represjami. Służba Bezpieczeństwa nasiliła werbowanie tajnych współpracowników.

— Jak Zachód zareagował na wprowadzenie stanu wojennego w Polsce?

KK: — Trzeba podkreślić, że zupełnie inne były reakcje rządów, a inne społeczeństw tych państw. W RFN panowała opinia, że stan wojenny był wręcz potrzebny i spowodował osłabienie napięcia na linii Wschód-Zachód. Twardsze stanowisko zajął Ronald Reagan, prezydent Stanów Zjednoczonych, który potępił stan wojenny i wprowadził pewne sankcje ekonomiczne wobec Polski. Inna była reakcja zwykłych mieszkańców stolic europejskich, np. w Londynie, mimo siarczystego zimna, na ulice wyszło 6 tys. ludzi protestujących przeciwko stanowi wojennemu w Polsce.

— Stan wojenny trwał 586 dni. Czy zawieszenie, a potem odwołanie stanu wojennego oznaczało, że

władza osiągnęła to, co chciała, czy też została do tego zmuszona?

RG: — To był zbieg okoliczności. Z jednej strony władza rzeczywiście uznała, że osiągnęła swój cel, zdławiła Solidarność, ale też wprowadziła przepisy, które mimo formalnego zniesienia stanu wojennego, dalej obowiązywały. Stąd, gdy mowa o ofiarach stanu wojennego, mówimy też o tych, którzy zginęli w tzw. niewyjaśnionych okolicznościach, w które zamieszani byli funkcjonariusze SB i MO.

W OLSZTYNIE TAKĄ OFIARĄ BYŁ PRZECIEŻ MARCIN ANTONOWICZ, KTÓRY ZOSTAŁ POBITY I WYRZUCONY Z RADIOWOZU ZOMO W 1985 ROKU.

Stan wojenny, jak i późniejszy okres, wpływał na życie

całego społeczeństwa: wielu udawało się na tzw. emigrację wewnętrzną wycofując się z życia publicznego, ograniczając kontakty w obawie przed donosicielami. Wielu zwolnionych z więzień i ośrodków internowania nie mogąc znaleźć żadnej pracy, emigrowało z Polski. Nastąpił głęboki podział społeczeństwa. Powstały organizacje, takie jak np. Federacja Młodzieży Walczącej, bardzo aktywna w naszym regionie, które jednoznacznie domagały się pełnej suwerenności i niepodległości Polski. Ideały Solidarności przetrwały, nie dało się złamać wielu ludzi.

— Architekci stanu wojennego nie ponieśli odpowiedzialności?

RG: — Żadnej, tak jak ci, którzy mieli bezpośrednio krew na rękach, doprowadzili do śmierci ponad stu osób. Stan wojenny był tragedią narodową, bo władza wystąpiła przeciwko swoim obywatelom, kazała do nich strzelać.

REKLAMA

Gmina Stawiguda realizuje inwestycję

„Rozbudowa budynku Gminnego Ośrodka Kultury w Stawigudzie”

Całkowita wartość projektu:

6.422.243,25 PLN

Wartość dofinansowania ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego:

3.429.989,59 PLN

Poziom dofinansowania ze środków Unii Europejskiej:

80,90%

Projekt dofinansowany z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Warmińsko-Mazurskiego na lata 2014-2020

WOJCIECH CIESIELSKI: FUNKCJONARIUSZE BALI SIĘ SAMI SIEBIE

Absolwent Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Olsztynie, kierunek historia (1974).

1971-1972 członek ZSP. 1974-1983 pracownik naukowy WSP w Olsztynie.

Od IX 1980 w „S”, członek Komitetu Założeń ielskiego w WSP, skarbnik, współorganizator MKZ w Olsztynie, od XI delegat WSP do MKZ, kierownik sekcji informacji i propagandy; organizator spotkań i wieców w zakładach pracy regionu, inspirator powstania NZS WSP w Olsztynie, współorganizator konferencji przedstawicieli WSP zrzeszonych w „S”, Wszechnicy Związkowej przy MKZ, następnie ZR, uczestnik akcji protestacyjnych i wieców. Wykładowca TKN.

13 XII 1981 internowany w Ośr. Odosobnienia w Iławie, zwolniony 24 XII, 19 II 1982 ponownie internowany w Iławie, następnie w Kwidzynie, zwolniony 23 VII 1982.

Wielokrotnie przesłuchiwany; zwolniony z pracy, w 1983 bez zatrudnienia, 1984-1986 ślusarz rzemieślnik w wytwórni kapsli. Kolporter wydawnictw podziemnych, m.in. „Rezonansu”, „Solidarności”. Pisma Regionu Warmińsko-Mazurskiego, „Woli”, znaczków poczt podziemnych, kaset audio, ulotek. Współorganizator Tygodnia Kultury Chrześcijańskiej w Olsztynie 14-20 X 1984. 1987-1989 pracownik Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie.

W 1988 członek Olsztyńskiego KO, od 9 IV 1989 członek KO „S” Regionu Warmińsko-Mazurskiego.

O stanie wojennym powiedziano i napisano już naprawdę wiele. Do dzisiaj żyją przecież żywe skarbnice wiedzy z tamtych czasów. Taką jest Wojciech Ciesielski, działacz Solidarności, w momencie internowania historyk olsztyńskiej WSP. 13 grudnia 1981 roku był jedną z 41 aresztowanych wóczesnym woj. olsztyńskim osób.

O godz. 24.20 wizytę złożyła mu uzbrojona delegacja w osobach milicjanta i żołnierza. Czy był mocno zaskoczony?

— Gdy powiedzieli po co przyszli, nie ościagałem się, bo spał mały syn i nie chciałem, aby obudził się i zobaczył żołnierzy z długą bronią — wspomina.

Co było dalej? Porada od żołnierza, aby się ubrać, „bo zimno”, kajdanki i podróż do miejsca odosobnienia w Iławie.

— Jedziemy całą Dworcową, mijamy dworzec, w Zientary-Malewskiej, Cichą — i co ja widzę? Cmentarz. I wyobraźnia historyka zadziałała... Po tej nocy człowiek był zobojętniały,

a teraz wiem, jak się ludzie podczas egzekucji zachowują. Oprócz wspólnego wszystkim strachu dominuje poczucie nieprzyjemnego oczekiwania — co teraz będzie? — wspomina Wojciech Ciesielski.

O okresie internowania w Iławie opowiadał wiele razy. Brudne koce, zimne cele, absurdalnie mały spaceriak, obrzydliwe — kapustopodobne, podlane lojem jedzenie. Do tego wieczny zaduch i wielkie szczury, które wchodziły przez szpary ścian i... laziły po nim i jego kolegach.

No i personel w osobach strażników i funkcjonariuszy. Klawiszy. Niektórzy dawali upust swoim emocjom lub objawiali swoje złośliwe cechy charakteru. Poganianie na spacerniaku, dopychanie do celi kluczem i słynne „ścieżki zdrowia”, chyba ulubiona zabawa załogi pilnującej Ciesielskiego i jego kolegów. Ten tłumaczy, że nieprzychylna postawa klawiszy była spowodowana nie tylko czystą, ludzką złośliwością.

— Nie było regulaminu internowania. Funkcjonariusze zgłupieli. Do tej pory mieli do czynienia z młodocianymi, przestępcami itd., a nagle dostali ludzi prosto z ulicy i potraktowali ich jako tymczasowo aresztowanych. Oni wcześniej tych funkcjonariuszy przygotowywali, że

będą mieli kontakt ze złoczyńcami, bandytami. Ale zdarzali się nieliczni normalni. Reszta była nastroszona, bali się sami siebie. Klawisze bali się, że jak będą zbyt mili isię do nas uśmiechali, to któryś z kolegów na nich doniesie. To taka mentalność funkcjonariuszy — mówi Ciesielski.

Czy pamięta zatem o jakimś z tych „normalnych”?

— Tak, oczywiście. Wśród funkcjonariuszy był jeden, którego nazwaliśmy Słoneczko. Nigdy nie wypychał kolanem do celi, był bardzo życzliwy. Zapamiętałem tego „Słoneczko”. Jak po wyjściu spotykało się go na ulicy, to ludzie się nawet witali z nim. W każdym środowisku są normalni ludzie — tłumaczy internowany 13 grudnia historyk.

Świadomość swojej ówczesnej postawy i zachowania mają także owi „klawisze” i funkcjonariusze. Wielu z nich broni się zestawiając się z tymi „bardziej złymi” kolegami.

— Podczas spraw odszkodowawczych jeden z ubeków — ten który mnie wywoził z domu w nocy wkajdankach, rewidował itd. — na korytarzu w sądzie w Warszawie podszedł do mnie i mówi: „Nie wszyscy byli tacy zli!”. Oczywiście miał na myśli siebie. Z drugiej strony „działali” nieznani sprawcy, a ci olsztyńscy

funkcjonariusze — co trzeba przyznać — nikogo nie zatkli. Wśród nich samych były różne charaktery — mówi Ciesielski.

A jakie były „charaktery” w Solidarności? Każdy mógł liczyć na szacunek i pomoc w każdej sytuacji.

— Andrzej Bober, nasz działacz, przecież w 1980 r. wstał i powiedział, że pracował przez rok w SB w Bydgoszczy. I nikt nie miał do niego pretensji, że był esbekiem, wywiadowcą. Dlatego był później szefem naszej sekcji interwencji. Zmarł w Stanach na emigracji. Proszę pamiętać, że Związek wchłonał ludzi wszystkich możliwych opcji. To jest ten fenomen wielkiej rodziny.

Opowiadając o dawnej związkowej jedności, Wojciech Ciesielski zestawia ją ze współczesnymi „zasadami” demokracji.

— Był wśród nas taki robotnik. Przychodzi do wyborów, a on mówi: „Nie, ja nie startuję, bo nie umiem rozmawiać z wojewodą czy władzami. Ja mogę być w ochronie, w służbach użytkowych itd.”. Dzisiaj to jest niemożliwe. Gdy przychodzi do jakichkolwiek wyborów, to każdy podnosi rękę i mówi „Ja chcę być!”. Wtedy ludzie mieli trochę wyobraźni.

Maciej Chrościelewski

ANDRZEJ GIERCZAK: NIESTETY, MA PAN WROGA

Ukończył ZSZ w Ełku (1962).

1963-2000 st. elektryk, następnie technolog PKP w Olsztynie.

Od IX 1980 w „S”, przewodniczący Komitetu Założeń ielskiego w Lokomotywni Głównej PKP w Olsztynie, od 15 I 1981 przewodniczący oddziałowej KZ Węzła PKP w Olsztynie, 26-28 VI 1981 delegat na I WZD Regionu Warmińsko-Mazurskiego, od 28 VI 1981 członek ZR, członek Komisji Okręgowej Okręgu Północnego PKP z siedzibą w Gdańsku. 1980-1981 słuchacz KIK w Olsztynie.

13 XII 1981 internowany w Ośr. Odosobnienia w Iławie, zwolniony 22 III 1982; IX 1982 — 1983 członek Prezydium tajnego Komitetu Koordynacyjnego Obwodu Północnego „S”, przewoził podziemne pismo „Semafor”; od 1982 członek Krajowego Duszpasterstwa Kolejarzy z siedzibą w Lublinie; 1982-1983 działacz Charytatywnego Punktu Pomocy dla Więźniów i Internowanych przy parafii św. Józefa w Olsztynie; 1982-1986 członek TZR, w jego domu drukowano podziemne pismo „Rezonans”. Współorganizator VI Tygodnia Kultury Chrześcijańskiej, uczestnik Duszpasterstwa Ludzi Pracy w Olsztynie. 9 V 1983 zatrzymany w Olsztynie, przewieziony do Gdańska, osadzony w AŚ; 1983-1988 wielokrotnie zatrzymywany, skazany przez kolegium ds. wykroczeń w Olsztynie. 1988-1989 członek Warmińskiego Klubu Katolików.

16 IV 1988 — 12 II 1989 uczestnik Zebrania Członków Mandatariuszy ZR Warmińsko-Mazurskiego.

Od 2000 na emeryturze.

Andrzej Gierczak spał, gdy dziesięć minut po północy 13 grudnia 1981 r. nagle usłyszał dzwonek do drzwi. Cała rodzina

się obudziła. Wstał, by sprawdzić, kto o takiej porze przyszedł. Przed drzwiami stało czterech panów: dwóch milicjantów i dwóch cywili. Zapytał, w jakiej sprawie przyszli. Poprosili, żeby ich wpuścić i odparli: — Przyszliśmy, żeby pana dowiedzieć do Komendy Wojewódzkiej na rozmowę. Pan Andrzej zdziwił się, że otakiej porze. Zasugerował, że lepszym rozwiązaniem byłoby przysłanie powiadomienia. Sam by poszedł. — Niech pan nie utrudnia. Szybko to załatwimy. Niech pan się ubierze i z nami pojedzie — usłyszał. Zapytał o oficjalne wezwanie lub powiadomienie. Niczego przy sobie nie mieli. Jeden z nich zwrócił się do pana Andrzeja po imieniu, określając go „dobrym człowiekiem”. Zapytany, skąd się znają, odpowiedział: „Z dyrekcji, z zarad”. Pan Andrzej był przekonany, że na naradach są także przedstawiciele SB. Nie przeszkadzało mu to w mówieniu tego, co według niego trzeba było powiedzieć o pracy w PKP.

Tej nocy postanowił się ubrać i wyjść, zgodnie z propozycją przybyłych po niego mężczyzn. Pożegnał się z dziećmi, zgodnie z powiedzeniem „Strzeżonego Pan Bóg strzeże”. Żonę poprosił, by rano poinformowała o sytuacji Zarząd Regionu. Nie miał jeszcze pojęcia, że w Polsce wprowadzono stan wojenny. Wsiadł do nyski, w której byli trzej inni milicjanci. Starszy pan zwrócił się ponownie do pana Andrzeja, dziękując mu za niekopotliwe zachowanie. Ten stwierdził, że nie musi się inaczej zachowywać, bo nie ma wrogów. — Wrogowie Solidarności są moimi wrogami — dodał jeszcze, na co starszy pan odparł: — Niestety, ma pan wroga.

Jadąc, pan Andrzej zauważył, że nie skręcają w stronę komendy, tylko w ulicę Wojska Polskiego. Dotarli na plac parkingowy milicji na Zielonej Górze. Ciemność, wielu milicjantów z karabinami. Zauważył Andrzeja Bobera (wówczas wiceprzewodniczącą zarządu regionu „S” — red.) skutego kajdankami. Domyślił się, że jest to atak na Solidarność. Jeden z młodych esbeków poszedł i po chwili wrócił z decyzją o internowaniu. Oddał ją oficerowi Wojska Polskiego, w jego ręce został też oddany pan Andrzej. Po chwili przeczytał decyzję

i okazało się, że jest internowany, ponieważ zagraża bezpieczeństwu państwa. Nie chciał się podpisać, jak powiedział, na dokumencie bezprawia. Nie zmieniło to jego sytuacji, i tak został internowany.

Razem z parunastoma innymi ludźmi czekał w samochodzie przez kilka godzin. O godz. 3 w nocy zostali pojedynczo wyprowadzeni w szpalerze milicji do stołu, przy którym każdemu zakładano kajdanki. Za chwilę doprowadzono Stefana Śnieżko i obu panów „zaobraczkowano”. O godz. 5 nad ranem znaleźli się w samochodzie przystosowanym do przewozu więźniów. Około godz. 7 rano kawałkada dojechała na plac więzienny w Iławie. Pan Andrzej najpierw trafił do celi jedno-, a potem do dwuosobowej. Kiedy do celi zaglądali strażnicy, witał się, ale nie meldował. Po latach dowiedział się, że z tego powodu do komendanta więzienia skierowano pismo o jego niesubordynacji. Panu Andrzejowi zabrano możliwość odbywania wídeń, zatem nie miał możliwości zobaczenia się z żoną.

Szybko się przeziębził. To była sroga zima i po przebudzeniu na kocu znajdował często śnieg, który wpadał przez powybijane w oknach szyby. Z powodu zimna jego noga stała się bezwładna. Lekarz wię-

zienny podejrzewał atak korzonków. Położono pana Andrzeja na skrzydle drzwi zdjętych z futryny w jego celi i zaniesiono go do celi wieloosobowej. Tam uzyskał pomoc współwięźniów przy posiłkach.

Podczas przesłuchań więźniów nakłaniano do współpracy. — Władzy się zachciało? Ambicje pana poniosły — usłyszał od oficera. — Nic panu nie wypada, tylko mnie zastrzelić — odrzekł. Nigdy więcej już nie został wezwany.

W nowej decyzji o internowaniu pojawił się wpis o wrogim stosunku do państwowych władz administracyjnych PRL. Tego również nie przyjął do wiadomości.

Z powodu nogi miał zostać zawieziony do szpitala w Barczewie. Jednak zostaje zawieziony do domu i na tym, 22 marca 1982 r., kończy się jego okres internowania. Oczywiście nie skończyła się jego, jak podkreśla, postawa. Nadal działa, współorganizuje podziemne struktury w Gdańsku. Został później z tego powodu aresztowany, ale nigdy nie zmienił poglądów. Zawsze żyje zgodnie ze swoim sumieniem. — Warto stać na straży swoich poglądów, jeśli one nie ranią ludzi — podkreśla dziś. — Nigdy nie atakowałem ludzi, walczyłem z ustrojem.

ek

WŁADYSŁAW KAŁUDZIŃSKI: WOJTUŚ STAN WOJENNY OGŁASZA!

Ukończył Technikum Samochodowe w Olsztynie (1969). 1964-1965 w ZMS, 1968-1980 w PZPR. 1980-1982 pracownik przedsiębiorstwa Polmozybyt w Olsztynie. Od IX 1980 w „S”; członek KZ w Polmozybcie, w 1981 członek Prezydium KZ.

Po 13 XII 1981 zaangażowany w pomoc rodzinom internowanych i więzionych, kolporter wydawnictw podziemnych, m.in. ulotek, znaczków poczt podziemnych, drukarz „Rezonansu”. W V 1982 internowany w Ośr. Odosobnienia w Iławie, nast. Kwidzynie, tam 14 VIII 1982 brutalnie pobity, następnie aresztowany, od IX 1982 przetrzymywany w AŚ w Elblągu, 23 V 1983 skazany wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Elblągu na rok więzienia za napad na funkcjonariuszy Służby Więziennej, w wyniku uchylenia aresztu zwolniony tego samego dnia do czasu uprawomocnienia się wyroku; zwolniony z pracy; od 1983 na rencie (w wyniku pobicia). Od 1983 uczestnik Mszy za Ojczyznę i Tygodni Kultury Chrześcijańskiej. 31 VIII 1988 zatrzymany, skazany przez kolegium ds. wykroczeń na karę grzywny, zwrot kosztów postępowania oraz nawiązkę. W 1998 współzałożyciel, następnie prezes Stowarzyszenia Represjonowanych w Stanie Wojennym Regionu Warmińsko-Mazurskiego Pro Patria.

Grudnia '81 roku rozpoczęła Władysław Kałudziński.

— Wieczorem 12 grudnia w telewizji oglądałem transmisję ze spotkania kultury w Warszawie. Przed północą obraz mignął i program się zakończył. Pomyślałem jednak, że może coś z telewizorem się stało — wspomina. Po tej sytuacji całą rodziną poszli spać, nie spodziewając się tego, co wydarzy się dnia następnego. Rano 13 grudnia w domu państwa Kałudzińskich rodzice włączyli telewizor, aby dwaj synowie obejrzyli bajkę.

— Patrzę, a tam Wojtuś stan wojenny ogłasza! Wyjrzałem przez okno, nic nie widać, nic się nie dzieje — opowiada Kałudziński — Pomyślałem, że coś trzeba zrobić. Najpierw udałem się do kościoła, po mszy poszedłem do pracy. Pra-

cowałem wtedy w Polmozybcie, ale tam nikogo nie było. Myślałem, że będziemy organizować strajk, ale nic z tego.

Władysław Kałudziński wraca wspomnieniami do 14 grudnia, kiedy to poszedł do pracy, a kierownik poinformował go, że związki zostały zawieszone, jest stan wojenny i nic nie wolno robić.

— Ale praca normalnie trwała. W Polmozybcie zaczęły się pojawiać ulotki. Mieliśmy w domu maszynę do pisania, moja żona przepisywała te ulotki, a ja je rozprowadzałem w pracy. Oczywiście nie oficjalnie, bo za to groziły wyroki — opowiada pan Władysław — Jednego dnia przyszedł do mnie kierownik i powiedział, że mam się zgłosić do Komendy Wojewódzkiej. Otrzymałem pisemne skierowanie, które mam zachowane do dziś. Przed pójściem na komendę pan Władysław zajął jeszcze do żony, powiedział dokąd się udaje, aby wraz z czegoś wiedziała, gdzie go szukać. Podczas przesłuchania funkcjonariusze pytali o ulotki, pan Władysław powiedział, że o niczym nie wie.

— No to jak pan nie wie, to sobie pan przypomniał, jak sobie pan posiedzi — usłyszał Kałudziński

— Siedziałem dwie doby, spałem na twardym podłożu, dostałem marny koc. Pytali czy sobie coś przypomniałem, a ja uparcie mówiłem, że nie. Do mojej celi dodali kapusia, okazało się, że był agentem. Też mnie wypytywał.

3 maja otrzymałem decyzję o internowaniu.

Władysław Kałudziński został przywieziony do Iławy, trafił do celi Wojciecha Ciesielskiego, który akurat przebywał na przepustce.

— Na widzeniach przekazywałem materiały, ulotki, znaczki pocztowe. Pakowałem to w proszek, przekazywałem i to wędrowało na zewnątrz — opowiada — Pod koniec czerwca, obóz internowanych w Iławie zaczął być likwidowany. Trafiłem do Kwidzyna ostatnim transportem, tam był pewnego rodzaju obóz wolnościowy, było więcej swobód, można było cały dzień przebywać na świeżym powietrzu, niektórzy mówili, że mieliśmy tam jak na wczasach.

Ciężkim momentem dla Władysława Kałudzińskiego był 14 sierpnia, kiedy była zaplanowana prowokacja. Zmasakrowano internowanych, pobito, polewano wodą z hydrantów, aby pałka lepiej przylegała do ciała.

— Pamiętam jak Adaś Kozański siedł okładany przez funkcjonariusza pałką. Potem go spotkałem w szpitalu, był tak posiniaczony, że nie było widać kałki białego ciała. Mnie też skatowali na placu. Funkcjonariusze służby więziennej tak długo bili, że aż straciłem przytomność. Ocknąłem się dopiero w szpitalu. Po tygodniu pobytu w szpitalu otrzymaliśmy akt oskarżenia za czynną napad na funkcjonariuszy służby więziennej i zostaliśmy przewiezieni do Elbląga.

Tam odbyła się sprawa sądowa, 23 maja zapadł wyrok. Władysław Kałudziński został skazany na rok więzienia. Jego współtowarzysze otrzymali podobne wyroki, niektórzy dodatkowo karę grzywny. Dziś bardzo wiele z tych osób już nie żyje.

— Warto się zachować tak jak trzeba. Zawsze trzeba mieć godność swoją i walczyć o swój byt. Myślę, że jak trzeba będzie, to nasza młodzież będzie gotowa walczyć. Zwracam się do młodzieży: zachowujcie się godnie, pamiętajcie, że warto walczyć o prawdę historyczną i dziejową, bo czasy są trudne — podsumowuje Władysław Kałudziński. **at**

ANNA ŻURAWEK-NISZCZAK: PRZESTAŁAM SIĘ BAĆ

Ukończyła LO w Nidzicy (1973). 1973-1981 pracownik Zakładowego Laboratorium Badawczego Olsztyńskich Zakładów Opon Samochodowych.

Od IX 1980 w „S”; członek KZ w OZOS, wiceprzewodnicząca Komisji Wydziałowej, w VI 1981 delegat na I WZD Regionu Warmińsko-Mazurskiego, członek Prezydium, oddelegowana do pracy w ZR.

13-14 XII 1981 współorganizatorka (m.in. ze Zbigniewem Przewłockim, Włodzimierzem Romaniukiem i Józefem Kociubą) akcji protestacyjnej i strajku w OZOS; 15 XII 1981 zatrzymana, następnie aresztowana, przetrzymywana w AŚ w Ostródzie, 6 II 1982 skazana w trybie doraźnym wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Olsztynie na 3 lata więzienia, osadzona w ZK w Grudziądzu i Bydgoszczy-Fordonie, zwolniona w XII 1982. Zwolniona z pracy; 1982-1983 bez zatrudnienia. 1983-1989 laborantka w Katedrze Żywności Akademii Rolniczo-Technicznej w Olsztynie.

W 1989 przywrócona do pracy w OZOS (od 2005 Michelin Polska SA). Od 1989 przewodnicząca KZ tamże. Od III 2008 na emeryturze.

Odnaczona Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski (2009).

wówczas w Olsztyńskich Zakładach Opon Samochodowych. W zakładzie pracy było ogłoszone pogotowie strajkowe, ludzie pracowali, komisja pracowała, ja byłam wówczas członkiem komisji zakładowej i zarządu regionu. Ale bez wątpienia to dzień, który utkwiał mi w pamięci.

12 grudnia zastał mnie w domu. Wieczorem usłyszałam pukanie do drzwi. Otwieram. Wpada mój kolega, członek zarządu i mówi: — Ania, coś się w zarządzie regionu dzieje, bo weszło ZOMO, wszystko porozwalało, robili jakieś rewizje i trzeba coś zrobić. Pomyślałam: — No, to się zaczęło. Otworzyłam tylko lodówkę, wzięłam chleb, pęto kielbasy, jak to zawsze na strajk, i wyszłam na zewnątrz. Pamiętam, że było ciemno, zimno i ponuro. Żeby dojść do zakładu pracy, musiałam przejść po wertepach. Akurat jechała „dziesiątka”, niewiele myśląc machnęłam ręką i kierowca się zatrzymał. Podwiózł mnie pod zakład.

Poszłam do komisji zakładowej i rzeczywiście pogotowie strajkowe zaczęło się zbierać. Przesiedzieliśmy całą noc, zastanawiając się, co robić. Umówiliśmy się, że trzeba podjąć jakąś akcję.

Rano 13 grudnia ogłoszono stan wojenny. Nie mieliśmy już żadnych wątpliwości. Przyszedł do nas dyrektor zakładu żądając opuszczenia komisji zakładowej. Mówił, że działalność związkowa została zawieszona i co nam za nią grozi. Ani myśleliśmy. Stworzyliśmy pierwsze ulotki i plakaty nawołujące do oporu i obrony. Baliśmy się, że w nocy nas rozprowadzą.

Rano wyszliśmy ze swoich kryjówek i przystąpiliśmy do akcji protestacyjnej. Zebrano się nas około 300 osób. Strajkiem kierował przewodniczący Zbyszek Przewłocki. Nasze żądania były jasne: wznowienie działalności związkowej i uwolnienie naszych internowanych kolegów. Chcieliśmy także przywrócenia swobód, które nam zabrano. To był szok dla nas wszystkich. Człowiek był wolny, czuł, że może coś zrobić, mówić i nagle, w ciągu jednej godziny, wszystko jest mu odebrane. Czuliśmy przygnębienie. Wszyscy pamiętaliśmy jeszcze, jak działała komuna i służby bezpieczeństwa. I to był taki powrót do tego. Ja się naprawdę bałam. Ale powiedzieliśmy, że będziemy strajkowali tak długo, jak tylko się da.

Przyszedł wieczór. Widzieliśmy jak ludzie, którzy przychodzili pod OZOS, by przynieść nam żywność, byli palowani i wygani. Do zakładu weszło ZOMO i wojsko. Zostaliśmy wyprowadzeni, wdzialiśmy, że nie mamy szans na walkę. Koledzy wyciągnęli flagę, zaśpiewaliśmy hymn państwowy. Musieliśmy się rozejść.

Następnego dnia odwiedziłam koleżankę, która mieszkała w tym samym bloku, przy ul. Kołobrzeskiej. Musieli mnie śledzić, bo jak tylko weszłam do jej mieszkania, rozległo się pukanie do drzwi. Zwinęli mnie i wywieźli na komendę.

Zostałam osadzona w Areszcie Śledczym w Ostródzie z więźniarkami kryminalnymi. Nie było jeszcze podziału na więźniów politycznych i niepolitycznych, chociaż za więźniów politycznych nie uznali nas przez cały stan wojenny. W celi czekałam na rozprawę. Było to przed wigilią świąt Bożego Narodzenia, a ja w swojej naiwności mówiłam: „przecież nie będą takimi świniami, wypuszczą nas na wigilię”. Człowiek miał jeszcze nadzieję. Okazało się jednak, że święta spędziliśmy w więzieniu. Mój przyszły mąż przywiózł mi paczkę, którą dostarczono mi do celi. Oczywiście podzieliłam się nią z więźniarkami.

W końcu doszło do rozprawy. Ja i moi trzech koledzy, którzy byli współorganizatorami strajku,

zostaliśmy skazani. Dostałam trzy lata więzienia, a siedziałam w sumie rok. Bardzo ciężko przeżyłam tę odsiadkę. Po pierwsze, nie czułam się winna. Robiłam to, co powinienam. Uważałam, że działalność związkowa powinna być legalna. Po czasie euforii związanej z wolnością, odebrano nam ją tak nagle, założono kajdany i wyprowadzono. Było to dla mnie ogromnym szokiem i psychicznie mocno to przeżyłam.

Zanim zostałam zatrzymana, planowałam ślub. Kiedy zapadł wyrok, postanowiliśmy, że pobierzemy się w więzieniu. Ślub odbył się w skromnym gronie. Jedną ze współwięźniarek, która pomagała w przygotowywaniu celi na tę uroczystość powiedziała do mojego męża: „ona dostała trzy lata, frajer jesteś, że będziesz na nią czekał”.

Z Aresztu Śledczego w Ostródzie zostałam wywieziona do Grudziądza, z Grudziądza do Fordonu w Bydgoszczy, i tam już siedzieliśmy w specjalnych celach dla więźniów politycznych. W więzieniu czytaliśmy dużo książek, ulotek, ludzie chłonęli wiedzę. To więzienie to była szkoła, w której wzajemnie się uzupełnialiśmy. Wymienialiśmy się wiedzą, doświadczeniem z ludźmi z całej Polski. A przede wszystkim wspieraliśmy się. Więzienie nauczyło mnie jeszcze jednego: przestałam się bać.

JERZY SZMIT: WTEDY RZECZYWIŚCIE PRZYSZŁA PRAWDZIWA ZIMA

1979-1984 student Akademii Rolniczo-Technicznej (od 1999 Uniwersytet Warmińsko-Mazurski) w Olsztynie, Wydz. Geodezji; absolwent Uniwersytetu Warszawskiego (2000).

1979-1986 uczestnik Duszpasterstwa Akademickiego w Olsztynie.

W X 1980 współzałożyciel NZS w ART, od XI 1980 rzecznik Komisji Uczelnianej NZS, kierownik wydawnictwa NZS; w V 1981 współorganizator studenckiego marszu pokoju; XI/XII 1981 uczestnik strajku solidarnościowego ze studentami radomskiej WSI w ART, członek KS.

14 XII 1981 uczestnik demonstracji przed Olsztyńskimi Zakładami Opon Samochodowych Stomil, następnie wielokrotnie przesłuchiwany. Działacz Charytatywnego Punktu Pomocy dla Więźniów i Internowanych przy parafii św. Józefa w Olsztynie; 14 V 1982 internowany w Ośr. Odosobnienia w Iławie i Kwidzynie, zwolniony 7 XII 1982. W 1983 organizator grupy drukującej i kolportującej wydawnictwa podziemne. 13 VI 1984 aresztowany z innymi studentami i pracownikami ART, 3 VIII 1984 zwolniony na mocy amnestii; relegowany z uczelni. 1984-1988 współpracownik podziemnego pisma „Poślaniec Warmiński”, w 1986 współzałożyciel, redaktor pisma „Nurty”, w 1987 „Inicjatyw Warmińskich”. 1985-1986 pomiarowy w Okręgowym Przedsiębiorstwie Geodezyjno-Kartograficznym w Olsztynie, także dorywczo robotnik budowlany, ślusarz, 1987-1989 właściciel zakładu rzemieślniczego.

W 1988 członek Olsztyńskiego Klubu Obywatelskiego.

2009-2010 wiceprezydent Olsztyna, od 2011 poseł na Sejm RP.

Moje pierwsze wspomnienie o początkach stanu wojennego sięgają godziny szóstej rano, kiedy obudził mnie kolega Krystian, z którym jeszcze dzień wcześniej strajkowałem na Akademii Rolniczo-Technicznej. Taki sam strajk solidarnościowy trwał też na WSP. Krystian zerwał mnie z łóżka i poszliśmy na dworzec kolejowy w Olsztynie. Pamiętam, że bardzo mocno padał śnieg. Wtedy rzeczywiście przyszła prawdziwa zima. Na dworcu od kolejarzy dowiedzieliśmy się, że od godziny „zerowej” trwa stan wojenny w Polsce. Prawdę mówiąc, nie wiedzieliśmy, co to oznacza. Ale widzieliśmy już dużo milicji na ulicach.

Przekonaliśmy się, że nie działają telefony. Nie było też telewizji. Chociaż pojawił się komunikat generała Jaruzelskiego o tym, że zostały zawieszone swobody obywatelskie, działalność związków zawodowych i innych organizacji społecznych. Potem zaczęły do nas docierać informacje o pierwszych zatrzymaniach i aresztowaniach. To wszystko robiło na nas ogromne wrażenie. Dlatego, że byliśmy świeżo po strajkach. Młodzi ludzie, studenci, wreszcie czuli wolność i możliwość wyrażania swoich opinii i poglądów.

Dzisiaj po czterdziestu latach, gdy patrzymy na konsekwencje stanu wojennego, można powiedzieć, że są one katastrofalne. Po pierwsze zginęło oficjalnie ponad sto osób, a kilkadziesiąt zostało rannych w starciach z milicją. 10 tys. osób było internowanych, a kilka tysięcy aresztowanych. Tysiące karier ludzkich — naukowych, zawodowych i przede wszystkim rodzinnych — zostało złama-

nych. A z drugiej strony, gdy patrzymy na stan wojenny z innej perspektywy i na dochodzenie Polaków do wolności, wiadać, że to nie był zmarnowany czas. Potrafilimy wyciągnąć ze stanu wojennego wnioski. Chociaż dziś można różnie na to patrzeć, to jednak udało się porozumieć przy okrągłym stole. Ja generalnie źle to oceniam, ale fakt, że udało się obalić ustrój komunistyczny, bez tysięcy ofiar, jak to miało miejsce na przykład w Rumunii, jest naszym zwycięstwem. To, że żyjemy dzisiaj w wolnym, demokratycznym kraju i korzystamy ze swobód obywatelskich, jest naszym sukcesem. To, że Polska się rozwija i jest szanowanym krajem, to zasługa tych wszystkich, którzy w stanie wojennym stawiali opór. Oni nie załamali się i nie poddali, tylko pokazali, że Polska jest ogromną siłą dla nas wszystkich, dla narodu.

Nie sposób nie wspomnieć tych kilkuset tysięcy ludzi, a może około miliona, które niestety w wyniku stanu wojennego z Polski wyjechało. To ogromna strata i jej już nie nadrobimy. Mówię o dzieciach emigrantów, o ich talentach, które rozwijają się w innych krajach. Musimy dziś się z tym mierzyć, tak jak z kolejnymi wyzwaniem, które są przed nami. To chociażby obrona polskiej granicy i polskiej suwerenności. Polska musi odgrywać wiodącą rolę w Europie Środkowej. Takie mamy położenie i taki mamy potencjał. Przy okazji rocznicy stanu wojennego warto o tym wspomnieć. To był spektakularny koniec komunizmu w tej części Europy. To nie był początek końca, ale naprawdę koniec. Choć trwał on formalnie kilka lat, bo do 1989 roku, to jednak wiadomo, że było kwestią czasu, kiedy upadnie. My wszyscy walczący wówczas ze stanem wojennym i ówczesnym reżimem mamy prawo do dumy, zadowolenia i satysfakcji. My to zadanie wykonaliśmy.

Biogramy ze stron 8-10 zostały zaczerpnięte z: www.encysoł.pl Encyklopedia Solidarności to jedno z najbogatszych źródeł wiedzy o tym ruchu.

Wersje wideo rozmów z bohaterami powyższych tekstów znajdziecie państwo na naszych stronach GazetaOlsztyńska.pl

REKLAMA

Prezydent Olsztyna

podaje do publicznej wiadomości
wyciąg z ogłoszenia
o przetargu ustnym nieograniczonym
na zbycie nieruchomości Gminy Olsztyn

Oznaczenie nieruchomości według księgi wieczystej oraz katastru nieruchomości	Lokal mieszkalny nr 19, znajdujący się na III piętrze w budynku nr 61, położonym przy ul. Kościuszki w Olsztynie, wraz ze sprzedażą udziału 33/1000 w częściach wspólnych budynku oraz sprzedażą udziału 33/1000 w gruncie pod budynkiem (obręb 71, działki nr 136, 142/1, o łącznej pow. 280 m ² , zapisane w księdze wieczystej nr OL1O/00020585/3).
Powierzchnia nieruchomości	Powierzchnia użytkowa lokalu mieszkalnego – 33,10 m ²
Przeznaczenie nieruchomości	Sprzedaż lokalu mieszkalnego w trybie przetargu ustnego nieograniczonego
Cena wywoławcza	200 000,00 zł
Termin i miejsce przetargu	14 stycznia 2022 r. o godz. 11:30 w siedzibie Urzędu Miasta Olsztyna, pl. Jana Pawła II 1, w sali 219, II piętro
Wysokość wadium	20 000,00 zł należy wpłacić na rachunek Urzędu Miasta Olsztyna prowadzony przez PKO BP SA, nr konta 81 1020 3541 0000 5602 0290 6683, do dnia 10 stycznia 2022 r. Wpłacone wadium winno znajdować się w dniu 10 stycznia 2022 r. na rachunku Urzędu Miasta Olsztyna.
Miejsce wywieszenia i publikacji ogłoszenia o przetargu	Pełna treść ogłoszenia dostępna jest w internecie pod adresami www.olsztyn.eu , infopublikator@olsztyn.eu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej, prowadzonym przez Urząd Miasta Olsztyna, pod adresem umolsztyn.bip.gov.pl oraz na elektronicznej tablicy ogłoszeń Urzędu Miasta Olsztyna
Szczegółowych informacji o przetargu udziela	Wydział Geodezji i Gospodarki Nieruchomościami Urzędu Miasta Olsztyna, plac Jana Pawła II 1, pokój 111, I piętro, tel. 89-527-31-11 wew. 371 lub 535-32-15. W celu obejrzenia lokalu przed przetargiem należy skontaktować się z Zakładem Lokali i Budynków Komunalnych w Olsztynie pod numerem telefonu 89-533-36-26 lub 89-526-28-36

Stan wojenny na ulicach miast Warmii i Mazur (Ostróda)

Wypalenie zawodowe trafiło na listę chorób

Od stycznia lekarz będzie mógł wystawić zwolnienie z pracy osobie, która czuje się wypalona zawodowo. Stan ten będzie oficjalnie uznawany za chorobę. Tylko czy nie będziemy tego wykorzystać?

Pandemia zdecydowanie dała wszystkim w kość. Niepokój związany z Covid-19, lockdown i praca zdalna wystawiły na próbę przede wszystkim kondycję psychiczną pracowników. Jak podaje ZUS, w 2020 roku, kiedy wybuchła pandemia, wydano niemal 1,5 mln zaświadczeń lekarskich z powodu zaburzeń psychicznych. Szczególnie dotkliwy był czwarty miesiąc roku, czyli początek walki z koronawirusem, kiedy wydano ponad 164 tys. pism o czasowej niezdolności do pracy. Z powodu reakcji na ciężki stres Polacy przebywali na zwolnieniach lekarskich przez łącznie niemal 10 mln dni w porównaniu do 6,5 mln w 2019 roku. Pełnych danych za 2021 rok jeszcze nie ma, ale można sobie wyobrazić, że statystyki pójdą w górę. Dlaczego?

Coraz trudniej nam się pracuje

Średnio 5 godzin i 43 minuty pracy przepada w tygodniu przez kiepski nastrój pracownika. W ciągu roku to 36 dni pracy, która nie daje nam przyjemności. Jak wynika z danych Medcover, 60 proc. pracowników deklaruje, że jest zestresowany, w tym 11 proc. „bardzo”. Co więcej, ponad 1/3 pracowników śpi mniej niż zalecane 7-9 godzin. A stał o krok do wypalenia zawodowego. Dlatego już od stycznia 2022 roku dostaniemy na nie zwolnienie lekarskie. Światowa Organizacja Zdrowia wpisała je do Międzynarodowej Klasyfikacji Chorób. Oznacza to, że lekarze od stycznia będą mogli wystawić L4 dla osoby, która cierpi z powodu swojej pracy. Zwolnienie potrwa 30 dni i będzie płatne w wysokości 80 proc. pensji.

Lekarz i przedsiębiorca mają głos

— Pacjenci skarżą się na stresującą pracę, ale rzadko wystawia się zwolnienia z tego powodu. Zdarzają się jednak przypadki tak roztrzęsionych osób, które naprawdę muszą odpocząć. Ale przyczyną takiego stanu może być na przykład mobbing. Przeważnie jednak pacjenci zgłaszają inne dolegliwości. Od nowego roku może się to zmienić, bo wypalenie zawodowe zostało sklasyfikowane jako choroba. Jednak, żeby stwierdzić, że mamy z nim do czynienia,

Od stycznia wypalony zawodowo pracownik może starać się o zwolnienie lekarskie

Maria Ołdziejewska, internista i lekarz rodzinny z Olsztyna:

Trudno udokumentować zmęczenie pracą i stresem. A na słowo czasem trudno uwierzyć.

Wiesław Łubiński, kanclerz Olsztyńskiej Łoży BCC:

Koszty zwolnienia na „wypalenie zawodowe” będą ponosić pracodawcy.

zlecilibym dodatkowe badania, na przykład poprosiłabym o konsultację psychiatryczną czy psychologiczną. Trudno udokumentować zmęczenie pracą i stresem. A na słowo czasem trudno uwierzyć — zauważa Maria Ołdziejewska, internista i lekarz rodzinny z Olsztyna. — Ale, żeby odpocząć od pracy, mamy też urlop. Zmęczona osoba pracą powinna najpierw wziąć urlop, żeby się zregenerować, a nie myśleć o wizycie u lekarza. Często jednak urlopy wykorzystywane są na remonty albo dodatkowy zarobek. Warto wypoczywać też w weekendy. Róbmy to, co robimy. I miejmy trochę dystansu do tego, co się dzieje.

— Wiele pracowników zniechęciło się do pracy między innymi z powodu socjału, który daje państwo w dużych ilościach. To w zupełności wystarcza, aby ludzie kombinowali. Dziś ludzi do pracy praktycznie nie ma. Agdy będą diagnozować u siebie wypalenie zawodowe, będzie jeszcze trudniej — mówi Wiesław Łubiński, kanclerz Olsztyńskiej Łoży BCC. — A czym w ogóle jest wypalenie zawodowe? Termin nie jest nowy, ale trudno jednoznacznie określić, czym się charakteryzuje. Tak samo nie ma jednolitej definicji przedsiębiorcy, w różnych ustawach jest ich aż czterdzieści. Zatem, która jest właściwa? Sklasyfikowanie wypalenia zawodowego jest ukłonem w stronę pracowników, ale koszty tego będą ponosić pracodawcy. Nie rozwiązuje się realnych problemów, ale szuka się zastępczych. Miałem pracowników, którzy na trzy lata byli tylko 7 dni w pracy. Oczywiście rozumiem sytuację, gdy pracownik naprawdę choruje. Wtedy sam zachęcam, żeby odpoczął. Ale gdy mamy do

czynienia z kombinowaniem, nie pochwalam tego. Niestety często mamy do czynienia z przekrętami. Żyjemy w bardzo dziwnym kraju, który ma w sobie geny nieróbstwa.

Jak rozpoznać wypalenie zawodowe?

Wypalenie zawodowe to nic innego jak wyczerpanie organizmu spowodowane walką z długotrwałym stresem. Choć mówi się o nim coraz więcej, nierzadko jest ono uznawane za wymysł i coś, co z pewnością nie jest poważne. A jak się objawia? Pracownik odczuwa niechęć na samą myśl o pójściu do biura czy firmy. Najczęściej dotyka to osoby nadwrażliwe i może doprowadzić do wielu chorób, nawet do depresji. Dochodzi niskie poczucie własnej wartości, brak zaangażowania, problemy z koncentracją, nadmierna irytacja i sięganie po używki. Osoba dotknięta wypaleniem zawodowym może zaobserwować u siebie także obniżoną odporność i chroniczne zmęczenie, na które nie pomagają weekendowy odpoczynek. A to, nie dość że bezpośrednio wpływa na efekty pracy pracownika i jego zaangażowanie zawodowe, to przekłada się na niemal każdą inną sferę jego życia.

PRACOWNICY DEKLARUJĄ:

49 proc. — jestem zestresowany
11 proc. — bardzo zestresowany
ponad **1/3** pracowników śpi mniej niż zalecane **7-9** godzin

źródło: Medcover

Pandemia zmieniła rynek pracy

Aż 75 proc. firm, które korzystały z pracy zdalnej, powróciło do biur, a niemal połowa polskich pracowników deklaruje, że chciałaby pracować w trybie hybrydowym. Jednocześnie zarówno pracodawcy, jak i pracownicy uważają, że praca zdalna powinna być uregulowana prawnie.

Pandemia wywołała transformację rynku pracy. Niektóre z zaistniałych tendencji znalazły uznanie, inne niekoniecznie. Pokazuje to raport przygotowany przez OLX Praca we współpracy z Instytutem badawczym ARC Rynek i Opinia. Celem tegorocznych badań była przede wszystkim ocena rozwiązań, które zostały wdrożone przez organizacje podczas pandemii oraz weryfikacja zjawisk, które mają szansę utrzymać się dłużej na rynku pracy.

Nowe kompetencje

Reskilling, czyli pomaganie pracownikom w nabywaniu nowych kompetencji, często wynika wprost z konieczności dostosowania organizacji do wymogów transformacji cyfrowej. W oczach pracowników IT to kierunek, który zdecydowanie zdominuje rynek. Praca w charakterze programisty lub pracownika branży IT jest przez nich postrzegana jako tzw. zawód przyszłości. Nie dziwi więc, że w opinii pracowników to właśnie kompetencje cyfrowe są kluczowe. Z badania wynika, że osoby pracujące zdalnie lub hybrydowo najczęściej chciałyby poszerzać wiedzę właśnie z obszaru IT (23 proc. wskazań), umiejętności zarządzania czasem (20 proc.) oraz pracy z nowymi technologiami (18 proc.). Dostarczanie potrzeb samorozwoju i pozyskiwanie nowych kompetencji sprzyja otwartości na reskilling. Aż 3 na 4 pracowników jest gotowych przekwalifikować się lub przebranżwić, aby otrzymać pracę. Jednocześnie według pracowników, którzy chcieliby rozwijać swoje kompetencje, tylko co drugi pracodawca stwarza taką możliwość.

Fot. OLX praca raport

Badania pokazują, że praca zdalna zyska na znaczeniu po pandemii

Giggersi na rynku pracy

Cyfryzacja przedsiębiorstw przyczynia się również do większej otwartości na elastyczne formy zatrudnienia. Możliwość pracy online ułatwia korzystanie z usług specjalistów z różnych miejsc w Polsce oraz spoza granic kraju. Świat coraz bardziej otwiera się na giggersów. Zadaniem takiego pracownika jest realizacja zleconych projektów i otrzymywanie wynagrodzenia za świadczenie konkretnej usługi. Giggersi nie mają stałej pensji, jak w przypadku pracy na etacie. Najpopularniejsze branże, w których stosowany jest ten model współpracy to IT i marketing. A czy w Polsce jest podobnie? Z przeprowadzonego badania okazuje się, że zjawisko gig economy raczej jest nieznane. Tylko 7 proc. pracodawców spotkało się z takim pojęciem. Pomimo trudności z definicją tego zjawiska okazuje się, że na zasadach gig economy pracuje obecnie prawie co 10. osoba. Aż 73 proc. pracowników uważa, że jest to forma zatrudnienia mało popularna w Polsce. Silnymi barierami dla spopularyzowania tego zjawiska

mogą być zarówno przywiązanie pracowników do umów o pracę, jak i podejście pracodawców, dla których ważna jest możliwość nawiązania stałej współpracy oraz budowanie relacji z pracownikiem bądź zleceniobiorcą. Pomimo barier 70 proc. badanych uważa, że Polska będzie coraz bardziej otwierać się na ten trend. Zarówno pracodawcy, jak i pracownicy dostrzegają wady i zalety gig economy i uważają, że jest to forma zatrudnienia, która sprawdzi się tylko w wybranych obszarach, jak: IT, marketing, PR, media, zarządzanie etc.

Praca zdalna dłużej

Konieczność wprowadzenia pracy zdalnej wpłynęła nie tylko na refleksję nad nowymi formami zatrudnienia, lecz także na ewaluację tego rozwiązania. W tym obszarze można dostrzec pewien dysonans pomiędzy opinią pracodawców a pracowników. Chociaż w zdecydowanej większości przypadków przeniesienie pracy na formę zdalną nie wpłynęło negatywnie na działalność procesów w firmie

(87 proc.), to jednak 75 proc. przedsiębiorstw, które korzystały z niestacjonarnej formy pracy, powróciło już do biur.

Część zarządzających firmami deklaruje, że niechętnie widziałaby wprowadzenie tej formy pracy w długoterminowej perspektywie bądź jako stałego rozwiązania. Takie stanowisko stoi w konfrontacji do oczekiwań pracowników. Niemal połowa z nich chciałaby pracować w trybie hybrydowym, 15 proc. wyłącznie zdalnie, natomiast 4 na 10 – w trybie stacjonarnym. Aż 77 proc. badanych pracowników uważa, że praca zdalna zyska na znaczeniu po pandemii. Możliwość korzystania z home office jest dla kandydatów ważnym wskaźnikiem mówiącym wiele o partnerstwie, elastyczności, otwartości i nowoczesności przyszłego pracodawcy.

Elastyczne godziny

Obszarem, który zdecydowanie zyskał na znaczeniu, jest well-being. W sytuacji zagrożenia zdrowia i życia rola pracodawcy uległa zmianie. Firma stała się współodpowiedzialna za bezpieczeństwo swoich pracowników i ich rodzin. Lęk pracowników o zdrowie swoje i bliskich dodatkowo potęgowany przez napięcia związane z koniecznością łączenia pracy zdalnej z nauką online dzieci, izolacją czy też strachem przed utratą zatrudnienia zmotywował pracodawców do większego zaangażowania w dbałość o kondycję psychiczną pracowników. Firmy wspomagały swoje zespoły poprzez intensyfikację działań komunikacyjnych, wprowadzanie elastycznych godzin pracy, programy outplacementowe. Pracodawcy zachęcali też pracowników do większej aktywności fizycznej, organizowali wspólne ćwiczenia online, dofinansowywali sprzęt sportowy itp. Nadal jednak w zestawie oferowanego wsparcia rzadkością pozostaje pomoc psychologiczna. Tylko 16 proc. firm deklaruje chęć wdrożenia takiego rozwiązania.

Przytoczone zjawiska to tylko jedne z wielu, jakie poruszono w raporcie. Wnioski z tegorocznego badania pokazują, że dzisiaj o przewadze konkurencyjnej stanowić będą m.in. takie elementy, jak: adaptacyjność, elastyczność i otwartość na nowe rozwiązania.

opr. red.

źródło: „Nowe spojrzenie na rynek pracy – OLX Praca. Know How 2022”.

*Badania zrealizowane przy współpracy z ARC Rynek i Opinia: wywiad telefoniczny z grupą 600 pracodawców i 15 wywiadów w grupie osób zatrudnionych na umowie B2B oraz badanie metodą CAWI, tj. za pośrednictwem ankiety internetowej w grupie 1000 pracowników.

Elektroniczna obsługa programu Rodzina 500 plus

Zakład Ubezpieczeń Społecznych jest przygotowany do obsługi programu Rodzina 500 plus. Od 1 stycznia 2022 roku ZUS będzie przyjmował wnioski o nowe świadczenia tylko w formie elektronicznej. Natomiast gminy będą kontynuowały wypłaty przyznanych już świadczeń do końca okresu, na jaki zostały przyznane, czyli do końca maja 2022 r.

— ZUS od dłuższego czasu przygotowuje się do obsługi programu Rodzina 500+ od nowego roku. Zapewniam, że będziemy gotowi na czas. Mamy już doświadczenie w realizowaniu

tak dużych projektów — mówi prof. Gertruda Uścińska, prezes ZUS.

— Wnioski o przyznanie świadczenia 500 plus od 1 stycznia przyszłego roku będzie można przysłać tylko drogą elektroniczną przez Platformę Usług Elektronicznych (PUE) ZUS, bankowość elektroniczną i portal Empatia — informuje Anna Ilukiewicz, rzecznik ZUS w województwie warmińsko-mazurskim.

Nowelizacja ustawy o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci przenosi ustalanie uprawnień do świadczenia wychowawczego oraz jego wypłatę z gmin do Zakładu Ubez-

pieczeń Społecznych. Kolejna zmiana dotyczy sposobu wypłaty świadczenia. Zgodnie z nowelizacją świadczenia będą wypłacane tylko bezgotówkowo na wskazany przez wnioskodawcę numer rachunku bankowego.

Ważna zmiana ustawy dotyczy sposobu prowadzenia postępowań w sprawie świadczenia wychowawczego — pisma, informacje i decyzje będą przekazywane w formie elektronicznej za pośrednictwem PUE ZUS.

— Z uwagi, że od 1 stycznia 2022 r. wnioski o świadczenie wychowawcze i załączniki do wniosku można będzie złożyć tylko w formie

elektronicznej, każda osoba będzie mogła liczyć na pomoc ZUS przy składaniu tych dokumentów — dodaje Ilukiewicz.

Stopniowe przejście realizacji programu Rodzina 500+ przez ZUS oznacza, że gminy będą kontynuowały wypłaty świadczeń do końca okresu, na jaki zostały przyznane, czyli do końca maja 2022 r. W tych sprawach nadal należy kontaktować się z pracownikami gmin.

W tej sytuacji osoby, które obecnie otrzymują świadczenie z gmin, nie muszą zgłaszać tego faktu do ZUS.

źródło: ZUS

Czy czekają nas święta na kredyt?

Wstępne szacunki pokazują, że wydamy na święta średnio ponad 950 zł, czyli o 200 zł więcej niż w zeszłym roku, który także był pandemicznym rokiem. Co trzeci konsument w Polsce pożycza pieniądze, by opłacić rachunki. Czy zapożyczymy się też na święta?

Jak wynika z najnowszego badania Intrum „European Consumer Payment Report 2021”, pandemia obniżyła dochody aż 46 proc. konsumentów w naszym kraju, co z kolei wpłynęło na zdolność Polaków do terminowego wywiązywania się ze zobowiązań finansowych. Co trzecia osoba (32 proc.) przyznaje, że obecnie musi regularnie pożyczać pieniądze, by mieć środki na zapłatę rachunków. W tej grupie co czwarty konsument (24 proc.) pożycza co miesiąc sumę wynoszącą 10-25 proc. wysokości swojej pensji, a co 6. nawet 50 proc. Czy to oznacza, że czekają nas „odchudzone” święta? Niekoniecznie. Wstępne szacunki pokazują, że wydamy na ten cel średnio ponad 950 zł, czyli 200 zł więcej niż w zeszłym roku, który także był pandemicznym rokiem. Zorganizowanie Bożego Narodzenia jak z reklamy, ale na kredyt, to już polska tradycja czy nierozważne podejście do zarządzania domowym budżetem części konsumentów w naszym kraju?

Korona-kryzys obniżył dochody

Blisko co drugi respondent (46 proc.) badania Intrum stwierdza, że pandemia obniżyła jego dochody i wpłynęła negatywnie na dobrobyt finansowy, czyli na zdolność do terminowego płacenia rachunków i oszczędzania. 33 proc. Polaków pytanym w badaniu, przy-

Wieloma prezentami chcemy wynagrodzić najbliższym życie w stresującej covidowej rzeczywistości

znaje, że w ciągu ostatnich 12 miesięcy zdarzyło mu się raz lub kilka razy nie zapłacić rachunku w terminie.

W pierwszej chwili wynik ten nie budzi niepokoju, bo przecież prawie każdemu przynajmniej raz w życiu zdarzyło się nie opłacić ważnej faktury, ale 58 proc. nierzetelnych płatników przyznaje, że po prostu nie miało pieniędzy na zapłatę rachunku, a było to spowodowane utratą pracy, a w konsekwencji i dochodów.

Mniej pieniędzy na życie niż kiedyś

Obniżone przez pandemię dochody i rosnące ceny — aż 55 proc. osób narzeka na to, że rosną one szybciej niż ich pensje — sprawiają,

że obecnie w naszych portfelach zostaje mniej pieniędzy na życie niż kiedyś. Tylko co czwarty konsument (24 proc.) w Polsce deklaruje, że po zapłaceniu najbardziej istotnych rachunków: czynsz, raty kredytu hipotecznego, inne pożyczki lub kredyty, w tym na karcie kredytowej, ma do dyspozycji więcej niż 50 proc. swoich dochodów. 22 proc. pytanym przyznaje, że na codzienne wydatki pozostaje im 35-50 proc. pensji.

— 16 proc. pytanym deklaruje, że po zapłaceniu najważniejszych rachunków w portfelu pozostaje im 20-35 proc. pensji, podobny odsetek, bo 15 proc. stwierdza, że jest to 10-20 proc., co oznacza, że niemała grupa konsumentów w naszym kraju żyje „od pierwszego do pierwszego” i nie ma pieniędzy na inne wydatki niż te pierwszej potrzeby. Niestety, paradoksalnie można uznać, że te osoby i tak są jeszcze w dobrej sytuacji finansowej, biorąc pod uwagę fakt, że 32 proc. respondentów z Polski przyznaje, że w ciągu ostatnich 6 miesięcy pożyczili pieniądze lub wykorzystali limit na swojej karcie kredytowej, aby zapłacić rachunki — komentuje Dariusz Sikora, ekspert Intrum. — Takie podejście młodych Polaków do zarządzania finansami to prosty przepis na popadnięcie w dług, które spłaca się latami.

Bogata wigilia lekiem w trudnych czasach

Niestety, pożyczamy regularnie i to niemało. Co czwarta osoba (24 proc.) pożycza co miesiąc sumę wynoszącą łącznie 10-25 proc. pensji, a 15 proc. konsumentów przyznaje, że jest to nawet aż 50 proc. wysokości wynagrodzenia. Odkąd zaczął się korona-kryzys również częściej zadłużamy się, by sfinansować zakupy dla dzieci. Ten temat dotyczy połowy polskich konsumentów (49 proc.), którzy są rodzicami.

— Takie podejście pozwala przypuszczać, że niemała grupa konsumentów w naszym kraju „tradycyjnie” zadłuża się na święta. Niestety, nie powstrzymają nas przed tym dochody uszczuplone przez pandemię. Wieloma pre-

zentami i bogatą kolacją wigilijną chcemy wynagrodzić najbliższym życie w stresującej covidowej rzeczywistości. Nie brakuje również osób, które wręcz uważają, że ich obowiązkiem jest zorganizowanie rodzinie świąt jak z reklamy i są gotowe zadłużyć się na ten cel. Takie postępowanie może mieć swoje konsekwencje. Wydawanie większych sum niż się zarabia, życie z miesiąca na miesiąc na kredyt, to prosta droga do popadnięcia w problemy finansowe, a w pandemii o to jeszcze łatwiej.

W kryzysie nie możemy mieć pewności dotyczącej tego, jak będzie wyglądać nasza sytuacja finansowa w kolejnych tygodniach i miesiącach. Dlatego zaciąganie nowych zobowiązań finansowych, szczególnie na cele konsumpcyjne, a nie na ważniejsze, nieplanowane wydatki, nie jest dobrym pomysłem — zauważa ekspert.

Część konsumentów, którzy zdecydują się na taki krok, może obudzić się po Nowym Roku z finansowym kacem. Dane zebrane w raporcie pokazują, że niektórzy tracą kontrolę nad tym, ile i na co pożyczają pieniądze, a 15 proc. konsumentów nawet nie chce wiedzieć, ile wynosi ich łączne zadłużenie. W najmłodszej grupie wiekowej respondentów — osoby w wielu 18-21 lat — odsetek ten wzrasta do 30 proc.

źródło: raport Intrum

O raporcie:

W tegorocznej edycji badania wzięło udział 24 012 konsumentów. Dane zostały zbierane w okresie od 21 lipca do 26 sierpnia 2021 r.

ILE ZOSTAJE PANI/PANU W PORTFELU PO ZAPŁACENIU NAJWAŻNIEJSZYCH RACHUNKÓW?*

16 proc. — 20-35 proc. pensji

15 proc. — 10-20 proc. pensji

* raport Intrum

Ekspert radzi

Czy pracodawca może nakazać pracownikowi pracę zdalną? Jak wyglądają szczegółowe uregulowania tego rodzaju pracy w przepisach prawa?

W związku z rosnącą liczbą zachorowań na COVID-19 wielu pracodawców wraca do zmiany organizacji pracy i ponownie kieruje pracowników do wykonywania pracy zdalnej. Przypomnieć tu należy, że Kodeks pracy nie reguluje tego zagadnienia, umieszczono tam przepisy dotyczące zatrudniania pracowników w formie telepracy. Praca zdalna została wprowadzona przez tzw. ustawę covidową z dnia 2.03.2020r. (ustawa o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych), w związku z ogłoszonym w naszym kraju stanem epidemii, który trwa do dnia dzisiejszego.

Do skierowania pracownika do wykonywania pracy w formie zdalnej wystarczy samo polecenie pracodawcy, które może być wydane w każdym czasie - reguluje to art. 3 ustawy

dr Łukasz Sztych
zastępca Okręgowego
Inspektora Pracy w Olsztynie

covidowej. Podobnie pracodawca może w każdym czasie cofnąć polecenie wykonywania takiej pracy. Przy wykonywaniu pracy zdalnej istotne jest aby pozwalał na to charakter pracy (przeważnie dotyczy to tzw. pracowników biurowych), a sam pracownik miał umiejętności i możliwości techniczne np. połączenie z Internetem oraz lokalowe do jej wykonywania np. odpowiednie miejsce, z reguły w domu. Ponadto na pracodawcy ciąży obowiązek wyposażenia pracownika w odpowiedni sprzęt i materiały niezbędne do wykonywania pracy zdalnej np. laptop, modem, telefon, konieczne materiały biurowe itp. Ustawa covidowa wart. 3 ust. 5 przy wykonywaniu pracy zdalnej przewiduje możliwość używania przez pracownika narzędzi lub materiałów niezapewniających przez pracodawcę, pod warunkiem że umożliwiał to poszanowanie i ochronę informacji poufnych i innych tajemnic prawnie chronionych, w tym

tajemnicy przedsiębiorstwa lub danych osobowych, a także informacji, których ujawnienie mogłoby narazić pracodawcę na szkodę.

Za pracę zdalną nie przysługuje pracownikowi dodatkowe wynagrodzenie, inne niż te wynikające z umowy o pracę. Praca zdalna jest wykonywana na tych samych warunkach i za tym samym wynagrodzeniem, co praca w siedzibie zakładu. Jeśli jednak pracodawca chce wprowadzić dodatkowe świadczenia w związku z zdalnym wykonywaniem pracy, jak również precyzyjnie określić jej organizację np. zasady przekazywania niezbędnych do pracy narzędzi i materiałów, to wszystko zależeć będzie od ustaleń pomiędzy nim samym, a pracownikiem. W takim wypadku najlepszym rozwiązaniem może być uregulowanie tego zagadnienia w odpowiednich aktach wewnątrzzakładowych tj. układzie zbiorowym pracy, regulaminie pracy lub regulaminie wynagradzania. A w sytuacji gdy pracodawca nie ma obowiązku ich tworzenia kwestie szczegółów pracy zdalnej przełożony ustalać będzie indywidualnie z pracownikiem.

Praca zdalna nie musi być w specjalny sposób ewidencjonowana. Jednak na polecenie pracodawcy pracownik wykonujący pracę zdalną ma obowiązek prowadzenia ewiden-

cji wykonanych czynności, co w szczególności może obejmować opis tych czynności, a także datę oraz czas ich wykonania (art. 3 ust. 6 ustawy covidowej). Pracodawca może określić bardziej precyzyjnie i szczegółowo zasady ewidencjonowania pracy zdalnej np. w regulaminie pracy.

Skierowanie pracownika do pracy zdalnej nie ma również wpływu na wymiar jego urlopu wypoczynkowego. Tu ustawa covidowa nic nie zmienia, gdyż pracownika obowiązują ta sama umowa o pracę. Pracownik ma prawo do urlopu tak jakby wykonywał pracę w normalnym trybie. Podkreślenia wymaga jedynie fakt, że ustawa covidowa wart. 15ge przewiduje możliwość (nie obowiązek) udzielenia pracownikowi przez pracodawcę urlopu, w terminie przez niego wskazanym, bez uzyskania zgody samego pracownika i z pominięciem obowiązującego w zakładzie pracy planu urlopów. Jest to przepis szczególny i dotyczy urlopu tzw. zaległego, niewykorzystanego przez pracownika w latach poprzednich.

Na koniec zaszyfrować należy, że aktualnie w Sejmie trwają prace legislacyjne dotyczące wprowadzenia i szczegółowego uregulowania zagadnienia pracy zdalnej w Kodeksie pracy.

Przez życie z nożycami i igłą

Dorota Grabowska z Nidzicy pracuje w zawodzie już dwadzieścia dwa lata. W tym czasie pracowała w pięciu różnych zakładach, w których zajmowała się szyciem: ubrań, pościeli, akcesoriów niemowlęcych i tapicerki meblowej. W domu skracala i zwężała ubrania rodzinie, dzieciom i sobie szyła kreacje.

— Ile czasu zajmuje nauczenie się szycia?
— Nauka średnio trwa trzy lata, potem doskonalimy swoje umiejętności w praktyce. Nie skończyłam żadnej szkoły krawieckiej, tylko dziewiarską, w której miałam zajęcia z podstaw szycia na maszynie przemysłowej (szyje szybciej niż maszyna domowa typu luczniczka). W pierwszym zakładzie zajmowałam się podprasówkami, czyli przygotowywaniem do szycia niektórych elementów i zaczęłam doskonalić umiejętności szycia w następnych zakładach. W domu szyłam ubrania dla siebie i moich dzieci, między innymi sukienki i bluzki. Na prośbę bliskich mi osób również skracalam i zwężałam na przykład spodnie.
— Do dobrego szycia wystarczy tylko nauka, czy potrzebne są również wrodzone zdolności?
— Moim zdaniem, potrzebne są umiejętności manualne, wyobraźnia przestrzenna, ale

Dorota Grabowska
pracuje w zawodzie
już 22 lata

także poczucie estetyki. Najważniejsza jednak jest praktyka.

— Jak długo trwa „produkcja” bluzki lub sukienki, jeśli szyje się ją w domu?
— Klient, dla którego się szyje, przychodzi ze swoją tkaniną i mówi, czego oczekuje. Następnie trzeba zdjąć miarę, potem zrobić szablon i go wykroić. Dobieramy dodatki: guziki, suwaki i inici. Wykrój trzeba sfastrygować, a następnie klient go przymierza i patrzymy czy wszystko dobrze leży. Jeśli tak, zszywamy go. Podczas drugiej przymiarki klient ocenia

czy na pewno jest wszystko dobrze, czy trzeba wprowadzić jeszcze poprawki.

— Jak wygląda proces szycia ubrań w zakładzie?
— W domu szyjemy według miary klienta lub klientki, a w zakładzie według standardów wymiarowych ogólnie przyjętych w branży odzieżowej. Nie szyjemy również jednej sztuki tylko kilkanaście w różnych rozmiarach, przez co na ulicy możemy spotkać inną osobę w tej samej kreacji. Od krawcowej, która szyje indywidualnie, mamy jedną niepowtarzalną rzecz. W zakładach, w których pracowałam, produk-

cja odbywała się w „taśmiej”, każdy miał swoją operację, którą musiał wykonać. W domu jedna osoba odpowiada za wszystkie elementy.

— Gdyby miała pani wycenić ubranie, co się składa na cenę takiego wyrobu?

— Ważne jest to, że krawcowa musi dopasować ubranie do figury i ewentualnie zakryć mankamenty, a nie jak wszystkie ubrania masowo produkowane, na przykład w sieciówkach, pasują na wszystkie figury. W tych czasach mamy rozmaite kształty i często zarówno kobiety jak i mężczyźni nie potrafią dobrać sobie ubrań w sieciówce, dlatego jednym z największych plusów szycia na miarę jest perfekcyjnie dopasowane ubranie. Doliczyć również trzeba czas. Praca nad wszystkim zajmuje średnio cztery dni, ale głównie zależy ona od wprawy krawcowej oraz od tego, jak skomplikowany jest krój.

— Zawód krawcowej jest wymierający?

— Z mojego doświadczenia i obserwacji środowiska na przestrzeni wielu lat zauważyłam, że zawód szwaczki jest mało popularny wśród młodych ludzi. Przed osobami, które fascynują się szyciem artystycznym i indywidualnym, jest przyszłość, mają dużo miejsca w tej branży.

— Krawcowe lub szwaczki są poszukiwane czy muszą zmieniać zawód?

— Przeprowadziłam się do Nidzicy, bo znalazłam tu pracę w zakładzie tapicerskim jako szwaczka, więc jak najbardziej dla szwaczek jest. Ludzie szukają też miejsca, gdzie mogą zamówić na przykład skracanie czy zwężanie. Jednak krawcowe mogą mieć trudności ze znalezieniem pracy, ponieważ wiąże się to z wysokimi kosztami, dlatego ludzie wolą kupować w sklepach odzieżowych.

al

Kobiety w mojej rodzinie zajmowały się ziołolecznictwem

Po kilku latach prowadzenia biura nieruchomości, Joanna Łagun postanowiła zająć się medycyną niekonwencjonalną.
— Tak w ogóle to miałam leżeć w Grecji na słonecznej plaży, ale pandemia popsuta plany — śmieje się.

Skaąd pomysł na zajęcie się medycyną niekonwencjonalną i uczynienie z tego sposobu na życie? Jak na ten pomysł wpadła?
— Ja na to nie wpadłam — mówi Joanna. — Kobiety w mojej rodzinie od lat zajmowały się ziołolecznictwem, pomaganiem ludziom, ja jestem po prostu genetycznie obciążona — dodaje ze śmiechem. — Zawsze to robiłam dla siebie, rodziny, czy przyjaciół i nigdy nie myślałam, że przekuję to w biznes. Życie to zrobiło.
— Chciałam stworzyć takie miejsce u siebie, żeby ludzie mogli z tego korzystać dla własnego zdrowia. I to działa! — mówi Joanna Łagun. Jakie rzeczy „działa się” w Centrum, które razem z mężem prowadzą w Ostródzie? To przede wszystkim medycyna komplementarna, wywodząca się z terapii naturalnych.

— W tym kierunku kształcę się i zbieram doświadczenie od ponad 20 lat, uczestnicząc też

Joanna Łagun:
Najważniejsze
jest, by poznać
swoją organizm,
jego potrzeby
i systematycznie
o niego dbać

Fot. Archiwum prywatne J. Łagun

w różnych warsztatach — dodaje Joanna Łagun. — Dbamy tu o zdrowie nie tylko fizyczne, ale też psychiczne, emocjonalne i na poziomie energetycznym.

Jak podkreśla, terapie naturalne w jej rodzinie były obecne od pokoleń a ona sama uczyła się i poznawała ich różne tajniki poczynając od pracy z tradycyjną medycyną chińską i hinduską, akupunkturą, moksoterapią, masażami, energetyką ludzkiego ciała i umysłu, ziołolecznictwem, dietoterapią, po słowiańską jogę dla kobiet.

Joanna Łagun zajmuje się m.in. akupunkturą. Dzięki odpowiedniej akupunkturze można połączyć poprawę zdrowia i urody. Temu służy akupunktura kosmetyczna twarzy. Ona poprawia pracę narządów, bo na twarzy znajdują się zakończenia meridianowe tych narządów. Kobiety bardzo często nie wiedzą o tym, że stosując różne specyfiki, które paraliżują nerwy, mogą uszkodzić narządy wewnętrzne.

— Natomiast akupunkturą kosmetyczną twarzy stymulujemy też pracę organów wewnętrznych, poprawiamy w ten sposób i zdrowie, i urodę — mówi Joanna.

Jej kolejną specjalizacją jest akupunktura koreańska — to w Polsce rzadkość. Zabieg może pomóc w przypadku migreny, bólów kręgosłupa, różnych nerwobólach, dobrze działa na układ krążenia i ogólne wzmocnienie organizmu.

— Na tę porę roku polecam też szczególnie bańki, które znane są od wieków, a teraz

przywrócone do łask — mówi Joanna. — Ja pracuję jeszcze bańkami miedzianymi, czyli dodatkowo podczas zabiegu miedź, której nam brakuje, „wchodzi” do organizmu.

W Centrum można posłuchać wykładów o tym, jak żyć długo w dobrym zdrowiu. Już dzisiaj, dzięki wiedzy i środkom gromadzonym przez lekarzy, terapeutów i naukowców możemy odblokować naturalne procesy zdrowienia organizmu. To cały cykl na tematy takie jak: Zmień nawyki, by wyzdrowieć, Jak odżywiać się, mieszkając w Polsce? Zrównoważ energię dzięki odpowiedniej diecie i inne.

— Uświadamiam osoby, które nas odwiedzają, że odpowiednie jedzenie jest bardzo ważne i ta dbałość o siebie codziennie — dodaje Joanna. — Najważniejsze jest, by poznać swój organizm, jego potrzeby i systematycznie o niego dbać. Dlatego też robimy wykłady z lekarzami i dietetykami.

Czy ludzie chętnie korzystają z medycyny niekonwencjonalnej? Trzeba ich do tego przekonywać?

— Nigdy nikogo do niczego nie przekonuję — mówi Joanna Łagun. — Po prostu uznałam, że najlepsza forma to informacja i każdy może sam wybrać, co najlepiej działa na jego organizm. Mnie przekonuje to, że to co robię nie ma żadnych skutków ubocznych, a ja pomagam. I jeśli innych to przekonuje, to zapraszam.

bcl

OBWIESZCZENIE

Zgodnie z art. 11f ust. 3 i 4 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 1363 ze zm.), w związku z art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 735), a także art. 72 ust. 6 ustawy z dnia 5 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 247), Wojewoda Warmińsko-Mazurski podaje do publicznej wiadomości, że na wniosek Pana Stanisława Miłkowskiego, pełnomocnika inwestora – Zarządu Województwa Warmińsko-Mazurskiego (Zarządu Dróg Wojewódzkich w Olsztynie), Wojewoda Warmińsko-Mazurski wydał **decyzję nr 22/21 z 09.12.2021 r.** o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn.: **Rozbudowa drogi wojewódzkiej nr 651 na odcinku Gołdap-Dubeninki, z podziałem na etapy:**
ETAP I. Rozbudowa drogi wojewódzkiej nr 651 od km -0+026,21 do km 1+934,
ETAP II. Rozbudowa drogi wojewódzkiej nr 651 od km 1+934 do km 20+160.

Inwestycja realizowana będzie na działkach:

1) w liniach rozgraniczających teren inwestycji:

- jednostka ewidencyjna 281803_4 Gołdap - miasto, 0001 Gołdap, dz. nr 47/8 (powstała z podziału 47/7), 64/1 (powstała z podziału 64), 65/7 (powstała z podziału 65/1), 65/9 (powstała z podziału 65/6), 67/6 (powstała z podziału 67/1), 67/8 (powstała z podziału 67/5), 68/3 (powstała z podziału 68/2), 70/57 (powstała z podziału 70/49), 70/59 (powstała z podziału 70/56), 73/1 (powstała z podziału 73), 75/3 (powstała z podziału 75/1), 75/5 (powstała z podziału 75/2), 76/7 (powstała z podziału 76/4), 76/9 (powstała z podziału 76/5), 76/11 (powstała z podziału 76/6), 78/17 (powstała z podziału 78/7), 80/8 (powstała z podziału 80/7), 81/1 (powstała z podziału 81), 82/1 i 82/2 (powstałe z podziału 82), 83/1 (powstała z podziału 83), 94/1 (powstała z podziału 94), 241/6 i 241/7 (powstałe z podziału 241/2), 241/8 (powstała z podziału 241/3), 241/10 (powstała z podziału 241/4), 259/2 (powstała z podziału 259/1), 45/1, 67/3, 71/1, 71/2, 71/3, 72/1, 72/2,
- jednostka ewidencyjna 281803_4 Gołdap - miasto, obręb 0002 Gołdap, dz. nr 506/7, 752/4, 752/5, 752/10 (powstała z podziału 752/9), 506/11 (powstała z podziału 506/6), 507/50 (powstała z podziału 507/32), 507/52 (powstała z podziału 507/33), 507/54 (powstała z podziału 507/34), 572/1 (powstała z podziału 572), 734/8 (powstała z podziału 734/7), 745/1 (powstała z podziału 745), 746/3 (powstała z podziału 746/1), 748/1 (powstała z podziału 748), 753/5 (powstała z podziału 753/4), 760/1 i 760/2 (powstałe z podziału 760), 762/29 (powstała z podziału 762/9), 762/31 (powstała z podziału 762/24), 782/4 (powstała z podziału 782/1), 507/4, 741, 734/6, 746/2, 753/3, 762/23,
- jednostka ewidencyjna 281803_5 Gołdap - obszar wiejski, obręb 0017 Kozaki, dz. nr 148/3, 148/5, 149/1, 150/1, 151/1, 156, 157/4, 162/40, 218/13, 151/3 (powstała z podziału 151/2), 152/1 (powstała z podziału 152), 153/1 (powstała z podziału 153), 154/1 (powstała z podziału 154), 155/1 (powstała z podziału 155), 157/5 i 157/6 (powstałe z podziału 157/3), 158/26 (powstała z podziału 158/5), 158/28 i 158/29 oraz 158/30 (powstałe z podziału 158/25), 167/88 i 167/89 (powstałe z podziału 167/57), 167/91 (powstała z podziału 167/95),
- jednostka ewidencyjna 281803_5 Gołdap - obszar wiejski, obręb 0006 Galwecie, dz. nr 25/4, 114/1, 114/3, 25/43 (powstała z podziału 25/5), 25/45 (powstała z podziału 25/8), 25/47 i 25/48 i 25/49 i 25/50 i 25/51 i 25/52 i 25/53 oraz 25/54 (powstałe z podziału 25/9), 25/57 i 25/58 i 25/59 oraz 25/60 (powstałe z podziału 25/13), 25/63 i 25/64 i 25/65 i 25/66 oraz 25/67 (powstałe z podziału 25/14), 25/69 (powstała z podziału 25/16), 28/1 (powstała z podziału 28), 3300/1 (powstała z podziału 3300), 3301/1 (powstała z podziału 3301), 3302/3 i 3302/4 (powstałe z podziału 3302/1), 3320/1 i 3320/2 oraz 3320/3 (powstałe z podziału 3320), 3333/1 i 3333/2 (powstałe z podziału 3333), 3356/1 i 3356/2 oraz 3356/3 (powstałe z podziału 3356), 3357/1 i 3357/2 (powstałe z podziału 3357), 3358/1 (powstała z podziału 3358), 3359/1 i 3359/2 (powstałe z podziału 3359), 3360/4 (powstała z podziału 3360/1), 3360/6 i 3360/7 i 3360/8 i 3360/9 oraz 3360/10 (powstałe z podziału 3360/3), 3361/1 i 3361/2 (powstałe z podziału 3361), 3362/25 (powstała z podziału 3362/22), 3363/1 (powstała z podziału 3363), 3364/5 (powstała z podziału 3364/3), 3364/7 i 3364/8 oraz 3364/9 (powstałe z podziału 3364/4), 3386/1 i 3386/2 i 3386/3 oraz 3386/4 (powstałe z podziału 3386), 4391/4 (powstała z podziału 4391/1),
- jednostka ewidencyjna 281802_2 Dubeninki, obręb 0014 Pluszkiejmy, dz. nr 103/5, 110/1, 110/2, 134/1, 138/4, 138/6, 138/10, 139/3, 139/6, 140/2, 140/8, 142/1, 143/3, 143/14, 143/15, 146/2, 171/1, 177/27, 211, 17/1 i 17/2 (powstałe z podziału 17), 62/13 (powstała z podziału 62/4), 62/15 (powstała z podziału 62/8), 62/17 (powstała z podziału 62/11), 63/11 (powstała z podziału 63/1), 64/6 (powstała z podziału 64/3), 64/8 (powstała z podziału 64/4), 65/1 (powstała z podziału 65), 66/3 (powstała z podziału 66/2), 72/5 (powstała z podziału 72/4), 75/35 (powstała z podziału 75/4), 76/4 (powstała z podziału 76/3), 78/2 (powstała z podziału 78/1), 94/1 (powstała z podziału 94), 96/1 (powstała z podziału 96), 97/1 (powstała z podziału 97), 103/7 (powstała z podziału 103/4), 138/11 (powstała z podziału 138/9), 139/7 (powstała z podziału 139/5), 140/10 (powstała z podziału 140/9), 143/22 (powstała z podziału 143/18), 186/1 (powstała z podziału 186), 193/1 (powstała z podziału 193), 194/1 (powstała z podziału 194), 234/3 (powstała z podziału 234/2), 66/1, 143/17, 234/1,
- jednostka ewidencyjna 281802_2 Dubeninki, obręb 0005 Budwecie, dz. nr 191/1, 191/3, 192/2, 211, 188/1 i 188/2 (powstałe z podziału 188), 189/1 (powstała z podziału 189), 192/5 (powstała z podziału 192/3), 192/4, 202/1,
- jednostka ewidencyjna 281802_2 Dubeninki, obręb 0017 Rogajny, dz. nr 178/1, 178/23, 193/1, 193/3, 178/20, 178/21, 178/22, 1/4 i 1/5 (powstałe z podziału 1/3), 13/13 i 13/14 oraz 13/15 (powstałe z podziału 13/1), 13/17 i 13/18 (powstałe z podziału 13/5), 13/20 i 13/21 (powstałe z podziału 13/10), 13/23 i 13/24 oraz 13/25 (powstałe z podziału 13/11), 13/28 i 13/29 i 13/30 oraz 13/31 (powstałe z podziału 13/12), 50/19 (powstała z podziału 50/7), 50/21 (powstała z podziału 50/15), 50/29 i 50/30 (powstałe z podziału 50/16), 50/27 (powstała z podziału 50/17), 56/14 (powstała z podziału 56/7), 56/16 (powstała z podziału 56/13), 57/7 (powstała z podziału 57/1), 57/10 i 57/11 i 57/12 i 57/13 oraz 57/14 (powstałe z podziału 57/6), 58/1 i 58/2 (powstała z podziału 58), 59/35 (powstała z podziału 59/11), 107/27 (powstała z podziału 107/26), 110/3 (powstała z podziału 110/1), 177/104 (powstała z podziału 177/34), 177/106 i 177/107 (powstałe z podziału 177/55), 177/109 (powstała z podziału 177/57), 177/111 (powstała z podziału 177/62), 177/113 (powstała z podziału 177/70), 177/115 (powstała z podziału 177/71), 177/117 (powstała z podziału 177/98), 177/119 i 177/120 (powstałe z podziału 177/99), 177/122 (powstała z podziału 177/100), 177/124 (powstała z podziału 177/101), 178/26 (powstała z podziału 178/4), 178/28 (powstała z podziału 178/11), 178/30 (powstała z podziału 178/14), 178/32 (powstała z podziału 178/19), 179/18 (powstała z podziału 179/1), 179/20 (powstała z podziału 179/5), 179/50 i 179/51 i 179/52 i 179/53 oraz 179/54 (powstałe z podziału 179/45), 179/30 (powstała z podziału 179/13), 179/48 (powstała z podziału 179/42), 192/9 i 192/10 oraz 192/11 (powstała z podziału 192/8), 194/16 (powstała z podziału 194/2), 194/18 (powstała z podziału 194/3), 194/20 (powstała z podziału 194/15), 197/7 (powstała z podziału 197/5), 197/9 i 197/10 (powstałe z podziału 197/6), 206/1 (powstała z podziału 206), 1/1, 1/2, 13/8, 13/9, 59/12, 140/1,
- jednostka ewidencyjna 281802_2 Dubeninki, obręb 0008 Dubeninki, dz. nr 112, 141/18, 57/4 (powstała z podziału 57/1), 57/6 (powstała z podziału 57/3), 64/1 (powstała z podziału 64), 65/3 i 65/4 (powstałe z podziału 65/2), 67/1 (powstała z podziału 67), 73/1 (powstała z podziału 73), 74/1 (powstała z podziału 74), 93/11 (powstała z podziału 93/1), 93/13 (powstała z podziału 93/2), 93/15 (powstała z podziału 93/3), 93/17 (powstała z podziału 93/8), 94/9 (powstała z podziału 94/1), 94/11 (powstała z podziału 94/7), 108/15 (powstała z podziału 108/1), 108/17 (powstała z podziału 108/3), 108/19 (powstała z podziału 108/9), 113/1 (powstała z podziału 113), 114/1 (powstała z podziału 114), 115/15 (powstała z podziału 115/7), 115/17 (powstała z podziału 115/9), 119/7 i 119/8 (powstałe z podziału 119/6), 120/1 (powstała z podziału 120), 125/123 (powstała z podziału 125/3), 125/125 (powstała z podziału 125/10), 125/127 (powstała z podziału 125/11), 125/129 (powstała z podziału 125/97), 125/131 (powstała z podziału 125/116), 135/6 (powstała z podziału 135/2), 137/3 (powstała z podziału 137/1), 138/206 (powstała z podziału 138/2), 138/208 (powstała z podziału 138/20), 142/9 (powstała z podziału 142/5);

2) przeznaczonych do ograniczonego sposobu korzystania w związku z budową urządzeń wodnych oraz przebudową: sieci uzbrojenia terenu, urządzeń wodnych, innych dróg publicznych oraz zjazdów:

- jednostka ewidencyjna 281803_4 Gołdap - miasto, 0001 Gołdap, dz. nr 47/9 (powstała z podziału 47/7), 45/4, 70/38, 70/48, 58/31, 67/4, 68/1, 72/3, 70/30, 78/5, 78/10, 79/5, 79/7, 79/2, 77, 80/5, 241/5, 85, 84, 415, 1516/4, 413/2, 411/1, 411/6, 1517, 242, 243/3, 422/7, 426, 425, 424, 421, 419, 80/6, 80/3, 410/1, 67/7 (powstała z podziału 67/1), 68/4 (powstała z podziału 68/2), 70/60 (powstała z podziału 70/56), 73/2 (powstała z podziału 73), 75/4 (powstała z podziału 75/1), 75/6 (powstała z podziału 75/2), 76/8 (powstała z podziału 76/4), 76/10 (powstała z podziału 76/5), 78/18 (powstała z podziału 78/7), 80/9 (powstała z podziału 80/7), 81/2 (powstała z podziału 81), 83/2 (powstała z podziału 83), 94/2 (powstała z podziału 94), 241/11 (powstała z podziału 241/4), 259/3 (powstała z podziału 259/1), 244, 243/14,
 - jednostka ewidencyjna 281803_4 Gołdap - miasto, obręb 0002 Gołdap, dz. nr 507/29, 507/28, 1536/3, 1523, 742/1, 744/1, 725, 750, 506/12 (powstała z podziału 506/6), 716/29, 581/7, 507/53 (powstała z podziału 507/33), 745/2 (powstała z podziału 745), 746/4 (powstała z podziału 746/1), 748/2 (powstała z podziału 748), 572/2 (powstała z podziału 572), 760/3 (powstała z podziału 760), 782/5 (powstała z podziału 782/1), 753/6 (powstała z podziału 753/4), 740/2,
 - jednostka ewidencyjna 281803_5 Gołdap - obszar wiejski, obręb 0017 Kozaki, dz. nr 159, 218/14, 144, 151/4 (powstała z podziału 151/2), 152/2 (powstała z podziału 152), 155/2 (powstała z podziału 155), 158/27 (powstała z podziału 158/5), 158/31 (powstała z podziału 158/25), 167/92 (powstała z podziału 167/95), 218/6, 274,
 - jednostka ewidencyjna 281803_5 Gołdap - obszar wiejski, obręb 0006 Galwecie, dz. nr 25/55 i 25/56 (powstałe z podziału 25/9), 25/61 (powstała z podziału 25/13), 25/68 (powstała z podziału 25/14), 6/10, 403/9, 40/4, 282/7, 356, 25/17, 13, 25/70 (powstała z podziału 25/16), 28/2 (powstała z podziału 28), 53/3, 3300/2 (powstała z podziału 3300), 3301/2 (powstała z podziału 3301), 3302/5 (powstała z podziału 3302/1), 3333/3 (powstała z podziału 3333), 3360/5 (powstała z podziału 3360/1), 3360/11 (powstała z podziału 3360/3), 3361/3 (powstała z podziału 3361), 3362/21, 3362/11, 3363/2 (powstała z podziału 3363), 3364/10 (powstała z podziału 3364/4), 3386/5 (powstała z podziału 3386), 416/5, 4391/5 (powstała z podziału 4391/1), 23, 3302/2, 3320/4 (powstała z podziału 3320),
 - jednostka ewidencyjna 281802_2 Dubeninki, obręb 0014 Pluszkiejmy, dz. nr 134/2, 143/29, 146/3, 146/5, 218, 75/19, 55/5, 62/1, 82/4, 241, 83, 69/5, 69/1, 87, 244, 65/2 (powstała z podziału 65), 76/5 (powstała z podziału 76/3), 94/2 (powstała z podziału 94), 193/2 (powstała z podziału 193), 194/2 (powstała z podziału 194), 234/4 (powstała z podziału 234/2), 75/36 (powstała z podziału 75/4), 71, 140/11 (powstała z podziału 140/9),
 - jednostka ewidencyjna 281802_2 Dubeninki, obręb 0005 Budwecie, dz. nr 192/6 (powstała z podziału 192/3), 200/8,
 - jednostka ewidencyjna 281802_2 Dubeninki, obręb 0017 Rogajny, dz. nr 1/6 (powstała z podziału 1/3), 140/2, 59/9, 59/33, 59/34, 13/4, 22/4, 177/8, 177/90, 147/2, 177/63, 177/141, 177/140, 179/16, 13/19 (powstała z podziału 13/5), 13/22 (powstała z podziału 13/10), 13/32 (powstała z podziału 13/12), 50/20 (powstała z podziału 50/7), 56/15 (powstała z podziału 56/7), 57/15 (powstała z podziału 57/6), 59/36 (powstała z podziału 59/11), 110/4 (powstała z podziału 110/1), 177/112 (powstała z podziału 177/62), 177/116 (powstała z podziału 177/71), 177/118 (powstała z podziału 177/98), 177/125 (powstała z podziału 177/101), 178/29 (powstała z podziału 178/11), 178/31 (powstała z podziału 178/14), 179/55 (powstała z podziału 179/45), 179/37, 179/39, 179/40, 179/49 (powstała z podziału 179/42), 179/31 (powstała z podziału 179/13), 50/31 (powstała z podziału 50/16), 192/12 (powstała z podziału 192/8), 194/21 (powstała z podziału 194/15), 197/11 (powstała z podziału 197/6), 206/2 (powstała z podziału 206), 197/8 (powstała z podziału 197/5), 177/97, 13/27 (powstała z podziału 13/11), 210,
 - jednostka ewidencyjna 281802_2 Dubeninki, obręb 0008 Dubeninki, dz. nr 57/5 (powstała z podziału 57/1), 57/2, 58, 59, 57/7 (powstała z podziału 57/3), 357, 72/1, 72/2, 127, 128, 79/4, 125/114, 85/2, 129/1, 129/2, 130, 91/2, 133/5, 94/8, 136/1, 136/4, 99, 65/5 (powstała z podziału 65/2), 73/2 (powstała z podziału 73), 74/2 (powstała z podziału 74), 93/18 (powstała z podziału 93/8), 94/10 (powstała z podziału 94/1), 108/20 (powstała z podziału 108/9), 114/2 (powstała z podziału 114), 115/14, 115/16 (powstała z podziału 115/7), 119/9 (powstała z podziału 119/6), 125/124 (powstała z podziału 125/3), 125/126 (powstała z podziału 125/10), 125/130 (powstała z podziału 125/97), 125/132 (powstała z podziału 125/116), 138/207 (powstała z podziału 138/2), 138/209 (powstała z podziału 138/20), 142/10 (powstała z podziału 142/5), 135/7 (powstała z podziału 135/2), 66, 62, 115/13, 118;
- 3) stanowiących teren wód płynących, w związku z art. 20a ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych:
- jednostka ewidencyjna 281803_4 Gołdap - miasto, obręb 0002 Gołdap, dz. nr 43/1,
 - jednostka ewidencyjna 281803_5 Gołdap - obszar wiejski, obręb 0006 Galwecie, dz. nr 607, 608, 114/2,
 - jednostka ewidencyjna 281802_2 Dubeninki, obręb 0017 Rogajny, dz. nr 196, 72, 178/2, 179/38, 179/41, 193/2
 - jednostka ewidencyjna 281802_2 Dubeninki, obręb 0005 Budwecie, dz. nr 191/2, 197,
 - jednostka ewidencyjna 281802_2 Dubeninki, obręb 0014 Pluszkiejmy, dz. nr 171/2;
- 4) stanowiących tereny linii kolejowej, w związku z art. 20a ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych:
- jednostka ewidencyjna 281803_4 Gołdap - miasto, obręb 0002 Gołdap, dz. nr 507/65, 507/5, 506/5, 506/8,
 - jednostka ewidencyjna 281803_5 Gołdap - obszar wiejski, obręb 0017 Kozaki, dz. nr 218/16, 252.

W związku z powyższym informuję, że z treścią decyzji można zapoznać się w Wydziale Infrastruktury i Nieruchomości Warmińsko-Mazurskiego Urzędu Wojewódzkiego w Olsztynie, al. marsz. J. Piłsudskiego 7/9, pokój 330, (poniedziałek-piątek 12⁰⁰ - 15⁰⁰), po wcześniejszym umówieniu terminu poprzez kontakt e-mailowy: katarzyna.plochocka@uw.olsztyn.pl, bądź telefoniczny: (89) 5232 697. Od decyzji służy stronom odwołanie do Ministra Rozwoju i Technologii w Warszawie, za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego w terminie 14 dni, licząc od upływu 14 dni od daty podania obwieszczenia do publicznej wiadomości. Zgodnie z art. 18 ust. 1e ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych w przypadku, w którym dotychczasowy właściciel, użytkownik wieczysty nieruchomości objętej przedmiotową decyzją wyda tę nieruchomość lub wyda nieruchomość i opróżni lokal oraz inne pomieszczenia niezwłocznie lecz nie później niż w terminie 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o wydaniu decyzji - **wysokość odszkodowania powiększa się o kwotę równą 5% wartości nieruchomości lub prawa użytkowania wieczystego.** W sprawie wydania nieruchomości należy zgłosić się do Rejonu Dróg Wojewódzkich w Olecku, ul. Wojska Polskiego 12, tel. (87) 520-15-40, gdzie zostanie w tej sprawie podpisany „Protokół wydania nieruchomości”. Do wskazanej instytucji należy zgłosić się z zawiadomieniem i dowodem osobistym. Odszkodowanie ustalone zostanie w odrębnej decyzji zgodnie z art. 12 ust. 4a ww. ustawy.

BAROMETR ZAWODÓW – ZAPOTRZEBOWANIE NA PRACOWNIKÓW W 2022 ROKU

Na przełomie września i października br. w 20 powiatach województwa warmińsko-mazurskiego, zostało przeprowadzone badanie Barometr zawodów. Z uwagi na pandemię panele eksperckie w większości urzędów pracy odbyły się w formie zdalnej. Efektem przeprowadzonego badania są krótkoterminowe (jednoroczne) prognozy dotyczące zapotrzebowania na pracowników w powiatach i w województwie. Wyznaczają one kierunki zmian zawodowych oraz trendy w kształceniu spójne z potrzebami rynku pracy.

Od początku realizacji koordynacją badania w województwie zajmuje się Wojewódzki Urząd Pracy w Olsztynie, a w kraju – WUP w Krakowie. W badaniu szczególną rolę odgrywają powiatowe urzędy pracy. To dzięki wiedzy i doświadczeniu pracowników tych jednostek – prognozowane są grupy zawodów, w których wystąpi równowaga podaży i popytu, nadwyżka albo deficyt poszukujących pracy.

Jak prezentują się wyniki badania w województwie w prognozie na 2022 rok?

Wyniki badania wskazują, iż nadal przeważać będzie grupa zawodów zrównoważonych, znacznie mniejszą grupę będzie stanowiła grupa zawodów deficytowych, a najmniejszą grupa zawodów nadwyżkowych.

Zgodnie z prognozą zapotrzebowania na pracowników przewiduje się, iż popyt na pracowników w niektórych grupach zawodów na rynku pracy w regionie nadal nie będzie w pełni zaspokojony. W województwie warmińsko-mazurskim brak pracowników szczególnie widoczny będzie w branży budowlanej, w której wzrastają oczekiwania płacowe pracowników. Dodatkowo do czynników warunkujących deficyt w tej grupie zawodów należy zaliczyć: trudne warunki pracy, brak uprawnień do obsługi specjalistycznego sprzętu czy też brak doświadczenia zawodowego u osób młodych. W 2022 roku deficyty kadrowe odczuwalne będą ponadto

Liczba zawodów deficytowych
w których jest więcej ofert pracy niż kandydatów

Liczba zawodów zrównoważonych
w których liczba ofert pracy jest zbliżona do liczby kandydatów

Liczba zawodów nadwyżkowych
w których liczba oferty pracy jest mniejsza niż liczba kandydatów

Deficyt poszukujących pracy

Betoniarze i zbrojarze
Cieśle i stolarze budowlani
Dekarze i blacharze budowlani
Elektrycy, elektromechanicy i elektrycy
Fizjoterapeuci i masażyści
Kierowcy autobusów
Kierowcy samochodów ciężarowych i ciągników siodłowych
Kucharze
Lokarze

Mechanicy pojazdów samochodowych
Montaż instalacji budowlanych
Murarze i tynkarze
Operatorzy i mechanicy sprzętu do robót ziemnych
Opiekunowie osoby starszej lub niepełnosprawnej
Piokarze
Pielęgniarki i położne
Pracownicy ds. rachunkowości i

księgowości
Pracownicy robót wykończeniowych w budownictwie
Ratownicy medyczni
Robotnicy budowlani
Robotnicy obróbki drewna i stolarze
Samodzielni księgowi
Spawacze
Ślusarze

w branży medycznej, brakuwać będzie m.in.: lekarzy, pielęgniarek i położnych oraz ratowników medycznych.

Prognoza nie wskazuje na to, aby na rynku pracy w województwie odczuwalna była znacząca nadwyżka pracowników. W dalszym ciągu jedyną nadwyżkową grupą zawodów będą ekonomiści.

Jakie zmiany w zapotrzebowaniu na pracowników można zaobserwować w województwie w porównaniu do poprzednich edycji badania?

Porównując wyniki sześciu edycji badania, w ciągu roku odnotowano wzrost liczby grup zawodów deficytowych (w V i VI edycji miała ona tendencję spadkową). Przez

ostatnie 5 lat liczba grup zawodów nadwyżkowych nie uległa zmianie – od 2018 roku liczba ta utrzymuje się na tym samym poziomie.

W kwestii zmian, jakie zaszły w trakcie oceny poszczególnych grup zawodów, w prognozie na 2022 rok (w porównaniu do badania z ub.r.) do grupy zawodów

deficytowych z równowagi przeszli: ratownicy medyczni (nowa grupa deficytowa), fizjoterapeuci i masażyści, pracownicy ds. rachunkowości i księgowości oraz piekarze; z kolei do grupy zawodów zrównoważonych (z deficytu) przesunięto nauczycieli przedmiotów zawodowych oraz magazynierów (grupa zawodów na pograniczu deficytu). Do grupy zawodów zrównoważonych, będących na pograniczu deficytu, zaliczyć można także takie grupy zawodów jak: krawcy i pracownicy produkcji odzieży, blacharze i lakiernicy samochodowi, brukarze, pracownicy socjalni, psycholodzy i psychoterapeuci oraz szefowie kuchni.

Reasumując, osoby poszukujące zatrudnienia mogą liczyć na dobre perspektywy na pracę, aczkolwiek sytuacja będzie zróżnicowana regionalnie i może ulec zmianie chociażby ze względu na nadal trwającą pandemię.

EWELINA RUBACKA
Inspektor wojewódzki
Wojewódzki Urząd Pracy w Olsztynie

18321otbr-J

ORIENTUJ SIĘ

PONIEDZIAŁEK 13 GRUDNIA

0 wolności przy samowarze

Lidzbark Warmiński

Oranżeria Kultury w Lidzbarku Warmińskim zaprasza 13 grudnia o godz. 18 na koncert Pawła Jaszczuka, olsztyńskiego pisarza i barda.

Od 40 lat 13 grudnia skłania nas do refleksji i przypomnienia, że nie jest dane nam na zawsze, że o wolność trzeba walczyć i ją pielęgnować. Czy może być coś lepszego w chłodny grudniowy wieczór niż nastrojowe piosenki, w których pobrzmiwa nuta wolności? Paweł Jaszczuk przypomni nam porywające serce utwory.

Ważna informacja: obowiązuje rezerwacja. Bezpłatne zapisy: tel. 517 262 146, mail: oranzeria@lidzbarkw.pl

DO 18 GRUDNIA

Warmińska opowieść wigilijna — Pora jeziora w filharmonii

Olsztyn

„Warmińska opowieść wigilijna — Pora jeziora” to spektakl musicalowy inspirowany tradycją i kulturą Warmii i Mazur, który można oglądać w Filharmonii Warmińsko-Mazurskiej w Olsztynie do 18 grudnia. Za kanwę musicalu posłużyły dwie najbardziej znane opowieści z regionu — legendy o Łynie i Kirsnie oraz o Królu Sielaw. Historia o miłości, dobroci serca i poświęceniu, zanurzona w atmosferze świąt Bożego Narodzenia, niesie uniwersalne wartości. W pełnych rozmachu scenach ukazano tańce rusalek czy poszukiwanie magicznego

ziela. Przedstawiono m.in. mitycznego Króla Sielaw, kłobuka oraz parę: Ojca Mazura i Matkę Warmię. Zetknięcie lokalnego folkloru z disneyowskimi wręcz melodiami sprawia, że spektakl ten skierowany jest do szerokiego grona odbiorców.

Autorką scenariusza jest Albena Grabowska, powieściopisarka. Teksty piosenek napisał Daniel Wyszogrodzki. Twórcą muzyki jest Tomasz Szymuś, kompozytor i aranżer, znany ze współpracy z wieloma programami telewizyjnymi, choreografię musicalu opracowała Iwona Pavlović, tancerka, jurorka programu Polsat „Taniec z gwiazdami”. Całość reżyseruje Jerzy Połowski, reżyser spektakli telewizyjnych, teatralnych. Kierownictwo muzyczne: Piotr Sułkowski, dyrektor Filharmonii Warmińsko-Mazurskiej. Solistami są aktorzy teatralno-musicalowi związani z czołowymi polskimi teatrami muzycznymi. W musicalu wzięły udział również olsztyńskie grupy: Zespół Pieśni i Tańca Kortowo oraz Pracownia Tańca „Pryzmat”.

Informacja o biletach w kasie filharmonii.

GRUDZIEŃ

Spotkania online w Planecie 11

Olsztyn

Miejska Biblioteka Publiczna Planeta 11 zaprasza w grudniu mieszkańców Olsztyna na wykłady i spotkania online. Informacje i materiały będą zamieszczane na fanpage'u MBP oraz na stronie www.mbp.olsztyn.pl:

- „Opowieść wigilijna” Charlesa Dickensa w aktorskiej interpretacji Teatru Nowego w Olsztynie,
- Prelekcja Joanny Piotrowskiej „Boże Narodzenie w sztuce na Warmii”,
- Koncert „Swing pod choinkę” w wykonaniu kwartetu jazzowego MC Kwadrat w składzie: Mateusz Cwaliński – pianino/

wokal, Stefan Kulawczuk – saksofony, Jacek Pikora – kontrabas, Konrad „Domino” Wieteska – perkusja,

• Gawęda o Godach Edwarda Cyfusa, pisarza oraz gawędziarza, popularyzatora gwary i kultury warmińskiej opowie o tradycjach bożonarodzeniowych na Warmii,

• Występ bożonarodzeniowy dzieci zespołu Kłobuczki oraz grupy teatralnej Teatr Pierwsze Kroki z pracowni Magdaleny Marek z Pałacu Młodzieży w Olsztynie,

• Spektakl w formie teatru kamishibai na podstawie „Baśni gwiazdkowej” Marii Zientary-Malewskiej w wykonaniu Miry Linga-Cieleckiej.

HELIOS REPERTUAR
Centrum Handlowe Aura,
Olsztyn, al. Piłsudskiego 16

HELIOS
tel. 89 535 20 30
44720otbs-A -C

OSTATNI POJEDYNEK, g. 18;
WEST SIDE STORY / napisy,
g. 11:10, 13:40, 17:30, 20;
PATRZ W GÓRĘ / napisy, g.
14:30, 17, 20:50; BIAŁY POTOK,
g. 12:45, 16:45, 19:15; POWRÓT
DO TAMTYCH DNI, g. 18:45,
21:20; CLIFFORD. Wielki czer-
wony pies / familijny / od 6 lat
/ dubbing, g. 10:40, 15:45, 18:15;
CHŁOPIEC Z CHMUR / familijny

/ od 7 lat / dubbing, g. 13:10,
14:40; RESIDENT EVIL: Witajcie
w Raccoon City / napisy, g.
19:45, 21; LOKATORKA, g. 21:10;
KING RICHARD: Zwycięska
rodzina / napisy, g. 16; DZIEW-
CZYNY Z DUBAJU®, g. 10:50, 15,
17:20, 20:40; NASZE MAGICZNE
ENCANTO / familijny / od 7 lat
/ dubbing, g. 17:10; DOM GUCCI
/ napisy, g. 11:40, 14, 20:30;
GWIAZDKA KLARY MUU / fami-
lijny / b.o. / dubbing, 10, 14:50;
POGROMCY DUCHÓW. Dziedzic-
two / dubbing, g. 11:50; WILK,
LEW i JA / familijny / od 7 lat, g.
10:10; ETERNALS / dubbing, g.
11; NASZE MAGICZNE ENCANTO
/ familijny / od 7 lat / dubbing,
g. 13:50

W ELBLĄGU ZROBIŁO SIĘ ŚWIĄTECZNIE

Miasto opanowała w miniony weekend wyjątkowa atmosfera, a na ulicach starego miasta oprócz lokalnych twórców i rękodzielników, można było spotkać między innymi Świętego Mikołaja. W zabawie nie przeszkodziła mieszkańcom nawet mroźna pogoda.

Jarmark regionalnych produktów i rękodzieła, specjalne strefy animacji i zabaw, wspólne gotowanie, koncerty i kilka możliwości, by przy okazji nadchodzących świąt zrobić coś dobrego dla innych — wszystko za sprawą Świątecznych Spotkań Elblązan. W tym roku elblązanie zbierali na leczenie 7-letniej Lilianki, która walczy z guzem pnia mózgu i zakup cyberoka dla 4-letniego Mikołaja. Na wsparcie mogły liczyć również zwierzęta w potrzebie — podczas weekendowej zbiórki można było podarować im między innymi kołdry, koce, legowiska, karmy, smycze i wszystko inne, co przyda się psom i kotom.

Dwudniowa impreza to przede wszystkim jarmark lokalnych produktów i rękodzieła, występy na żywo i świąteczne warsztaty dla najmłodszych.

W sobotę na scenie swoimi umiejętnościami pochwaliły się dzieci z elbląskich szkół i przedszkoli, zespoły działające przy Młodzieżowym Domu Kultury i Klaudia Jankowska — zwyciężczyni organizowanego przez MDK konkursu. Mieszkańcy mogli obejrzeć świąteczny spektakl, posłuchać Elbląskich Diamentów i obejrzeć występ baletnic. Nie zabrakło też gości — szczególnie dla elbląskiej publiczności zaśpiewa-

ły dwie wokalistki — Marika i Reni Jusis.

W niedzielę na scenie od 11 pojawiali się kolejni lokalni wykonawcy — między innymi Aleksandra Gwazdac — finalistka programu The Voice: Kids.

Chwilę po 15 prezydent i biskup złożyli mieszkańcom życzenia i oficjalnie zaprosili ich na wigilię elblązan.

Na zakończenie tegorocznych świątecznych spotkań w Elblągu wystąpiła Paulla z zespołem.

— Nam najbardziej podobają się karuzela i możliwość spotkania Świętego Mikołaja — dzieci naprawdę się ucieszyły — mówi jedna z elblązanek. — W tamtym roku impreza nie mogła się odbyć i bardzo mi jej brakowało. Tym razem się udało i wyszło fajnie — mimo tego, że jest zimno, ludzie dopisali frekwencją, a sama Starówka najpiękniej prezentowała się wieczorem — jest bardzo ładnie ozdobiona — przyznaje kolejna mieszkanka.

W Elblągu czas na jeszcze jedną wyjątkową wigilię — tym razem tę, zorganizowaną z myślą o osobach bezdomnych i wykluczonych społecznie. Już w najbliższy piątek na terenie elbląskiego dworca odbędzie się cyklicznie organizowane przez Teen Challenge Elbląg spotkanie, podczas którego wszyscy potrzebni będą mogli otrzymać ciepły posiłek.

kk

ZIMA TRUDNA DLA BEZDOMNYCH I OSÓB SAMOTNYCH

W kolejnych dniach temperatura ma nieco wzrosnąć, ale to wcale nie oznacza, że bezdomnym będzie lżej. Jak poinformował nas Radosław Bielicki, naczelnik Wydziału Zabezpieczenia Miasta Straży Miejskiej w Olsztynie, w ostatnich dniach nie odnotowano na szczęście żadnego zamarznięcia czy przypadku, w którym bezdomny musiałby trafić do szpitala.

W okresie jesienno-zimowym strażnicy miejscy razem z policją i Miejskim Ośrodkiem Pomocy Społecznej w Olsztynie cały czas dbają o osoby bezdomne. — Raz w tygodniu robimy objazd miejsc, w których przebywają bezdomni. Sprawdzamy, czy wszystko jest w porządku i czy czegoś im potrzeba — wyjaśnia Radosław Bielicki.

W Olsztynie są też noclegownia i schronisko dla bezdomnych. Jak powiedział nam Robert Kuchta, szef placówki, w noclegowni przebywa obecnie o cztery osoby więcej niż stanowi limit, natomiast w schronisku są jeszcze wolne miejsca. — Te dodatkowe osoby nocują w świetlicy na karimatach. Może nie jest im najwygodniej, ale przynajmniej są bezpieczne. Należy pamiętać, że niskie temperatury same w sobie nie są największym problemem, ale gdy połączyć się z alkoholem, to wtedy bezdomni tracą swój instynkt samozachowawczy i docho- dzi do odmrożeń albo nawet śmierci — przestrzega Robert Kuchta.

Czas pandemii Covid-19 utrudnia nieco pracę noclegowni, która musi dostosować się do obowiązujących obostrzeń. Zgodnie z nimi osoba, która chce trafić do noclegowni, musi odbyć najpierw 10-dniową kwarantannę. Skutkuje to tym, że mniej osób zgłasza taką chęć.

— W tym i w tamtym roku zauważyliśmy, że mniej osób zgłasza się do noclegowni. Osoba bezdomna często nie jest w stanie wytrzymać tych 10 dni i rezygnuje. Jednak dzięki przestrzeganiu tych wszystkich zasad sanitarnych jak na razie — odpu-

kać — udało nam się ustrzec przed zakażeniem — dodaje Robert Kuchta.

Oprócz tego, że bezdomnych dbają odpowiednie służby, to my sami także możemy im pomóc. Jeśli widzimy, że ktoś jest w złym stanie zdrowia, stracił przytomność itp., należy natychmiast zadzwonić pod numer alarmowy 112. Można także skorzystać z numeru alarmowego Straży Miejskiej w Olsztynie — 986.

W Wojewódzkim Centrum Zarządzania Kryzysowego — przypomnijmy — działa całodobowa bezpłatna infolinia: 800 165 320. Jest to infolinia dla bezdomnych, ale także dla wszystkich tych, którzy chcą takim osobom pomóc: zapytać o miejsca noclegowe, pomoc rzeczową lub finansową czy pomoc prawną.

— Infolinia jest on czynna od listopada do końca marca. Proszę jednak pamiętać, że we wszystkich nagłych przypadkach, tzn. kiedy widzimy np. zamarzającą osobę bezdomną, należy dzwonić pod numer ratunkowy 112. To samo w przypadku, gdy odkryjemy jakieś miejsce, w którym gromadzą się bezdomni, a które może być niebezpieczne. Wówczas należy dzwonić do straży miejskiej lub na policję — wyjaśnia Krzysztof Guzek, rzecznik prasowy wojewody.

O to, żeby nie być obojętnym, apeluje także Komenda Miejska Policji w Olsztynie. Zachęca do stosowania prostej zasady „Widzisz? Reaguj!”, nie tylko wobec osób bezdomnych, ale również samotnie mieszkających.

— Pamiętajmy, że na niebezpieczeństwa narażone są też osoby starsze i schorowane. Ta grupa ludzi niekiedy nie może poradzić sobie z codziennymi czynnościami, np. z napaleniem w piecu. Pamiętajmy, że obowiązkiem każdego z nas jest reagowanie na cudzą krzywdę. Jeśli znamy kogoś starszego, żyjącego samotnie, nie wstydźmy się sprawdzić i zapytać, czy potrzebuje naszej pomocy. O trudnej sytuacji sąsiada czy znajomego możemy również powiadomić ośrodek pomocy społecznej — przypomina policja. **MW**

OBWIESZCZENIE

Zgodnie z art. 11f ust. 3 i 4 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 1363 ze zm.), w związku z art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 735), a także art. 95 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2021 r. poz. 247), Wojewoda Warmińsko-Mazurski podaje do publicznej wiadomości, że na wniosek Pana Stanisława Miłkowskiego, pełnomocnika inwestora – Zarządu Województwa Warmińsko-Mazurskiego (Zarządu Dróg Wojewódzkich w Olsztynie) Wojewoda Warmińsko-Mazurski wydał **decyzję nr 21/21 z 08.12.2021 r. o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn. Rozbudowa drogi wojewódzkiej nr 651 na odcinku Dubeninki – gr. województwa.**

Inwestycja realizowana będzie na działkach:

1) w liniach rozgraniczających teren inwestycji:

- jednostka ewidencyjna 281802_2 Dubeninki, obręb 0008 Dubeninki, dz. nr 112, 205/2, 205/3, 205/1, 143/9 (powstała z podziału 143/5), 144/20 (powstała z podziału 144/1), 144/22 (powstała z podziału 144/3), 144/24 (powstała z podziału 144/9), 174/1, 178/6, 191/1, 192/1, 193/1,
- jednostka ewidencyjna 281802_2 Dubeninki, obręb 0010 Kiepojcie, dz. nr 66, 53/3, 56/7,
- jednostka ewidencyjna 281802_2 Dubeninki, obręb 0015 Przerośł Goldapska, dz. nr 20/9, 20/12, 20/14, 20/16, 32, 21/21 (powstała z podziału 21/1), 21/23 i 21/24 (powstałe z podziału 21/12), 22/32 (powstała z podziału 22/9), 22/34 (powstała z podziału 22/30), 25/33 (powstała z podziału 25/32), 37/24 (powstała z podziału 37/14), 92/1 (powstała z podziału 92),
- jednostka ewidencyjna 281802_2 Dubeninki, obręb 0012 Linowo, dz. nr 60/1, 63/1, 64/5, 73, 90/1, 98, 40/1 (powstała z podziału 40), 95/3 (powstała z podziału 95/1), 43/2, 95/2,
- jednostka ewidencyjna 281802_2 Dubeninki, obręb 0004 Błakaty, dz. nr 44, 45/2, 46/2, 54/1, 58/1, 59/1, 59/3, 67/1, 2/1 (powstała z podziału 2), 3/1 (powstała z podziału 3), 4/3 (powstała z podziału 4/2), 5/3 (powstała z podziału 5/1), 5/5 (powstała z podziału 5/2), 17/1 (powstała z podziału 17), 21/5 (powstała z podziału 21/3), 21/7 (powstała z podziału 21/4), 22/1 (powstała z podziału 22), 28/5 (powstała z podziału 28/2), 28/7 (powstała z podziału 28/3), 28/9 (powstała z podziału 28/4), 38/1 (powstała z podziału 38), 46/19 (powstała z podziału 46/18), 48/1 (powstała z podziału 48), 60/4 i 60/5 (powstałe z podziału 60/3), 63/4 (powstała z podziału 63/1), 63/9 (powstała z podziału 63/3), 64/1 (powstała z podziału 64), 65/1 (powstała z podziału 65), 67/4 (powstała z podziału 67/2), 90/1 (powstała z podziału 90), 92/6 (powstała z podziału 92/3), 58/2, 60/1, 60/2,
- jednostka ewidencyjna 281802_2 Dubeninki, obręb 0003 Błędziszki, dz. nr 29/1 (powstała z podziału 29), 34/1 (powstała z podziału 34), 39/1 (powstała z podziału 39), 40/6 i 40/7 (powstałe z podziału 40/5), 3316/1 (powstała z podziału 3316),
- jednostka ewidencyjna 281802_2 Dubeninki, obręb 0020 Żytkiejmy, dz. nr 492, 44/1 (powstała z podziału 44), 140/4 (powstała z podziału 140/3), 80/1 (powstała z podziału 80), 81/15 (powstała z podziału 81/12), 197/1 (powstała z podziału 197), 260/5 (powstała z podziału 260/1), 261/10 (powstała z podziału 261/6), 269/1 (powstała z podziału 269), 270/1 (powstała z podziału 270), 271/1 (powstała z podziału 271), 272/7 (powstała z podziału 272/1), 272/10 (powstała z podziału 272/4), 272/12 (powstała z podziału 272/5), 272/14 (powstała z podziału 272/6), 279/1 (powstała z podziału 279), 280/1 i 280/2 (powstałe z podziału 280), 281/3 (powstała z podziału 281/2), 288/2 (powstała z podziału 288/1), 289/4 (powstała z podziału 289/1), 289/6 (powstała z podziału 289/3), 290/3 (powstała z podziału 290/1), 290/5 (powstała z podziału 290/2), 293/3 (powstała z podziału 293/1), 294/8 (powstała z podziału 294/5), 299/1 (powstała z podziału 299), 300/1 (powstała z podziału 300), 301/1 (powstała z podziału 301), 302/1 (powstała z podziału 302), 316/2 (powstała z podziału 316), 318/1 i 318/2 (powstałe z podziału 318), 319/1 (powstała z podziału 319), 320/3 i 320/4 (powstałe z podziału 320/2), 628/1 (powstała z podziału 628), 4116/5 (powstała z podziału 4116/1), 3118/1 (powstała z podziału 3118), 3177/1 i 3177/2 oraz 3177/3 (powstała z podziału 3177), 3178/1 i 3178/2 i 3178/3 oraz 3178/4 (powstałe z podziału 3178), 3217/16 i 3217/17 (powstałe z podziału 3217/7), 3235/1 (powstała z podziału 3235), 3236/1 i 3236/2 (powstałe z podziału 3236), 3263/1 (powstała z podziału 3263), 3264/1 (powstała z podziału 3264), 3313/1 (powstała z podziału 3313), 3314/1 i 3314/2 i 3314/3 oraz 3314/4 (powstałe z podziału 3314), 3315/1 i 3315/2 oraz 3315/3 (powstałe z podziału 3315), 3347/1 (powstała z podziału 3347), 3414/1 (powstała z podziału 3414), 4263/1 i 4263/2 (powstałe z podziału 4263), 4313/1 (powstała z podziału 4313),
- jednostka ewidencyjna 281802_2 Dubeninki, obręb 0011 Lenkupie, dz. nr 7, 9, 14, 30, 49/1, 50/5, 50/6, 50/8, 50/10, 51/1, 52/3, 52/5, 53/1, 53/2, 54, 55, 56/1, 72, 29/8 (powstała z podziału 29/4), 29/10 (powstała z podziału 29/5), 29/12 (powstała z podziału 29/6), 29/14 (powstała z podziału 29/7), 33/1 i 33/2 (powstałe z podziału 33), 37/1 (powstała z podziału 37), 38/7 (powstała z podziału 38/6), 42/4 (powstała z podziału 42/2), 43/1 i 43/2 (powstałe z podziału 43), 44/1 (powstała z podziału 44), 47/8 (powstała z podziału 47/2), 47/10 (powstała z podziału 47/4), 47/12 (powstała z podziału 47/5), 47/14 (powstała z podziału 47/7), 57/9 (powstała z podziału 57/1), 60/1 (powstała z podziału 60), 62/1 i 62/2 (powstałe z podziału 62), 63/17 (powstała z podziału 63/16), 64/3 (powstała z podziału 64/1), 68/16 (powstała z podziału 68/9), 69/3 (powstała z podziału 69/1), 69/5 (powstała z podziału 69/2), 71/3 i 71/4 (powstałe z podziału 71/1), 73/1 (powstała z podziału 73), 148/1 i 148/2 (powstałe z podziału 148), 149/17 (powstała z podziału 149/3), 149/19 (powstała z podziału 149/4), 149/21 (powstała z podziału 149/6), 149/23 (powstała z podziału 149/9), 149/25 (powstała z podziału 149/11);
- 2) przeznaczonych do ograniczonego sposobu korzystania w związku z budową tymczasowych obiektów budowlanych, budową lub przebudową: sieci uzbrojenia terenu, urządzeń wodnych lub urządzeń melioracji wodnych szczegółowych, innych dróg publicznych oraz zjazdów:**
- jednostka ewidencyjna 281802_2 Dubeninki, obręb 0008 Dubeninki, dz. nr 143/10 (powstała z podziału 143/5, 110/2, 144/10, 144/11, 213/3, 213/5, 194, 178/7, 144/25 (powstała z podziału 144/9), 178/5, 193/2, 205/1,

- jednostka ewidencyjna 281802_2 Dubeninki, obręb 0010 Kiepojcie, dz. nr 125/2, 125/3, 125/4, 111, 114, 117, 124, 123, 102,
- jednostka ewidencyjna 281802_2 Dubeninki, obręb 0015 Przerośł Goldapska, dz. nr 20/10, 20/11, 21/2, 42, 21/25 (powstała z podziału 21/12), 25/34 (powstała z podziału 25/32),
- jednostka ewidencyjna 281802_2 Dubeninki, obręb 0012 Linowo, dz. nr 40/2 (powstała z podziału 40), 34, 99, 33/2, 63/2, 64/6, 60/2, 59, 44/2, 64/1, 33/4, 88/1,
- jednostka ewidencyjna 281802_2 Dubeninki, obręb 0004 Błakaty, dz. nr 92/4, 53, 24, 23, 47, 4/4 (powstała z podziału 4/2), 5/4 (powstała z podziału 5/1), 5/6 (powstała z podziału 5/2), 17/2 (powstała z podziału 17), 21/6 (powstała z podziału 21/3), 22/2 (powstała z podziału 22), 28/6 (powstała z podziału 28/2), 2/2 (powstała z podziału 2), 28/8 (powstała z podziału 28/3), 28/10 (powstała z podziału 28/4), 46/20 (powstała z podziału 46/18), 63/10 (powstała z podziału 63/3), 64/2 (powstała z podziału 64), 65/2 (powstała z podziału 65), 92/7 (powstała z podziału 92/3), 28/1,
- jednostka ewidencyjna 281802_2 Dubeninki, obręb 0003 Błędziszki, dz. nr 29/2 (powstała z podziału 29), 26, 34/2 (powstała z podziału 34), 39/2 (powstała z podziału 39), 40/8 (powstała z podziału 40/5), 3316/2 (powstała z podziału 3316),
- jednostka ewidencyjna 281802_2 Dubeninki, obręb 0011 Lenkupie, dz. nr 29/15 (powstała z podziału 29/7), 33/3 (powstała z podziału 33), 38/8 (powstała z podziału 38/6), 49/2, 51/2, 56/2, 50/9, 63/6, 38/4, 34, 15, 12, 10, 61/1, 61/2, 8, 42/1, 42/5 (powstała z podziału 42/2), 43/3 (powstała z podziału 43), 47/9 (powstała z podziału 47/2), 47/15 (powstała z podziału 47/7), 62/3 (powstała z podziału 62), 63/18 (powstała z podziału 63/16), 64/4 (powstała z podziału 64/1), 68/17 (powstała z podziału 68/9), 69/4 (powstała z podziału 69/1), 69/6 (powstała z podziału 69/2), 71/5 (powstała z podziału 71/1), 149/20 (powstała z podziału 149/4), 45, 37/2 (powstała z podziału 37), 149/10, 149/26 (powstała z podziału 149/11),
- jednostka ewidencyjna 281802_2 Dubeninki, obręb 0020 Żytkiejmy, dz. nr 67, 80/2 (powstała z podziału 80), 269/3 (powstała z podziału 269), 270/2 i 270/3 (powstałe z podziału 270), 279/2 i 279/3 (powstałe z podziału 279), 280/3 i 280/4 (powstałe z podziału 280), 281/4 i 281/5 (powstałe z podziału 281/2), 288/3 (powstała z podziału 288/1), 294/1, 294/4, 294/3, 294/2, 301/2 (powstała z podziału 301), 302/2 i 302/3 (powstałe z podziału 302), 180/3, 628/2 (powstała z podziału 628), 4116/7 i 4116/6 (powstałe z podziału 4116/1), 3118/2 (powstała z podziału 3118), 3177/4 (powstała z podziału 3177), 3178/5 (powstała z podziału 3178), 3217/18 (powstała z podziału 3217/7), 3236/3 (powstała z podziału 3236), 3263/2 (powstała z podziału 3263), 3264/2 (powstała z podziału 3264), 3313/2 (powstała z podziału 3313), 3314/5 (powstała z podziału 3314), 3315/4 (powstała z podziału 3315), 3347/2 (powstała z podziału 3347), 3414/2 (powstała z podziału 3414), 4263/3 (powstała z podziału 4263), 4313/2 (powstała z podziału 4313), 261/11 (powstała z podziału 261/6), 318/4 (powstała z podziału 318), 319/3 (powstała z podziału 319), 179/1, 44/2 (powstała z podziału 44), 140/5 (powstała z podziału 140/3);
- 3) stanowiących teren wód płynących, w związku z art. 20a ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych:**
- jednostka ewidencyjna 281802_2 Dubeninki, obręb 0008 Dubeninki, dz. nr 177,
- jednostka ewidencyjna 281802_2 Dubeninki, obręb 0004 Błakaty, dz. nr 59/2, 63/2,
- jednostka ewidencyjna 281802_2 Dubeninki, obręb 0003 Błędziszki, dz. nr 9,
- jednostka ewidencyjna 281802_2 Dubeninki, obręb 0020 Żytkiejmy, dz. nr 198, 297,
- jednostka ewidencyjna 281802_2 Dubeninki, obręb 0011 Lenkupie, dz. nr 65.

W związku z powyższym informuje się, że z treścią decyzji można zapoznać się w Wydziale Infrastruktury i Nieruchomości Warmińsko-Mazurskiego Urzędu Wojewódzkiego w Olsztynie, al. marsz. J. Piłsudskiego 7/9, pokój 330, (poniedziałek-piątek 12⁰⁰-15⁰⁰), po wcześniejszym umówieniu terminu poprzez kontakt e-mailowy: katarzyna.plochocka@uw.olsztyn.pl bądź telefonicznie: (89) 5232 697. Od decyzji służy stronom odwołanie do Ministra Rozwoju i Technologii w Warszawie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego w terminie 14 dni, licząc od upływu 14 dni od daty podania obwieszczenia do publicznej wiadomości.

Zgodnie z art. 18 ust. 1e ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych w przypadku, w którym dotychczasowy właściciel, użytkownik wieczysty nieruchomości objętej przedmiotową decyzją wyda tę nieruchomość lub wyda nieruchomość i opróżni lokal oraz inne pomieszczenie niezwłocznie lecz nie później niż w terminie 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o wydaniu decyzji – **wysokość odszkodowania powiększa się o kwotę równą 5% wartości nieruchomości lub prawa użytkowania wieczystego.** W sprawie wydania nieruchomości należy zgłosić się do Rejonu Dróg Wojewódzkich w Olecku, ul. Wojska Polskiego 12, tel. (87) 520-15-40, gdzie zostanie w tej sprawie podpisany „Protokół wydania nieruchomości”. Do wskazanej instytucji należy zgłosić się z zawiadomieniem i dowodem osobistym.

Odszkodowanie ustalone zostanie w odrębnej decyzji zgodnie z art. 12 ust. 4a ww. ustawy.

31419opb1-a-C

Z bólem zawiadamiamy, że 9 grudnia 2021 r.
odszedł od nas na zawsze
drogi Mąż, Tata, Dziadek, Brat i Szwagier

ś. † p.
Jerzy Welanc

Pożegnanie przed kremacją odbędzie się
14 grudnia 2021 r. w godz. 8.15-8.45 w kaplicy
przy ul. Poprzecznej. Msza Święta Pogrzebowa
rozpocznie się 15 grudnia 2021 r. o godz. 12.00
w kościele pw. św. Józefa przy ul. Jagiellońskiej,
a po niej nastąpi pochowanie urny
na cmentarzu komunalnym w Dywitach.

Rodzina

438921opb1-a-M

Pogrążeni w głębokim smutku i żalu zawiadamiamy,
że 9 grudnia 2021 r. po długiej i ciężkiej chorobie zmarła w wieku 79 lat
nasza ukochana Mama i Babcia

ś. † p. **Elżbieta Mazurek**

Uroczystości pogrzebowe rozpoczyna się 15 grudnia 2021 r. o godz. 9.00
Mszą Świętą w kościele pw. św. Józefa przy ul. Jagiellońskiej, po której
nastąpi wyprowadzenie na cmentarz komunalny przy ul. Poprzecznej.
Rodzina

439021opb1-a-M

Pani
Barbarze Szczech

wyrazy współczucia z powodu śmierci

Mamy

składają współpracownicy
z Olsztyńskiej Korporacji Budowlanej

438721opb1-a-M

Najszczerze kondolencje Pani
Annie Wierzbickiej-Welanc
z powodu śmierci

Teścia

składają sędziowie i pracownicy
Wydziału Rodzinnego i Nieletnich w Olsztynie

438421opb1-a-M

Ze smutkiem przyjęliśmy wiadomość o śmierci

prof. **Lechosława Ragana**
Rodzinie Zmarłego

wyrazy głębokiego współczucia
składają dyrygent i chórzysci Olsztyńskiego
Chóru Kameralnego COLLEGIUM MUSICUM

438321opb1-a-M

Kochanej Koleżance
Agatce Paszkowskiej

wyrazy głębokiego żalu i współczucia
z powodu odejścia

Taty

składają Żaneta, Maja, Dorota, Lidka i Iza

437921opb1-b-M

Pani **Jolancie Kłoczewskiej**
i Jej Bliskim
z powodu śmierci
Brata

wyrazy głębokiego współczucia i słowa wsparcia
w tych trudnych chwilach
składają nauczyciele, pracownicy oraz słuchacze
Szkoły Policealnej im. prof. Zbigniewa Religi w Olsztynie

438221opb1-a-M

Pani
Agacie Paszkowskiej

wyrazy szczerzego współczucia z powodu śmierci

Taty

składają Dyrekcja oraz Współpracownicy
z WOMP w Olsztynie

437921opb1-a-M

Serdecznej koleżance
Honoracie Apanasowicz

szczere wyrazy współczucia z powodu straty

Brata

składają koleżanki i koledzy z firmy „Alpan” Olsztyn

438121opb1-a-M

Serce złote miałaś, od życia dużo nie chciałaś, zawsze z czułością o nas dbałaś i zawsze mocno nas kochałaś...

Z głębokim smutkiem zawiadamiamy, że 9 grudnia 2021 r.
odeszła od nas w wieku 66 lat Nasza Kochana Mama, Babcia i Siostra

ś. † p.
Barbara Ciuchta

Pożegnanie przed kremacją odbędzie się we wtorek, 14 grudnia 2021 r., o godz. 9.00 w kaplicy
przy ul. Mariańskiej. Uroczystości pogrzebowe rozpoczną się w środę, 15 grudnia 2021 r., o godz. 10.00
Mszą Świętą Żałobną w kościele pw. Miłosierdzia Bożego przy ul. Barcza.
Ceremonia pochowania odbędzie się na cmentarzu komunalnym w Dywitach.

Pogrążona w żałobie rodzina

438621opb1-a-M

 SACRUM
KOMPLEKSOWE USŁUGI POGRZEBOWE
ANDRZEJ DĄBROWSKI
Olsztyn, ul. Limanowskiego 18/2
☎ 89 67 77 100, kom 530 308 308
GODNIE - SOLIDNIE - Z SZACUNKIEM
Całodobowy przewóz zmarłych

320520opb1-a-M

 USŁUGI POGRZEBOWE
ARKA
Elżbieta Michałowska Anna Michałowska
OLSZTYN (Zatorze), ul. M. Zientary-Malewskiej 2A
☎ 89 534 72 42, 605 635 908
OLSZTYN (Jaroty), ul. Herberta 16/24
(wejście od Wilczyńskiego, naprzeciw „Medyka”)
☎ 89 526 66 01, 605 665 909
www.arkaolsztyn.pl
Całodobowy przewóz zmarłych

614619opb1-g-M

 Farmański
ZAKŁAD POGRZEBOWY
dawniej
OLSZTYN 895 355 300
ul. Lengowskiego 18-20 602 327 277
BISKUPIEC 897 152 093
ul. Armii Krajowej 4 608 680 642
POGOTOWIE POGRZEBOWE 89 527-09-09
Pomożemy Ci godnie pożegnać

614219opb1-E-G

 ARKADIA
Olsztyn, ul. Jagiellońska 52/85
tel. 89 526 67 53, 665 175 125
całodobowe przewozy zmarłych
Zbigniew Jarmużewski Joanna Kamińska Andrzej Domasiewicz
kom. 602 514 880 kom. 691 410 360 kom. 602 514 888
Gwarantujemy godną
i kulturalną posługę

614419opb1-a-K

WSZYSTKIE DROGI W STRONĘ MRAĞOWA

PIŁKA NOŻNA \\ W piątek wieczorem Mrągowo stało się piłkarską stolicą województwa, bowiem odbyła się tam - zorganizowana przez Warmińsko-Mazurski Związek Piłki Nożnej - IV Gala Piłkarska, na której poznaliśmy bohaterów mijającego roku.

W Mrągowie spotkali się przedstawiciele całego środowiska piłkarskiego. Dodajmy, że spotkali się po rocznej przerwie, bo poprzednia gala odbyła się jedynie w trybie on-line.

- To był rok pełen pracy - przyznał na wstępie gali Marek Łukiewski, prezes Warmińsko-Mazurskiego Związku Piłki Nożnej. - Przed koronawirusem wszystko toczyło się w pewnym sensie samo. Była runda jesienna, wiosenna, przygotowania, podsumowania. Wdrażaliśmy nowe rzeczy, ale wszystko wyglądało tak samo. Koronawirus spowodował, że natychmiast musieliśmy podjąć nowe działania. Pojawiły się „schody”, ale my po tych „schodach” wspólnie poszliśmy, a potem za nami szła cała Polska. Wszyscy wspólnie spełniliśmy te wymagania, znaleźliśmy sposób na pandemię, dzięki czemu piłka nożna w naszym województwie funkcjonowała.

Potem przystąpiono do ogłoszenia wyników aż w 20 kategoriach. Najbardziej prestiżową statuetkę dla Piłkarza Roku zgarnął Sebastian Grubalski z Constractu Lubawa. Razem z reprezentacją Polski w futsalu awansował na Euro 2022, a ze swoim klubem powtórzył sukces sprzed roku, zdobywając wicemistrzostwo Polski. Na scenę w mrągowskim hotelu Grubalski wszedł okulach, niestety, istnieje poważne zagrożenie, że na mistrzostwa Europy nie pojedzie.

- Jestem szczęśliwy, nie spodziewałem się takiej nagrody - mówił po ogłoszeniu wyników Piłkarz Roku. - Podwójnie się cieszę, bo nie tyle ja zostałem wyróżniony, co futbol. Ta dyscyplina zasługuje na wyróżnienie.

Pierwszy raz w krótkiej historii Gali WMZPN wręczono nagrodę dla Piłkarki Roku. Warto zauważyć, że statuetkę wręczyła pochodząca z Działdowa Nina Patalon, trenerka kobiecej reprezentacji Polski.

- GDY DWADZIEŚCIA KILKA LAT TEMU OPUSZCZAŁAM SVOJE RODZINNE MIASTO, NIE PRZYPUSZCZAŁAM, ŻE

Piłkarzem Roku został Sebastian Grubalski z Constractu Lubawa. Nagrodę wręczył Marcin Radziwon (z prawej strony) z firmy R-Gol

NA WARMII I MAZURACH
BĘDĄ KIEDYŚ KOBIECE
DRUŻYNY, NA DODATEK
TAK DOBRZE RADZĄCE
SOBIE W ROZGRYWKACH
- PRZYNAŁA NINA PATALON.

- Tym bardziej się cieszę i gratuluje prezesowi, że pierwszy raz przyznawana jest taka nagroda. Piłka nożna kobiet dynamicznie się rozwija i jest to przyszłość, nie tylko kobiecego sportu.

Ostatecznie najlepszą Piłkarką Roku została Małgorzata Milewska ze Stomilu Olsztyn. W tym roku Milew-

ska zdobyła wicemistrzostwo Polski U-15, awansowała do 1/8 finału Pucharu Polski oraz zadebiutowała w jednej z młodzieżowych reprezentacji Polski.

Z kolei Trenerem Roku na Warmii i Mazurach został Przemysław Łapiński z Mamr. Zgiżycką drużyną awansował w tym sezonie do III ligi, co prawda nie osiąga tam satysfakcjonujących wyników, ale jego drużyna na wiosnę ma szansę na utrzymanie się w rozgrywkach. O ile zespół zostanie wzmocniony. - Jest to spore wyróżnienie, przy najmniej dla mnie, bo jestem młodym trenerem - stwierdził

Łapiński. - Cieszę się, że została doceniona praca, jaką wykonaliśmy razem z całym zespołem.

Za Najlepszą Drużynę uznano futsalowego wicemistrza Polski Constract Lubawa. Nagrody nie mógł odebrać trener Dawid Grubalski, bo w weekend jego drużyna grała na wyjeździe w Gliwicach kolejne spotkanie ligowe. Nagrody osobiście nie mógł odebrać także Klaudiusz Krasa, który drugi raz z rzędu został Młodzieżowcem Roku. Już teraz jednak wiadomo, że za rok tego sukcesu już nie powtórzy, bo kilka dni temu podpisał kontrakt z pierwszoligową Resovią Rzeszów.

Warto dodać, że Najlepszym Ligowcem został pochodzący z Ostródy Paweł Dawidowicz, który obecnie reprezentuje barwy Hellas Verona (Seria A). Niestety, kilka dni temu piłkarz doznał paskudnej kontuzji zerwania więzadła. Reprezentant Polski jest już po operacji i jeszcze wiosną ma wrócić do treningów, jednak w meczach barażowych o awans do Mundialu na pewno nie zagra.

Wszyscy laureaci otrzymali vouchery ufundowane przez firmę R-Gol, która niedawno została partnerem technicznym FCSB Bukareszt (dawna Steaua).

EMIL MARECKI

LAUREACI GALI WMZPN

- Postać Roku klubów młodzieżowych: Adam Zejer (Stomil Olsztyn)
- Postać Roku B-klasy: Paweł Brzeziński (prezes Dębu Kadyny)
- Postać Roku A-klasy: Grzegorz Metera (Błękitni Stary Olsztyn)
- Postać Roku Klasy Okręgowej: Radosław Lenart (Polonia Pastęk)
- Postać Roku forBET IV ligi: Krzysztof Piwiszkis (MKS Korsze)
- Zdjęcie Roku: Wiktoria Gerwatowska
- Bramka Roku: Paweł Flis (Jeziorak Itawa)
- Sponsor Roku: Constract
- Samorząd Roku: Gmina Itawa
- Marketing Roku: Olimpia Elbląg
- Wydarzenie Roku: cykl meczów charytatywnych drużyny Wielkich Serc
- Najlepszy ligowiec: Paweł Dawidowicz (Hellas Verona)
- Działacz Roku: Mariusz Miecznikowski (prezes Polonii Lidzbark Warmiński)
- Sędzia Roku: Marcin Szczerbowski
- Młodzieżowiec Roku: Klaudiusz Krasa (Olimpia Elbląg)
- Młodzieżowa Drużyna Roku: Kadra WMZPN rocznika 2008
- Drużyna Roku: Constract Lubawa
- Trener Roku: Przemysław Łapiński (Mamry Giżycko)
- Piłkarka Roku: Małgorzata Milewska (AS Stomil Olsztyn)
- Piłkarz Roku: Sebastian Grubalski (reprezentant Polski w futsalu, Constract Lubawa)

REKLAMA

Miejski Zespół ds. Rehabilitacji Zawodowej i Społecznej Osób Niepełnosprawnych w Olsztynie

dziękuję

wszystkim Beneficjentom za udział w programie celowym Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych „AKTYWNY SAMORZĄD” w 2021 r.

Dofinansowanie ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych dotyczyło następujących obszarów:

Moduł I

Obszar A – likwidacja bariery transportowej:

- zadanie 1 i zadanie 4 – pomoc w zakupie i montażu oprzyrządowania do posiadanego samochodu;
- zadanie 2 i zadanie 3 – pomoc w uzyskaniu prawa jazdy.

Obszar B – likwidacja barier w dostępie do uczestnictwa w społeczeństwie informacyjnym:

- zadanie 1, zadanie 3 i zadanie 4 – pomoc w zakupie sprzętu elektronicznego lub jego elementów z oprogramowaniem;
- zadanie 2 – dofinansowanie szkoleń w zakresie obsługi nabytego w ramach programu sprzętu elektronicznego i oprogramowania;
- zadanie 5 – pomoc w utrzymaniu sprawności technicznej posiadanego sprzętu elektronicznego, zakupionego w ramach programu.

Obszar C – likwidacja barier w poruszaniu się:

- zadanie 1 – pomoc w zakupie wózka inwalidzkiego o napędzie elektrycznym;
- zadanie 2 – pomoc w utrzymaniu sprawności technicznej posiadanego skutera lub wózka inwalidzkiego o napędzie elektrycznym;
- zadanie 3 – pomoc w zakupie protezy kończyny, w której zastosowano nowoczesne rozwiązania techniczne, tj. protezy co najmniej na trzecim poziomie jakości;
- zadanie 4 – pomoc w utrzymaniu sprawności technicznej posiadanej protezy kończyny, w której zastosowano nowoczesne rozwiązania techniczne, co najmniej na trzecim poziomie jakości;
- zadanie 5 – pomoc w zakupie skutera inwalidzkiego o napędzie elektrycznym lub oprzyrządowania elektrycznego do wózka ręcznego.

Obszar D – pomoc w utrzymaniu aktywności zawodowej poprzez zapewnienie opieki osobie zależnej (dziecku przebywającemu w żłobku lub przedszkolu albo pod inną tego typu opieką).

Moduł II – dofinansowanie do uzyskania wykształcenia na poziomie wyższym.

Informacje o kolejnej edycji programu „Aktywny samorząd” prześlemy na przełomie I i II kwartału 2022 roku.

Próba odtworzenia linii podczas ulewnego deszczu w trakcie przerwy meczu Leśnika Nowe Ramuki z LKS Różnowo - uchwyciona przez Wiktorię Gerwatowską - została uznana za Zdjęcie Roku

Fot. Wiktoria Gerwatowska

MIŁOŚNICY RYCZĄCYCH SILNIKÓW

SPORTY MOTOROWE \\ Zarząd Okręgowy Polskiego Związku Motorowego w Olsztynie podsumował tegoroczne sukcesy mistrzów kierownicy z Krainy Tysiąca Jezior. Podczas piątkowej Gali Motorsportu 2021 w hotelu HP Park uhonorowano blisko 100 zawodników.

Sukcesy Mariana Bublewicza, Krzysztofa Hołowczyca i Stanisława Olszewskiego sprawiły, że miłośników sportów motorowych w naszym regionie nie brakuje, a ich zmagania nieprzerwanie przykuwają uwagę tysięcy kibiców. A że sukcesów też nie brakuje, więc podczas piątkowej gali były powody do świętowania.

W SUMIE UHONOROWANO
BLISKO 100 ZAWODNIKÓW
STARTUJĄCYCH
W RAJDACH
SAMOCHODOWYCH,
RAJDACH TERENOWYCH,
WYŚCIGACH, MOTOCROSSIE

I WYŚCIGACH
MOTOCYKLOWYCH.

Uroczystość poprzedzono minutą ciszy, przypominając tych, których już z nami nie ma. Robert Zalewski, prezes ZO PZM w Olsztynie, w inauguracyjnym wystąpieniu podkreślił, jak ważną rolę dla motorowej społeczności stanowiła działalność Jana Nowickiego, Krzysztofa Szeszo, Mieczysława Palczyka i Anny Wasilewskiej. Wojewódzki sternik sportów motorowych nie krył satysfakcji, że po rocznej przerwie udało się zorganizować galę. Pandemia i wszystkie jej konsekwencje bynajmniej nie ominęły motorsportu. Trudności organizacyjne i odpływ sponsorów to największe bolączki, które

Wśród wyróżnionych znalazł się Zbigniew Staniszewski, mistrz Polski oraz mistrz Europy Centralnej w rallycrossie

musiały przełożyć się chociażby na liczbę organizowanych zawodów. Cieszy zatem fakt, iż w 2021 r. odbyły się czterdzieści trzy imprezy, w trakcie których mogliśmy usłyszeć ryk rozgrzanych silników.

Wśród wyróżnionych zawodników i działaczy znaleźli się m.in. Zbigniew Staniszewski (mistrz Polski oraz mistrz Europy Centralnej w rallycrossie), Michał Peterlejtner (wice mistrz Polski w rallycrossie), Krzysztof Hołowczyca (zdobywca Pucharu Europy w Rajdach Baja i mistrz Polski w rajdach terenowych), Sebastian Rozwadowski (drugie miejsce w Rajdowych Samochodowych Mistrzostwach Polski – jako pilot Wojciecha Chuchwały), Krzysztof

Bubik (mistrz Polski w klasie Open 2 WD), Adam Binięda (mistrz Polski w klasie HR2 – jako pilot Jacka Michalskiego), Daniel Terka (trzecie miejsce podczas Mistrzostw Polski Pit Bike SM), Eryk Radziwiński (trzecie miejsce w klasyfikacji końcowej Pucharu Polski Pit Bike SM), Aleksander Gralewicz (mistrz Polski Pit Bike SM klasa Stock 125).

Nagrodzonych zawodników i zawodniczek dzieliło nawet pół wieku, bowiem najmłodszy adept motorsportu miał raptem... dziesięć lat, a najstarsi zbliżają się do wieku emerytalnego. Wszystkich łączyła jednak wspólna pasja do wprawiania w zawrotną prędkość jedno- lub dwusładowych maszyn.

MICHAŁ PODOLAK

SPRINTEM

PILKA NOŻNA \\ W 15. kolejce grupy spadkowej chińskiej ekstraklasy pochodzący z Olsztyna Adrian Mierzejewski, były reprezentant Polski, zdobył bramkę dla Shanghai Shenhua w wygranym 3:0 meczu z Qingdao FC. Dla 35-letniego pomocnika, który grał do 85. minuty, był to piąty ligowy gol w tym sezonie.

• **Klaudiusz Krasa**, młodzieżowiec Olimpii Elbląg, podpisał kontrakt z pierwszoligową Resovią Rzeszów. Pierwszy mecz w „dorostej” piłce nożnej Krasa rozegrał latem 2019 roku, kiedy

zadebiutował w drugoligowym meczu z rezerwami Lecha Poznań (4:0). W sumie w Olimpii Krasa wystąpił 82 razy.

FUTSAL \\ W 15. kolejce Ekstraklasy Construct Lubawa na wyjeździe wygrał 6:1 z Piastem Gliwice (gole dla gości zdobyli: Silva 2, Raszkowski 7, Kriezel 27, 28, 29, Okuniewski 30).

• **Inne wyniki:** AZS UW Wilanów - Dreman Opole Komprachcice 3:5, Futsal Team Brzeg - Futsal Leszno 5:2, Red Dragons Pniewy - Clearex Chorzów 4:4.

• **Czołówka tabeli:** 1. Rekord Bielsko-Biała - 37 pkt (mecz mniej); 2. Piast - 36; 3. Construct - 35; 4. Dreman - 34.

SPORT W TV \\ **Koszykówka.** Liga Mistrzów: Lietuvos Rytas Wilno - Baskets Oldenburg (18.25 nSport+)

• **Piłka nożna.** Ekstraklasa: Warta Poznań - Śląsk Wrocław (17.55 Canal+ Sport); liga włoska: AS Roma - Spezia Calcio (20.40 Eleven Sports 2)

• **Piłka ręczna.** Mistrzostwa świata kobiet: Polska - Czarno-

góra (15.20 Polsat Sport), Portoryko - Kazachstan, Serbia - Słowenia, Rosja - Francja (15.20, 17.50, 20.20 Polsat Sport Extra), Szwecja - Rumunia, Holandia

- Norwegia (17.50, 20.20 Polsat Sport News)
• **Siatkówka.** PlusLiga: Aluron CMC Warta Zawiercie - PGE Skra Bełchatów (17.30 Polsat

Sport); TAURON Liga: #Volley-Wrocław - Legionovia Legionowo (20.30 Polsat Sport)
• **Snooker.** Turniej World Grand Prix (19.55, 22 Eurosport 1) **dad, JK**

REKLAMA

BURMISTRZ MIŁAKOWA

informuje, że w siedzibie Urzędu Miejskiego w Miłakowie przy ul. Olsztyńskiej 16, na tablicy ogłoszeń oraz na stronie internetowej <http://bip.milakowo.eu> zostało umieszczone na okres 21 dni, tj. od dnia 13.12.2021 r. do dnia 03.01.2022 r., wykaz nieruchomości przeznaczonych do dzierżawy.

4360210pb1-A - P

REKLAMA

IGR-II.7820.1.22.2019
z 08.12.2021 r.

OBWIESZCZENIE

Zgodnie z art. 49, w związku z art. 98 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 735 ze zm.)

Wojewoda Warmińsko-Mazurski

podaje do publicznej wiadomości, że 08.12.2021 r. zostało **podjęte zawieszone postępowanie** w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn. **Rozbudowa drogi wojewódzkiej nr 651 na odcinku Gołdap – Dubeninki, z podziałem na etapy:**

- **ETAP I.** Rozbudowa drogi wojewódzkiej nr 651 od km -0+026,21 do km 1+934,
- **ETAP II.** Rozbudowa drogi wojewódzkiej nr 651 od km 1+934 do km 20+160.

Na postanowienie o podjęciu ww. postępowania nie służy zażalenie. Strona może zaskarżyć postanowienie w odwołaniu od decyzji wydanej w przedmiotowej sprawie.

1283210tbr-B - P

IGR-II.7820.1.21.2019
z 08.12.2021 r.

OBWIESZCZENIE

Zgodnie z art. 49, w związku z art. 98 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 735 ze zm.) Wojewoda Warmińsko-Mazurski podaje do publicznej wiadomości, że 08.12.2021 r. zostało **podjęte zawieszone postępowanie** w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn. **Rozbudowa drogi wojewódzkiej nr 651 na odcinku Dubeninki – gr. województwa.**

Na postanowienie o podjęciu ww. postępowania nie służy zażalenie. Strona może zaskarżyć postanowienie w odwołaniu od decyzji wydanej w przedmiotowej sprawie.

1283210tbr-A - M

przetarg

POLREGIO sp. z o.o.

ogłasza przetarg pisemny nr POZ1f.220.62.2021 na sprzedaż nieruchomości lokalowej położonej w Olsztynie, przy Placu Konstytucji 3 Maja 2A. Na nieruchomość składają się lokal o powierzchni użytkowej 2 310,6 m² oraz udział 902/1000 w prawie użytkowania wieczystego działki gruntu nr 1/22, obręb 159, o powierzchni 520 m².

Cena wywoławcza nieruchomości wynosi 4 067 000 zł netto. Warunkiem przystąpienia do przetargu jest wniesienie wadium w wysokości 406 700 zł netto.

Oferent może złożyć tylko jedną ofertę, która powinna zawierać cenę nabycia wyższą przynajmniej o 1% od ceny wywoławczej i wynosić przynajmniej 4 107 670 zł netto.

Oferty winny być złożone w terminie do dnia 17.12.2021, do godziny 15:00 w Biurze Utrzymania Zasobów w Warszawie, przy ulicy Kolejowej 1, pokój nr 411 (kancelaria). Kontakt w sprawie przetargu: Agnieszka Zielińska, tel. 572 083 480, e-mail: agnieszka.zielinska@polregio.pl; Ewa Kluczek, tel. 721 805 755, e-mail: ewa.kluczek@polregio.pl.

Szczegółowe informacje dotyczące przetargu: <https://polregio.eb2b.com.pl/> oraz <https://polregio.pl/pl/przetargi-i-ogloszenia/>

1131210tbr-A - C

BASKET SŁABIEJ NIŻ KKS GRAŁ W BASKET

I LIGA KOSZYKAREK \\ KKS Agapit miłym akcentem zakończył pierwszą rundę rozgrywek - podopieczne trenera Tomasza Sztąberskiego wygrały w Aleksandrowie Łódzkim, a najwięcej punktów dla olsztyńskiego zespołu zdobyła Alicja Wawrzyniak (22).

• **Basket SMS Aleksandrów Łódzki - KKS Agapit Olsztyn 56:83 (6:22, 21:19, 16:16, 13:26)**
KKS: Chelchowska 17, Sobotka 5, Wawrzyniak 22, Daliga 13, Sztąberska 17, Dyjak 3, Przeradzka 3, Pałasz, Bałdyga, Giżyńska 3

Olsztynianki rozpoczęła od mocnego uderzenia, bo pierwszą kwartę wygrały aż 16 punktami. Zanosilo się na kolejne wysokie zwycięstwo, ale w koszykówce nie takie straty już odrabiano. No i drugą kwartę Basket rozpoczął od 7:0, ale wtedy trafiły Chelchowska oraz Wawrzyniak i sytuacja trochę się uspokoiła.

W tym roku trener Tomasz Sztąberski miał sporo powodów do zadowolenia

- Zaczęliśmy całkiem przyswoić pierwszą kwartę - przyznał Tomasz Sztąberski. - Wydawało się, że będzie łatwo i przyjemnie jak przed tygodniem z Sokołowym, ale zmiana obrony w drużynie gospodarzy pokrzyżowała nam szyki i zaczęła się walka na całego.

NIE MOGLIŚMY PORADZIĆ SOBIE Z OBRONĄ STREFOWĄ BASKETU, NIE MIELIŚMY TEŻ SZCZĘŚCIA W AKCJACH PODKOSZOWYM, W EFEKCIE PRZEGRALIŚMY DRUGĄ KWARTĘ DWOMA PUNKTAMI.

W trzeciej części pojedynku zespół gospodarzy podjął jeszcze rękawicę, ale czwarta kwarta to nasza wyraźna dominacja. I tak odnieśliśmy siódme już zwycięstwo w tym sezonie - zakończył olsztyński szkoleniowiec.

W tym roku KKS zagra jeszcze dwa razy: w sobotę na wyjeździe w Lublinie oraz 21 grudnia w Jezioranach z AZS Uniwersytet Warszawski.

• **Inne wyniki 13. kolejki:** AZS Uniwersytet Gdański - SMS PZKosz Łomianki 77:29, Grot F&F Automatyka Pabianice - Mon-Pol Płock 65:52, Sokołów Podl. - Huragan Wołomin 80:58, Iodica TopMarket MKS

Pruszków - GTK II Gdynia 92:37, po oddaniu gazety do druku zakończył się mecz AZS UMCS II Lublin - AZS Uniwersytet Warszawski.

EM, dad

PO 13 KOLEJKACH

1. AZS UG	13*	25	954:724
2. Pruszków	12	23	937:586
3. Pabianice	13	22	849:758
4. KKS	12	19	927:826
5. Politechnika	12	19	812:821
6. Sokołów	12	18	777:736
7. AZS UW	11	18	731:732
8. AZS UMCS II	11	16	642:630
9. Mon-Pol	12	16	783:826
10. Basket	12	16	734:898
11. Huragan	12	15	675:833
12. GTK II	12	14	648:860
13. Łomianki	12	13	592:831

* liczba rozegranych meczów

WARMIA ZNOWU ZAWALIŁA KOŃCÓWKĘ MECZU

PIŁKA RĘCZNA \\ Warmia Energa Olsztyn doznała już dziewiątej porażki w Lidze Centralnej. Drużyna Igora Stankiewicza tym razem w Legnicy przegrała z Siódmką Miedź.

• **Siódmka Miedź Huras Legnica - Warmia Energa Olsztyn 24:23 (8:12)**
WARMIA: Makowski - Reichel 8, Laskowski, Stępień 1, Didyk 2, Kopyciński 3, Sikorski 2, Zemetka 1, Gruszczyński 5, Małewski 1, Kozłowski

W pierwszej połowie wyrównany pojedynek był jedynie do 7. minuty, bo

od tego czasu przewagę uzyskali goście, którzy w 24. min po rzucie Kopycińskiego wygrywali już 11:5. Były więc spore szanse na to, że Igor Stankiewicz wreszcie zaliczy pierwsze zwycięstwo w roli szkoleniowca Warmii Energi. Nic z tego, bo po przerwie gospodarze systematycznie odrabiali straty (17:17 po 45 minutach). W efekcie końcówka była bardzo nerwowa -

co prawda w ostatniej minucie Gruszczyński doprowadził do remisu 23:23, ale gospodarze mieli jeszcze trochę sekund na wyprowadzenie decydującego ataku. No i wyprowadzili... Cóż, jedynie, co w tym sezonie olsztynianom wychodzi, to wręcz do perfekcji opanowane... fatalne końcówki meczów.

Teraz w rozgrywkach nastąpi przerwa, natomiast 15 stycz-

nia w Biskupcu w meczu Pucharu Polski Warmia Energa zagra z superligową Pogonią Szczecin, a tydzień później na zakończenie pierwszej rundy I ligi podejmie Stal Gorzów Wielkopolski.

• **Inne wyniki 12. kolejki:** GKS Autoinvest Żukowo - MKS Grudziądz 29:30 (13:16), AZS AWF Białą Podlaską - Nielba Wągro-

wiec 39:27 (16:12), Budnex Stal Gorzów - Śląsk Wrocław 28:30 (15:14), Padwa Zamość - MKS Wieluń 28:26 (19:15), Zagłębie ZSO 14 Sosnowiec - Ostrovia Ostrow Wlkp. 33:39 (16:19), Orlen Upstream SRS Przemyśl - KPR Legionowo 33:28 (18:11).

dad, EM

PO 12 KOLEJKACH

1. Ostrovia	35	360:290
2. AZS AWF	31	375:315

3. Stal	23	316:319
4. Przemyśl	22	350:335
5. Legionowo	21	354:335
6. Nielba	18	363:375
7. Śląsk*	15	309:340
8. Padwa	14	316:340
9. Żukowo	14	337:351
10. Zagłębie	13	362:386
11. Legnica	12	320:332
12. Wieluń	11	340:352
13. Warmia	10	325:333
14. Grudziądz*	10	320:344

* mecz zaległy

SPRINTEM

ŻEGLARSTWO \\ W ławskim Porcie Śródlądowym uroczystie powitano Agatę Barwińską, która kilka dni temu została wicemistrzynią świata w olimpijskiej klasie ILCA 6. Na powitanie obecni byli samorządowcy, przedstawiciele środowiska sportowego (m.in. Mieczysław Pietruczuk z siatkarskiego Zryw-Volley Łtwa i reprezentanci smoczych łodzi), osoby dbające o wizerunek ławskiego żeglarstwa (np. Stanisław Kasprzak) oraz władze ławskiego klubu sportów wodnych z prezesem Adamem Liedtke na czele. Było mnóstwo gratulacji i humoru, był też pyszny tort, a na nim zdjęcie Agaty na Laserze, jak jeszcze niedawno nazywano łódki regatowe tej olimpijskiej klasy.

Agata Barwińska po raz pierwszy w ławie składa autograf jako wicemistrzyni świata

W jutrzejszej gazecie przypomni sportowe początki Agaty Barwińskiej, która tylko w tym roku została mistrzynią Polski i Europy oraz wicemistrzynią świata.

KOSZYKÓWKA \\ Reprezentacja Polski na wózkach zmagają

nia w mistrzostwach Europy zakończyła na szóstym miejscu i nie zagra w przyszłorocznych mistrzostwach świata. W starciu o 5. miejsce Białe-Czerwoni po dogrywce przegrali 78:79 z Francją.

PIŁKA NOŻNA \\ W 18. kolejce Ekstraklasy Lech niespodziewanie przegrał w Radomiu, Lechia równie niespodziewanie na swoim stadionie straciła komplet punktów w meczu z Jagiellonią, tylko dwunasta porażka Legii chyba już nikogo nie zdziwiła...

• **Wyniki: Cracovia - Górnik Łęczna 0:2** (Śpiączka 27, 41), **Radomiak Radom - Lech Poznań 2:1** (Angielski 16 k, Maurides 30 - Ishak 77 k), **Lechia Gdańsk - Jagiellonia**

Białystok 1:2 (Paixão 45 k - Romanczuk 35, Bida 54), **Raków Częstochowa - Piast Gliwice 1:0** (Wdowiak 90), **Stal Mielec - Bruk-Bet Termalica Nieciecza 1:0** (Piasecki 21, gospodarze od 39. minuty grali w osłabieniu, a goście nie wykorzystali dwóch rzutów karnych!), **Zagłębie Lubin - Wisła Kraków 2:1** (Živec 74, Szysz 84 - Gruszkowski 45), **Wisła Płock - Legia Warszawa 1:0** (Szwoch 37), **Górniki Zabrze - Pogoń Szczecin 2:2** (Mata 45 s, Gryszkiewicz 87 - Kowalczyk 6 k, Grosicki 70); **poniedziałek:** Warta Poznań - Śląsk Wrocław (18).

PO 18 KOLEJKACH

1. Lech	38	35:12
2. Pogoń	36	34:15
3. Lechia	33	33:22
4. Raków*	32	30:20

5. Radomiak*	31	23:14
6. Stal	27	25:25
7. Wisła P.	26	28:26
8. Górnik Z.*	25	24:23
9. Śląsk*	24	29:26
10. Jagiellonia	24	24:26
11. Cracovia	23	23:26
12. Piast*	21	23:23
13. Zagłębie*	20	19:30
14. Wisła K.	18	18:30
15. Górnik Ł.	15	17:35
16. Bruk-Bet*	12	20:29
17. Warta*	12	11:22
18. Legia**	12	15:27

* mecz zaległy

** dwa mecze zaległe

PIŁKA RĘCZNA \\ W I lidze przegrali obaj reprezentanci naszego województwa.

• **Wyniki 11. kolejki:** KPR Elbląg - USAR Kwidzyn 32:32 (14:16, karne

1:4), Gwardia Koszalin - Szczypiorniaki Olsztyn 33:26 (13:14), Sparta Oborniki - Sokół Porcelana Lubiana Kościerzyna 21:28 (13:16), Tytani Wejherowo - SMS ZPRP II Kwidzyn 34:24 (17:11), Mazur Sierpc - SMS ZPRP II Płock (przełożony na 14.12), KPR Gryfino - SMS ZPRP I Kwidzyn (15.12).

dad, JK

PO 11 KOLEJKACH

1. Sokół	33	322:255
2. USAR	29	332:254
3. Gwardia	18	306:261
4. Tytani	18	308:266
5. Gryfino	15	272:249
6. SMS P.	15	297:300
7. SMS I K.	13	272:255
8. Szczypiorniaki	11	265:290
9. SMS II K.	9	253:311
10. Elbląg	8	259:294
11. Sparta	8	289:346
12. Mazur	6	229:284

SPORT.wm.pl

ARRIVEDERCI, MARCO BONITTA

PLUSLIGA SIATKARZY W 11. kolejce Indykpol AZS nie zdołał urwać nawet seta faworyzowanej ZAKSIE, jednak tym razem zdecydowanie większym echem odbiło się niespodziewane zakończenie współpracy olsztyńskiego klubu z trenerem Marco Bonittą.

Kiedy w maju Marco Bonitta został trenerem Indykpolu AZS, wszyscy skupili się na przypominaniu jego licznych sukcesów. A było ich sporo, na przykład pracę z kobiecą reprezentacją Włoch zaczął w 2001 roku od srebrnego medalu mistrzostw Europy, co powtórzył cztery lata później, natomiast w 2002 roku doprowadził Włoszki do tytułu mistrzyni świata. Jednak w 2006 roku, tuż przed kolejnym Mundialem, niespodziewanie został zwolniony. Okazało się, że dalszej współpracy z nim nie wyobrażały sobie siatkarki, które w końcu postanowiły powiedzieć głośno o sytuacji w kadrze:

„TO NIE JEST CZŁOWIEK, TO BESTIA”, „KIEDY PRZY NIM BYŁAM, BAŁAM SIĘ, CZUŁAM, ŻE W KAŻDEJ CHWILI MOŻE MNIE UDERZYĆ”, „PRZED KAŻDYM TRENINGIEM BYŁAM PRZERAŻONA, MYŚLAŁAM O ZAKOŃCZENIU KARIERY REPREZENTACYJNEJ”.

Kilka miesięcy później Bonitta został trenerem kobiecej reprezentacji Polski. Miał przygotować Polki do igrzysk w Pekinie (2008). Na początku w kadrze był entuzjazm, bo siatkarki liczyły na odmianę po czasach Andrzeja Niemczyka, który co prawda wywalczył z nimi dwa mistrzostwa Europy, ale potem atmosfera w kadrze zrobiła się nieznosna. Konflikt gonil konflikt, więc przyjsie Bonitty miało oczyścić atmosferę przed igrzyskami w Pekinie. Niestety, szybko okazało się, że Polki wpadły z deszczu pod rynnę, bo nowy selekcjoner systematycznie wywoływał liczne kłótnie i afery. Skonfliktował się z Małgorzatą Glinką-Mogentale, krytykował

Fot. Mateusz Lewandowski

Osiem punktów dla gospodarzy zdobył Krzysztof Rejno - tyle samo punktów dla gości zdobył blokujący go Mateusz Poręba

publicznie zespół, lubił się też... obrazić i przez wiele dni nie odzywać się do siatkarek. Aż w końcu wyrzucił z reprezentacji Katarzynę Skowrońską-Dolatę, Annę Werblińską i Katarzynę Skorupę.

O co poszło? W maju tego roku na eurosport.tvn24.pl kulisy tego wydarzenia przypominała Skowrońska-Dolata: - Na jedno ze zgrupowań przyjechałam prosto z pogrzebu Agaty Mróz, choć miałam je rozpocząć następnego dnia. Byłam potwornie zmęczona, do tego zestresowana i zapłakana, dlatego w ośrodku od razu poszłam spać. Wnocy, chyba przed godziną pierwszą, zadzwonił do mnie menedżer kadry i zakomunikował, że ze skutkiem natychmiastowym zostałam dyscyplinarnie wyrzucona.

Od tego czasu minęło już kilkanaście lat, ale - jak się okazało - Marco Bonitta niewiele się zmienił. Co prawda Indykpol AZS pod jego pieczęcią zaliczył siedem ligowych zwycięstw z rzędu, ale jednocześnie powróciły stare demony, w efekcie stopniowo narastał konflikt między zespołem i trenerem. Mówi się wręcz o buncie szatni, ale przełomowym momentem był ubiegłotygodniowy trening, podczas którego doszło do otwartego starcia między szkoleniowcem i jednym z siatkarzy. Dodajmy, że był to siatkarz z gatunku „niespotykane spokojny człowiek”!

BONITTA CZĘSTO LUBI POWTARZAĆ, ŻE „TRENING TO NIE MIEJSCE DLA

DEMOKRACJI, GDY ZACZYNA SIĘ PRACA, KOŃCZĄ SIĘ DYSKUSJE”. ALE EWIDENTNIE ZAPOMNIAŁ, ŻE TRENING NIE JEST TAKŻE OBOZEM KARNYM, GDZIE OBOWIĄZUJE BEZWZGLĘDNY RYGOR I SUROWE KARY.

Final sprawy jest taki, że Włoch spakował się i wrócił do ojczyzny, po czym władze olsztyńskiego klubu poinformowały, że „obie strony z powodów osobistych postanowiły w drodze porozumienia zakończyć współpracę z dniem 10 grudnia”.

W tej sytuacji w sobotnim meczu z ZAKSĄ olsztynian poprowadził Marcin Mierzejewski, dotychczasowy asystent Bonitty.

• ZAKSA Kędzierzyn-Koźle - Indykpol AZS Olsztyn 3:0 (23, 20, 16)
INDYKPOL AZS: Firlej, Poręba 8, Butryn 13, Andringa 5, De-Falco 11, Averill 1, Gruszczyński (libero) oraz Jakubiszak, Król
MVP: Marcin Janusz (Grupa Azoty ZAKSA)

W ostatnich 15 latach Indykpol AZS regularnie przegrywał w hali ZAKSY, nie inaczej było w sobotę - w efekcie obecny bilans rywalizacji tych zespołów wynosi 40-20 dla ZAKSY.

Gospodarze byli zdecydowanym faworytem, jednak

w pierwszym secie to olsztynianie długo dyktowali warunki gry. Po serii dobrych lub bardzo dobrych zagrywek i ataków goście wygrali już 20:17. Ale dobra passa skończyła się, gdy na zagrywkę poszedł Norbert Huber. Od tego momentu ZAKSA błyskawicznie odrobiła straty, po czym objęła prowadzenie, by ostatecznie wygrać do 23.

Dwa pozostałe sety to już pełna dominacja gospodarzy, którzy utrzymali miano jedynej niepokonanej drużyny w tym sezonie.

- Przyjechaliśmy tutaj z dużą wiarą, że możemy powalczyć o punkty. Mam nadzieję, że to było widać. Niestety, końcówka pierwszej partii nas podcięła. Później walczyliśmy, lecz gospodarze grali lepiej i nie pozwolili nam dojść do głosu - na antenie Radia UWM FM powiedział rozgrywający Jan Firlej.

• Inne wyniki 11. kolejki:

Cuprum Lubin - Jastrzębski Węgiel 0:3 (-28, -18, -17), Cerrad Czarni Radom - Stal Nysa 3:1 (18, -21, 23, 21), Ślepsk Suwałki - Asseco Resovia Rzeszów 0:3 (-21, -18, -22), GKS Katowice - Projekt Warszawa 2:3 (21, -22, 20, -18, -9), Trefl Gdańsk - LUK Lublin (zakończył się po oddaniu gazety do druku); poniedziałek: Aluron Warta Zawiercie - Skra Betchatów (17.30 Polsat Sport).

dad

PLUSLIGA

1. ZAKSA	12-0	34	36:5
2. Jastrzębski	9-3	29	31:11
3. Projekt	9-3	26	29:18
4. Skra	7-3	20	26:16
5. Indykpol AZS	7-4	20	23:16
6. Zawiercie	7-3	19	22:16
7. Resovia	5-6	16	19:19
8. LUK	5-5	14	19:21
9. Cuprum	3-8	12	17:26
10. Katowice	4-7	11	16:26
11. Czarni	4-7	11	14:26
12. Trefl	3-7	10	13:21
13. Ślepsk	2-9	6	9:28
14. Stal	0-12	3	11:36